

การวิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนารัฐกิจบริการและอุตสาหกรรม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565
Vol. 2 No. 2 July - December 2021

บทความพิเศษ

ความร่วมมือกันอย่างมีเอกภาพ ระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการพัฒนาการอาชีวศึกษา

ดร.กฤษฎา ตันสกุล
ที่ปรึกษาสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้

บทความวิจัย

- ◆ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ
- ◆ การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนากิจกรรมกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- ◆ เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคการประมวลผลภาพ
- ◆ การออกแบบบรรจุภัณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐานเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิหอมกระดังงาสู่การเชิงชันเชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ต.เกาะสะท้อน อ.ตากใบ จ.นราธิวาส
- ◆ การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาวต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์
- ◆ แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลควิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- ◆ รูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด - 19 ด้วยกลยุทธ์ 4A
- ◆ การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ◆ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc - bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาวกา
- ◆ การรับรู้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานนบุรี

ISSN 3088-1609 (Online)

www.veis2.ac.th

ISSN 3088-1730 (Print)

www.veis2.ac.th

เจ้าของ

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ที่ปรึกษา

ดร.พะโยม	ชิดวงศ์	นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกระบอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพังงา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกระบี่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตรัง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพตรัง
นายณรงชัย	เจริญฤทธิ์	กรรมการสภาสถาบันอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	
ดร.สุนทร	พลรงค์	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	
นางกาญจนา	ทรงยศ	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	
นายอภิณัย	ลีลาภรณ์	รองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	
นายเฉลิมศักดิ์	มีไพบุลย์สกุล	ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2	

บรรณาธิการ

ผศ.ดร.สุราษฏร์	พรมจันทร์	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
----------------	-----------	---

รองบรรณาธิการ

ดร.สุรินทร์ บุญสนอง	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
---------------------	-------------------------------------

กองบรรณาธิการ

		ข้าราชการบำนาญ			ข้าราชการบำนาญ
ผศ.ดร.กุลวรา	สุวรรณพิมล	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	ดร.จริยา	เอียบสกุล	วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
		มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ผศ.ดร.รัตนา	เวทย์ประสิทธิ์	วิทยาเขตภูเก็ต	ดร.จินตนา	ถ้ำแก้ว	พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
					ข้าราชการบำนาญ
ผศ.ดร.ไพฑูรย์	มนต์พานทอง	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	ดร.ธวัชชัย	ลิมสุวรรณ	วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี
					ครูชำนาญการพิเศษ
ผศ.ดร.กรรณิการ์	ภิรมย์รัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	ดร.ประทีน	เลี่ยนจำรูญ	วิทยาลัยเทคนิคพังงา
		มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล			ข้าราชการบำนาญ
ผศ.ดร.อาคม	ลักษณะสกุล	ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช	ดร.ณรงค์	ฤทธิเดช	วิทยาลัยเทคนิคตรัง
ดร.กฤษฎา	ตันสกุล	ที่ปรึกษาสมาคมโรงแรมภาคใต้			

เลขานุการกองบรรณาธิการ

นายกิตติ บัณฑิตเลิศรักษ์	ข้าราชการบำนาญ ปฏิบัติหน้าที่ ที่ปรึกษาผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2
--------------------------	---

ช่วยเลขานุการกองบรรณาธิการ

นางณัฐวรา ชะลารัตน์	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2
---------------------	-----------------------------

คณะทำงาน

นางบุญรัตน์	ศรีธนประเสริฐ	วิทยาลัยเทคนิคกระบี่	นายสมโภชน์	นันทโย	วิทยาลัยเทคนิคพังงา
นายสิทธิพร	บุญหวาน	วิทยาลัยเทคนิคกระบี่	นางสาวปณัฏฐา	ชนกักดี	วิทยาลัยเทคนิคพังงา
นางสาวแสงเดือน	ชูทอง	วิทยาลัยเทคนิคกระบี่	นางสาวเกศสุณีย์	สุขพลอย	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
นายสิริวิชัย	แต่มประสิทธิ์	วิทยาลัยการอาชีพตรัง	นางสาวศิรินทรา	เสื่อพิทักษ์	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
นายศรายุทธ	มาลา	วิทยาลัยเทคนิคตรัง	นายพงศ์ศักดิ์	อำนวยการผล	วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต
นายณัฐวัฒน์	แสนสุข	วิทยาลัยเทคนิคตรัง	นายสุรวุฒิ	พูลสวัสดิ์	วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

สารบัญ • Contents

บทความพิเศษ

ความร่วมมือกันอย่างมีเอกภาพระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการ
พัฒนาการอาชีวศึกษา

โดย : ดร.กฤษฎา ต้นสกุล

001

008

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพเครื่อง ทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

โดย : กำปณ จันทร์พุ่ม เจตต์สฤกษ์ เซยชื่นจิตร ชานนท์ รักขันโท ธงไชย ผลเจริญ ณรงค์ ฤทธิเดช
วรวิทย์ ปิยะรัตนวงศ์ เสียรศักดิ์ ศรีชา สิริวิษญ์ แด่มประสิทธิ์ และพัฒนา หมั่นศรี

บทความวิจัย

018

การพัฒนาแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพ
บัญชี สำหรับนักศึกษาาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

โดย : ธรรวิธ พงสอน

034

เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคการประมวลผลภาพ

โดย : สุพัตรา แดงสกุล จิราพร ศิริภิรมย์ และวิมลณี วิเชียรรัตน์

042

การออกแบบบรรจุภัณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐาน เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาสู่การ
แข่งขันเชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน
ต.เกาะสะท้อน อ.ตากใบ จ.นราธิวาส

โดย : อภิญา บุรีศรี ศุภเชษฐ เป้าวิวัฒน์ ภรณ์ทิพย์ ศรีหมั่น สุมาลี เรืองธนู สุดารัตน์ ถิ่นจะนะ กษมา แดงสุวรรณ นุชนาด อุมดี
ฤทธิธู ภูพัฒน์ และวสันต์ พลาคัย

053

การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาวต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

โดย : ภูผา บุญล้อม ศิวานา จันทรรนา โสภณ หนามมีละ และจรรจิรา ดาราชาติ

062

แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

โดย : ธนากรม คงเวียน ชินนาถ บุญเขียว เมธาวี วงศ์ไโรจน์ เกศสุเมย์ สุขพลอย และกันยรัตน์ เหล่าตระกูล

072

รูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต
หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

โดย : ธัญญารักษ์ ต้นสกุล รัตนารักษ์ ศาตราทิพย์ เมธาวี วงศ์ไโรจน์ กันยรัตน์ เหล่าตระกูล และนวลสมร อุณหะประทีป

082

การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

โดย : อรรถพล จันทร์สมุด

091

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

โดย : อติศักดิ์ อะมุตะคุ และฉันทนา ปาปัดถา

104

การรับรู้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัย
อาชีวศึกษาธนบุรี

โดย : ณภัทร เมธสุทธิ์ และฉันทนา ปาปัดถา

ความร่วมมือกันอย่างมีเอกภาพระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการพัฒนาการอาชีวศึกษา

ดร.กฤษฎา ทันสกุล

Dr.Kritsada Tunsakul

ที่ปรึกษาสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้

ในสถานการณ์ ที่เศรษฐกิจกำลังฟื้นตัวหลังวิกฤต Covid-19 ประเทศไทยยังมีประเด็นความท้าทายในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ รวมทั้งความท้าทายของภาคเอกชนที่สูญเสียแรงงานไหลออกนอกระบบเป็นจำนวนมาก การที่จะได้แรงงานคุณภาพและสามารถใช้งานได้ทันทีในการขับเคลื่อนธุรกิจให้ก้าวเดินและเติบโตต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเรื่องที่ยากยิ่งนัก ดังนั้นการพัฒนาคนเพื่อป้อนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจึงเป็นเรื่องที่ต้องจัดการอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อป้อนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการปัญหาได้อย่างทันท่วงที ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องวางแผนและจัดการอย่างเป็นระบบโดยการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานประกอบการ

ในการยกระดับศักยภาพของประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

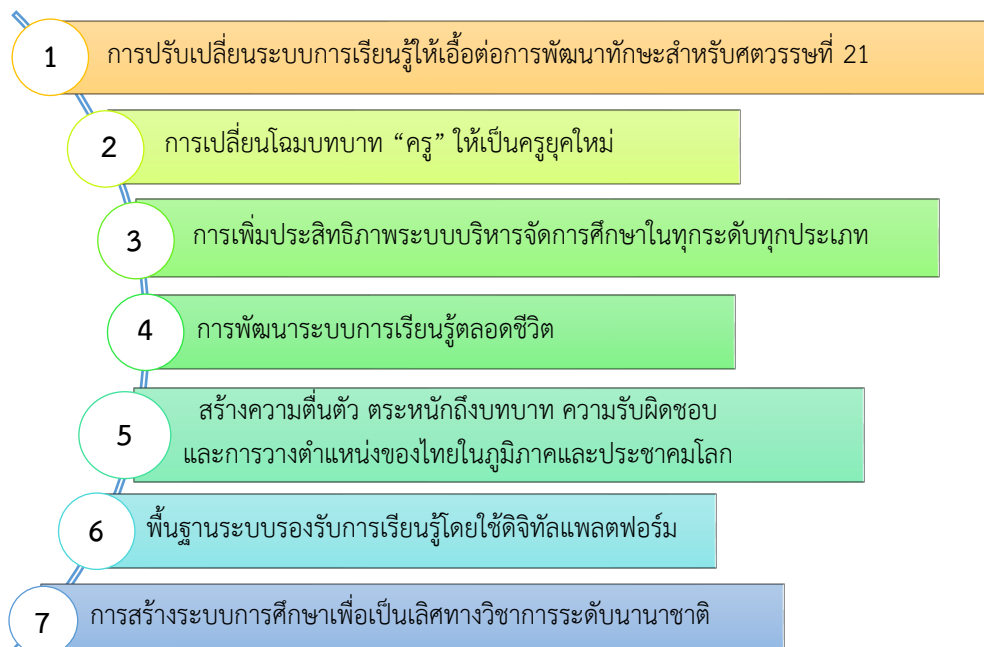
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้กล่าวถึง การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพ ในทุกช่วงวัยประกอบด้วย

บทความพิเศษ

ภาพที่ 1 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

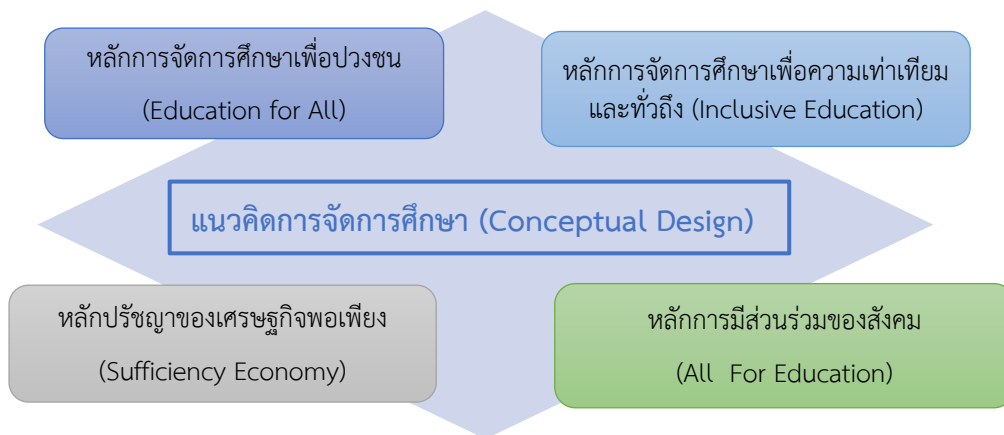
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย

ภาพที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ปฏิรูป

กระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่าการพัฒนาศักยภาพกำลังคนเป็นเรื่องที่จำเป็นและท้าทาย การจัดศึกษาการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาอย่างเป็นระบบ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 เป็นแผนที่วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษาประกอบด้วย

ภาพที่ 3 แนวคิดการจัดการศึกษา(Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

ในการดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ความเข้าใจ การยอมรับและเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสภาวะการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาคและโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่

สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษ ที่ ๒๑ ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2559 – 2562 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาที่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษา และจากสถานการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษา แห่งชาติสู่การปฏิบัติ {1}

สาระสำคัญของการจัดการศึกษาดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขับเคลื่อนร่วมกันหลายฝ่าย โดยเฉพาะภาคเอกชนที่มีบทบาทต่อการศึกษาไทย ซึ่งหลายภาคส่วนในสังคมได้แสดงความคิดเห็น โดย

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา กล่าวว่า สถานการณ์โลกปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมไปถึงด้านการศึกษา จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีหนึ่งยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลให้ความสำคัญ คือ แผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาคนทุกมิติ ทุกช่วงวัย ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ มีหลักคิดที่ถูกต้อง เป็นพลเมืองดี ที่สำคัญต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อาทิ มีทักษะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 ได้ดี เป็นต้นการที่จะพัฒนาการศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวมให้ดีขึ้น [2]

“คุณกรินทร์ สารสิน” ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวว่า “ภาคธุรกิจโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีความสามารถด้าน STEM ซึ่งภาคการศึกษา ยังไม่สามารถผลิตแรงงานตามความต้องการได้ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ภาคธุรกิจจึงต้องเข้ามามีส่วนในการพัฒนาการศึกษา ตั้งแต่กลุ่มที่ยังอยู่ในระบบการศึกษา กับกลุ่มพนักงานที่อยู่ในตลาดแรงงานดังตัวอย่าง การทำโครงการทวิภาคีของหลายๆองค์กร ขณะเดียวกันแรงงานของภาคธุรกิจจะต้องปรับตัวให้มีทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นโดยเฉพาะทักษะด้านภาษาเพราะมีอาชีพกลุ่มหนึ่งที่จะถูกทดแทนด้วยเทคโนโลยีในอนาคต

ในขณะที่ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) มองไปในทิศทางเดียวกันว่า ถึงแม้ประเทศไทยจะพยายามปรับโครงสร้างด้านการศึกษาหลากหลายแนวทาง แต่หากสังคมไม่มีการปรับทัศนคติก็อาจไม่สามารถแก้ปัญหาการศึกษาได้ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ยังมองว่าการศึกษาไทยเปลี่ยนไม่ได้ เพราะมีความพยายามกันหลายครั้งและมีหลายคณะกรรมการปฏิรูปเกิดขึ้นมากมาย หรือมองว่าหากจะเปลี่ยนแปลงได้ต้องเป็นผู้มีอำนาจเท่านั้น อย่างนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

“กฎเกณฑ์สำคัญที่จะเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย สังคมต้องมองก่อนว่าเราทุกคนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทยได้ และร่วมกันขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นจริง ยกตัวอย่างภาคเอกชนหรือนายจ้างที่มองว่าภาคการศึกษาส่งแต่คนที่ทำงานไม่เป็นมาทำงานด้วย จึงควรปรับมุมมองว่าแล้วบริษัทจะร่วมกับสถาบันการศึกษาในการฝึกปฏิบัติ และให้ความรู้กับอาจารย์และนักศึกษาอย่างไร หรือถึงเวลาแล้วหรือยังที่องค์กรจะลงทุนในการสร้างคนและร่วมพัฒนาด้านการศึกษาอย่างจริงจัง”

“บทบาทที่ภาคธุรกิจสามารถทำได้ มีทั้งโครงการทวิภาคีหรือสหกิจศึกษา รวมถึงเปลี่ยนการบริจาคหรือการทำกิจกรรมเพื่อสังคมแบบเดิมมาสู่การลงทุนหวังผลกระทบ โดยภาคเอกชนควรทำงานร่วมกันเพื่อหาโซลูชันที่สามารถตอบโจทย์ปัญหาด้านการศึกษา ซึ่งหากยิ่งลงทุนกับเด็กเล็กหรือเด็กที่มีอายุน้อยเท่าไร ยิ่งได้ผลตอบแทนจากการลงทุนมากเท่านั้น เพราะการสร้างมนุษย์ถือเป็นการลงทุนแบบหนึ่ง ดังนั้น ถ้าเริ่มลงทุนในคนที่อายุน้อยจะเป็นการสร้างรากฐานในการสร้างคนให้แข็งแกร่งในอนาคต”

ทพ.กฤษดา เรืองอารีรัชต์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อการศึกษาไทย แสดงความเห็น “เราต้องการทุนมนุษย์แบบใหม่ที่สามารถเป็นผลผลิตได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ภาคเอกชนควรที่จะเข้ามามีส่วนร่วมโดยการนำเสนอวิธีการใหม่ๆ ขณะเดียวกันบริษัทที่ทำซีเอสอาร์ก็ควรมาจับมือร่วมกับเครือข่ายด้านการศึกษา”

ภาคเอกชนสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของสังคมได้ หรือเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย เหมือนประเทศสหรัฐอเมริกาที่ไม่ใครซอฟต์แวร์และดิสนีย์ได้ร่วมมือกันตั้งกลุ่ม P21 (Partnership for 21st Century Skills) แล้วร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในการทำวิจัยว่า “ทักษะในศตวรรษที่ 21 ควรเป็นอย่างไร และต้องปรับการสร้างคนให้เป็นแบบไหน” ย้อนกลับมาที่ประเทศไทย บริษัทขนาดใหญ่หรือภาคเอกชนต้องพูดว่าต้องการคนแบบไหน ต้องบอกว่าระบบการศึกษาแบบเดิมที่เรียนกันหนัก แต่ไม่สามารถสร้างคนได้ตอบโจทย์ ตรงนี้ผมมองว่าต้องทำ อย่างภูเก็ตไปจับมือกับมหาวิทยาลัยมากกว่า 20 แห่ง จัดคอร์สแบบไรต์ทรี 8 เดือน แต่การันตีว่าเมื่อจบแล้วบริษัทรับเลย หากบริษัทของไทยทำแบบนี้ก็เหมือนเป็นการส่งสัญญาณว่า ภาคเอกชนไม่ต้องการคนจบปริญญาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องการคนที่จบมาแล้วทำงานได้เลย”

“ผมมองว่าบริษัทต่าง ๆ สามารถทำได้ทันที เพราะตอนนี้มหาวิทยาลัยไทยกำลังวิกฤตหนัก เนื่องจากมีการเปิดสาขาจำนวนมาก สวนทางกับประชากรเกิดใหม่ที่มีจำนวนลดลง ทำให้การสอบเข้ามหาวิทยาลัยรอบล่าสุดมี 9 แสนที่นั่งแต่มีคนเข้าเพียง 3 แสนคน ทุกมหาวิทยาลัยจึงต้องการหาแนวทางใหม่ๆ ในการดำเนินงาน และการร่วมมือกับภาคเอกชนก็เป็นหนึ่งทางออกเช่นกัน”

ในขณะที่ คุณสรวิศ อยู่วิทยา ประธานคณะกรรมการการพัฒนาการศึกษา สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ภาคเอกชนมีความจำเป็นอย่างมากในการมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาไทยแต่ภาครัฐจะต้องให้ออกาสภาคเอกชนด้วยจึงจะสำเร็จ [3]

บทความพิเศษ

ในขณะที่ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการยังมองว่า ภาคการศึกษายังไม่สามารถผลิต “คน” ได้มีคุณภาพและสามารถใช้งานได้ทันทีตามความต้องการอย่างแท้จริง ฉะนั้นที่ผ่านมาจึงมีความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับสถาบันการศึกษาผ่านโครงการต่างๆ เช่น ทวิภาคี สหกิจศึกษา เป็นต้น

ความร่วมมือระหว่างสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ กับ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่ผ่านมาเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบ โดยมีการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แก้ไขจุดบกพร่องที่เกิดขึ้น และพัฒนาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญในข้อตกลงความร่วมมือ สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีข้อกำหนดดังนี้

- รับนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒ ขึ้นไปและต้องร่วมโครงการร่วมกับสถานประกอบการไม่น้อยกว่า ๒ ภาคเรียน
- นักเรียนสามารถฝึกอาชีพในสถานประกอบการตั้งแต่ ๒ แผนกขึ้นไป
- สถานประกอบการต้องจัดการสอนงาน(Coaching) ให้แก่นักเรียนไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- สถานประกอบการจะต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่สอนงาน (Coaching) ที่ผ่านการอบรมจากสถานศึกษา
- สถานประกอบการต้องจัดสรรค่าตอบแทนและสวัสดิการให้นักศึกษา ดังนี้
 - ค่าตอบแทนร้อยละ ๕๐ ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ
 - อาหารสำหรับนักศึกษาในช่วงเวลาที่ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
 - ชุดทำงานสำหรับฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
 - รถรับส่งหรือที่พักในระหว่างเวลาที่ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

ภาพที่ 4 ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับสถาบันการศึกษาผ่านโครงการต่างๆ

ในขณะที่ทางสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ มีหน้าที่ในการติดตามสถานประกอบการในสังกัด หากเกิดข้อบกพร่องใดๆ ในระหว่างการศึกษาฝึกอาชีพของนักศึกษาและในส่วนของการศึกษาจะต้องจัดทำตารางปฏิทินการดำเนินงานการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีต่อเนื่องตลอดปี โดยมีขั้นตอนดังนี้

- จัดการแนะแนวการศึกษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
- คัดเลือกนักเรียนด้วยวิธีการสอบสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการร่วมระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการ
- จัดสรรนักศึกษาเข้าฝึกอาชีพในสถานประกอบการอย่างเหมาะสม
- จัดปฐมนิเทศ ลงนามข้อตกลงความร่วมมือระบบทวิภาคี
- จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมด้านการศึกษา
- จัดการฝึกอบรมครูฝึกในสถานประกอบการ (Coaching)
- จัดการติดตามนิเทศนักศึกษาฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
- จัดปฐมนิเทศและมอบใบประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ
- จัดประชุมประจำปีเพื่อสรุปและประเมินผลการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้

ในการดำเนินโครงการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีร่วมกันดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีและได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายการขยายหลักสูตรทวิภาคีในสถานศึกษาให้ได้มากที่สุดเพื่อตอบสนองต่อความต้องการแรงงานคุณภาพในพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอันดามันอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

การจัดการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้ การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพควรสนองต่อความคาดหวังของสถานประกอบการ และความต้องการของภาคเศรษฐกิจ ทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง มีเครื่องมือ วัสดุ เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย สานปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา รวมถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของการผลิต และเทคโนโลยี ดังนั้นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในในเศรษฐกิจยุคศตวรรษที่ ๒๑ ที่มีการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในโลกธุรกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ จำเป็นต้องพัฒนาให้ทันต่อสถานการณ์ และเนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดขององค์การและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินงานหรือพ่ายแพ้ต่อคู่แข่ง ททรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กรสามารถเติบโตในบริบทใหม่ได้อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสนองต่อการความต้องการตลาดแรงงานอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องบูรณาการความร่วมมือกันอย่างมีเอกภาพระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกันนั้นคือ พัฒนาการศึกษาไทยสู่ความเป็นเลิศ เพื่อผลิตทรัพยากรบุคคลและแรงงานที่มีประสิทธิภาพให้กับภาคการผลิตและบริการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสู่เป้าหมายการเติบโตทาง

เศรษฐกิจของประเทศอย่างมีเสถียรภาพ (Stable) และยั่งยืน (Sustainable) อย่างทั่วถึง (Inclusive) บนฐานของประโยชน์ที่ทุกคนได้รับร่วมกัน

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพเครื่อง

ทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ

Development and Efficiency Evaluation of an ABS Sensor

Testing Device for Wheel Hubs

กำปณ จันทรพุม¹ เจตต์สฤณย์ เขยชื่นจิตร¹ ชานนท์ รักขันโท¹ ธงไชย ผลเจริญ¹ ณรงค์ ฤทธิเดช² วรวิทย์ ปิยะรัตนวงศ์² เสียรศักดิ์ ศรีขำ²
สิริวิชัย แต้มประสิทธิ์² และพัฒนา หมั่นศรี²

Kumpun Janpum¹ Jadsarit choeichuenjit¹ Chanon rukkanto¹ Thongchai Pucharoen¹ Narong Rititdej² Thiansak Srikum²
Siiawit Tamprasit² and Phattana Muensree²

¹ นักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยียานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคตรัง จังหวัดตรัง 92000

Student of Bachelor of Technology Program in Automotive Technology, Trang Technical College, Trang 92000

² อาจารย์แผนกวิชาเทคโนโลยียานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคตรัง จังหวัดตรัง 92000

Lecture of Bachelor of Technology Program in Automotive Technology, Trang Technical College, Trang 92000

¹ Corresponding Author: E-mail Rittidejdv, 091-8287629

บทคัดย่อ

การวิจัยการพัฒนาและหาประสิทธิภาพเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาคุณภาพเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ 2) หาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ 3) ศึกษาความพึงพอใจของช่างซ่อมเครื่องยนต์ต่อเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการซ่อมรถยนต์ โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม เพื่อหาคุณภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ 2) แบบประเมินประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของช่างซ่อมเครื่องยนต์ที่มีต่อเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อคุณภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ อยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.10 2) ประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ผลลัพธ์ที่ได้ คือ 100 % ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 3) ผู้เชี่ยวชาญมีความพึงพอใจต่อเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.67

คำสำคัญ : เซ็นเซอร์, ABS, ดุมล้อ

Abstract

The objectives of this research are: 1) to develop and evaluate the quality of the wheel hub ABS sensor testing machine, 2) to assess the efficiency of the wheel hub ABS sensor testing machine, and 3) to study the satisfaction of engine repair technicians with the wheel hub ABS sensor testing machine. The sample group consists of automotive repair experts selected using purposive sampling. The research tools include: 1) a questionnaire to assess the quality of the wheel hub ABS sensor testing machine, 2) an evaluation form to assess the efficiency of the wheel hub ABS sensor testing machine, and 3) a satisfaction survey for engine repair technicians regarding the wheel hub ABS sensor testing machine. The statistical methods used for data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings revealed: 1) the experts rated the quality of the wheel hub ABS sensor testing machine at a high level, with a mean score of 4.10, 2) the efficiency of the wheel hub ABS sensor testing machine was 100% within the specified criteria, and 3) the experts expressed the highest level of satisfaction with the wheel hub ABS sensor testing machine, with a mean score of 4.67.

Keywords: sensor, ABS, wheel hub

1. บทนำ

ระบบ ABS ย่อมาจาก Anti-Lock Brake System หรือ ระบบป้องกันเบรกล็อก ระบบ ABS นี้จะทำงานก็ต่อเมื่อมีการเหยียบเบรกที่แรงกว่าปกติเท่านั้น ไม่ได้ทำงานตลอดเวลาที่เหยียบเบรก เมื่อมีการเหยียบเบรกที่แรงกว่าปกติ ABS จะคลายการจับของผ้าเบรก สลับกับการจับผ้าเบรกเข้าเป็นจังหวะถี่ ๆ 15-18 ครั้งใน 1 วินาที รถจะได้หยุดนิ่งทันที ด้วยหลักการการทำงานของ ABS นี้ จะช่วยให้ไม่เกิดอาการล้อล็อก ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ขับไม่สามารถควบคุมทิศทาง และความเร็วของรถได้เมื่อมีการเหยียบเบรกอย่างรุนแรง [1]

ครั้งที่ผ่านมา มีการจัดทำเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS ยานยนต์ ซึ่งเป็นการทำชิ้นงานขึ้น เพื่อตรวจสอบเซนเซอร์ ABS ที่เจาะจงเฉพาะเซนเซอร์แบบเสียบ [2] เป็นการตรวจสอบว่าเซนเซอร์มีการชำรุดหรือไม่ โดยใช้มอเตอร์เป็นตัวต้นกำลังในการหมุนเฟือง แล้วนำเซนเซอร์มาจ่อที่เฟืองเพื่อตรวจจับสัญญาณพัลส์แล้วนำปลั๊กของเซนเซอร์ไปเสียบเข้ากับเครื่องวิเคราะห์ เพื่อวิเคราะห์สัญญาณพัลส์และตรวจวัดค่าสัญญาณ พบว่าปัญหาของตัวชิ้นงาน เนื่องด้วยเครื่องทดสอบ ABS แบบเก่านั้น ได้เจาะจงเฉพาะเซนเซอร์ ABS แบบปลั๊กหรือแบบเสียบไม่ได้รองรับเซนเซอร์ ABS แบบใหม่ ที่มีมาพร้อมดุมล้อและเซนเซอร์ ABS ภายในตัวจาก

ปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบกับการบริการซ่อมระบบเบรกในปัจจุบันที่มีการใช้เซ็นเซอร์ทั้งสองแบบ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยจึงจัดทำโครงการพัฒนาเครื่องทดสอบ ABS ที่สามารถรองรับเซ็นเซอร์ ABS ได้ทั้งสองแบบคือ เซ็นเซอร์ ABS แบบเสียบและเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ เพื่อให้การทำงานในการตรวจเช็ค ABS

รถยนต์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเพิ่มความสะดวก ในการทำงานรวมทั้งประหยัดเวลาของช่างในสถานประกอบการต่าง ๆ ได้มากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

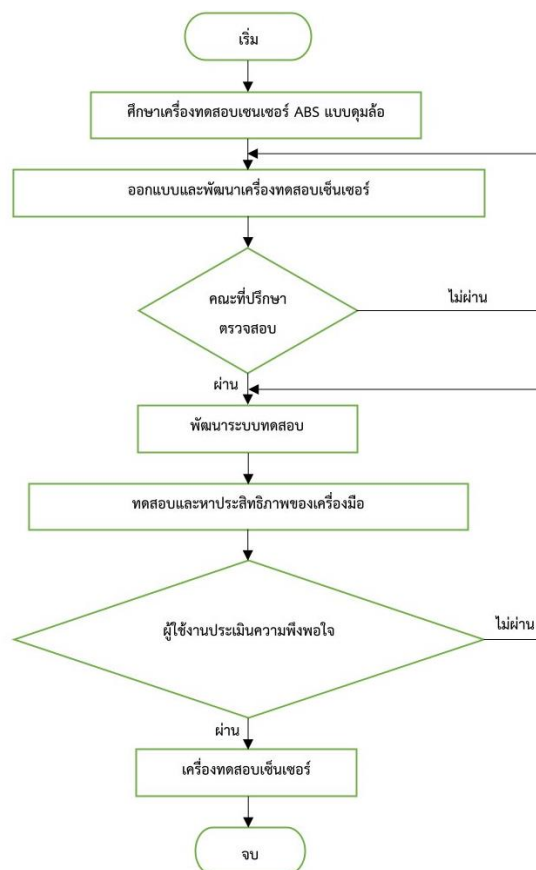
2.1 พัฒนาและหาคุณภาพเครื่องทดสอบ เซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ

2.2 หาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบ เซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ

2.3 ศึกษาความพึงพอใจของช่างซ่อมเครื่องยนต์ต่อเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การพัฒนาเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบดุมล้อ

ภาพที่ 1 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ด้านคุณภาพ

1) ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการซ่อมรถยนต์ ในจังหวัดตรัง

2) กลุ่มตัวอย่างคือผู้เชี่ยวชาญการซ่อมรถยนต์ 10 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ด้านประสิทธิภาพ

1) ประชากร คือ เซ็นเซอร์ ABS ทุกยี่ห้อในการทดสอบ

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ เซ็นเซอร์ ABS

ในการทดสอบสุ่มแบบเจาะจง 3 ยี่ห้อ จำนวน 10 ตัว ประกอบด้วย

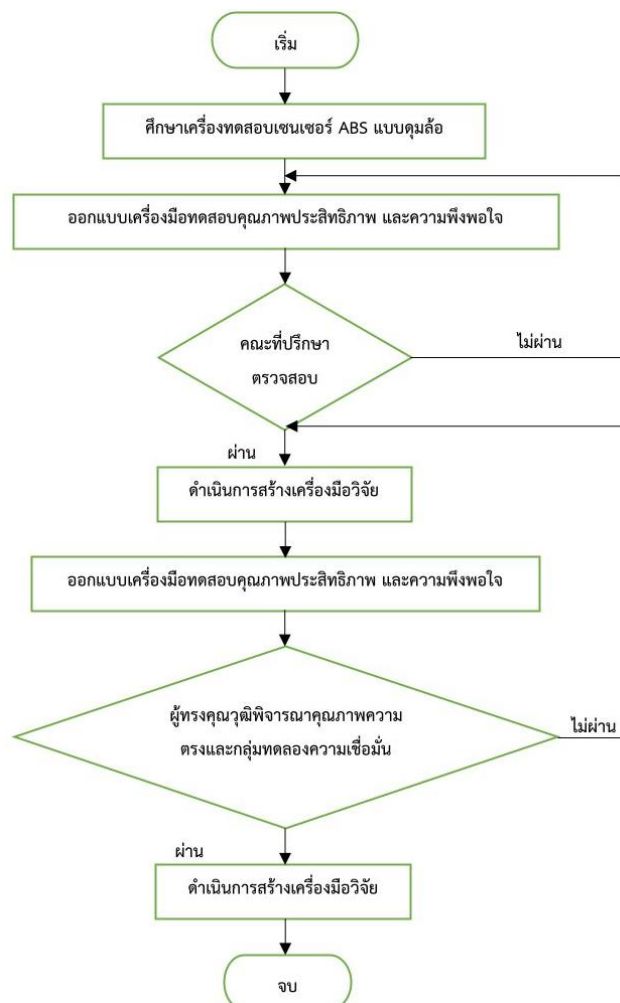
1) Toyota 2) Honda 3) Isuzu โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ด้านความพึงพอใจ

1) ประชากร คือ ช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรัง

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรัง จำนวน 10 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ภาพที่ 2 แสดงการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพ

- 1) ประสานกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการยานยนต์จำนวน 10 คน
- 2) ชี้แจงทำความเข้าใจการใช้แบบประเมินคุณภาพ
- 3) ตอบข้อซักถามหากมีข้อสงสัย
- 4) ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการยานยนต์จำนวน 10 คน ตอบแบบประเมิน
- 5) รวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบประเมิน

การหาประสิทธิภาพ

- 1) ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมการจัดหาอุปกรณ์และพื้นที่ที่ใช้ในการทดสอบ
- 2) หาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ ทดลอง จำนวน 10 ครั้ง
- 3) หาประสิทธิภาพของระยะเวลาในการทดสอบ 1 ครั้ง ใช้เวลาเท่าไร
- 4) หาประสิทธิภาพของระบบส่งกำลังของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

การหาความพึงพอใจ

- 1) ประสานกลุ่มตัวอย่างที่เป็นช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรัง จำนวน 10 คน
- 2) ชี้แจงทำความเข้าใจการใช้แบบประเมินความพึงพอใจ
- 3) ตอบข้อซักถามหากมีข้อสงสัย
- 4) ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรัง จำนวน 10 คน ตอบแบบประเมิน

- 5) รวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบประเมิน

3.5 สรุปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1) ข้อมูลเกี่ยวกับการหาคุณภาพเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ วิเคราะห์โดยหาค่า ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตามเกณฑ์ของ Best กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการประสิทธิภาพเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ เกณฑ์ต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ วิเคราะห์โดยหาค่าและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตามเกณฑ์ของ Best กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการพัฒนาและการหาประสิทธิภาพเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

ภาพที่ 3 เครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

โดยส่วนประกอบของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบคุมล้อ ประกอบด้วย

1. สวิตช์หรีไฟ
2. เซ็นเซอร์ ABS แบบเสียบ
3. ชุดสายพานส่งกำลัง
4. เซ็นเซอร์ ABS แบบกระดุม
5. เซ็นเซอร์วัดรอบ
6. วัดโวลต์
7. พัดลมไฟฟ้า
8. มอเตอร์ 1/3 แรง
9. เครื่องออสซิลโลสโคป

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาคุณภาพของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		ความหมาย	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D		
1. การออกแบบ	4.10	0.737	มาก	2
2. การใช้งาน	4.20	0.788	มาก	1
3. ผลลัพธ์	4.10	0.471	มาก	2
4. การบำรุงรักษา	4.00	0.567	มาก	5
5. ความปลอดภัย	4.10	0.875	มาก	2
รวมทั้งหมด	4.10	0.620	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคัมล้อ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาในรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อย พบว่าด้านการใช้งาน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 รองลงมา ด้านการออกแบบ ด้านผลลัพธ์ และด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการบำรุงรักษา อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00

4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคัมล้อ

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคัมล้อ

ที่	เซนเซอร์	เครื่องทดสอบเซนเซอร์		ค่ามาตรฐาน Output ของเซนเซอร์	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
		ความเร็ว 1000	ความเร็ว 2000		ผ่าน	ไม่	หมายเหตุ
1	เซ็นเซอร์ ABS Isuzu D-Max	AC 0.8V	AC 0.8V	AC 0.5-1.0V	✓		
2	เซ็นเซอร์ ABS Isuzu D-Max	AC 0.1V	AC 0.1V	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
3	เซ็นเซอร์ ABS Isuzu MU-X	AC 0.8V	AC 0.8V	AC 0.5-1.0V	✓		
4	เซ็นเซอร์ ABS Isuzu MU-X	AC 0.0V	AC 0.0V	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
5	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Vigo	AC 0.85V	AC 0.85	AC 0.5-1.0V	✓		
6	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Vigo	AC 0.15V	AC 0.15	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
7	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Revo	AC 0.9V	AC 0.9V	AC 0.5-1.0V	✓		
8	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Revo	AC 0.0V	AC 0.0V	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
9	เซ็นเซอร์ ABS Toyota HRC	AC 0.65	AC 0.65	AC 0.5-1.0V	✓		
10	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Yaris	AC 0.9V	AC 0.9V	AC 0.5-1.0V	✓		
11	เซ็นเซอร์ ABS Toyota Yaris	AC 0.0V	AC 0.0V	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
12	เซ็นเซอร์ ABS Honda Civic	AC 0.65	AC 0.65	AC 0.5-1.0V	✓		
13	เซ็นเซอร์ ABS Honda Civic	AC 0.0	AC 0.0	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
14	เซ็นเซอร์ ABS Honda City	AC 0.6	AC 0.6	AC 0.5-1.0V	✓		
15	เซ็นเซอร์ ABS Honda Accord	AC 0.55	AC 0.55	AC 0.5-1.0V	✓		
16	เซ็นเซอร์ ABS Honda Accord	AC 0.0	AC 0.0	AC 0.5-1.0V	✓		เซนเซอร์เสีย
17	เซ็นเซอร์ ABS Nissan Navara	AC 0.5	AC 0.5	AC 0.5-1.0V	✓		

จากตารางที่ 2 การทดสอบจำนวน 17 ครั้ง 170 คะแนนในแต่ละครั้งก็จะมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลลัพธ์ที่ได้ คือ 170 คะแนน ไม่เกิด

ข้อผิดพลาดในการทดสอบแสดงให้เห็นว่าเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคัมล้อ มีประสิทธิภาพเฉลี่ย ร้อยละ 100

4.3 ผลการหาความพึงพอใจของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจของช่างซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		ความหมาย	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D		
1. การออกแบบ	4.57	0.425	มากที่สุด	5
2. การใช้งาน	4.73	0.378	มากที่สุด	2
3. ผลลัพธ์	4.65	0.411	มากที่สุด	4
4. การบำรุงรักษา	4.66	0.444	มากที่สุด	3
5. ความปลอดภัย	4.75	0.408	มากที่สุด	1
รวมทั้งหมด	4.67	0.392	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 ผลการหาความพึงพอใจของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อตามความเห็นของช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรังจำนวน 10 คน พบว่าผลโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.75 รองลงมาด้านการใช้งาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 รองลงมาด้านการบำรุงรักษา อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.66 ตามด้วยด้านผลลัพธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.65 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการออกแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.57

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ คุณภาพ และประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS

แบบคุมล้อแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือดังกล่าวมีคุณภาพโดยรวมในระดับมาก ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบด้านการใช้งาน การออกแบบ ผลลัพธ์ ความปลอดภัย และการบำรุงรักษา ซึ่งทุกด้านได้รับคะแนนในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการใช้งานที่ได้ระดับมากที่สุด ส่วนด้านการบำรุงรักษาได้รับคะแนนต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ การทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือซึ่งดำเนินการทั้งหมด 17 ครั้ง ยังพบว่าเครื่องทดสอบสามารถผ่านการประเมินทุกครั้งโดยไม่มีข้อผิดพลาด ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพเฉลี่ยของการทำงานที่ 100%

2) ผลการหาความพึงพอใจของเครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS แบบคุมล้อ โดยช่างซ่อมรถยนต์ในจังหวัดตรังพบว่า ผลโดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการใช้งาน ด้านการบำรุงรักษา ด้านผลลัพธ์

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการออกแบบ โดยทุกด้านมีระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

1) ผลจากการสร้างเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ สามารถนำมาใช้งานได้จริงตรงกับความต้องการของช่างซ่อมในศูนย์บริการรถยนต์ หรืออยู่ซ่อมรถยนต์สามารถนำเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ไปใช้เช็คเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อเพื่อช่วยในเรื่องของความแม่นยำในการตรวจเช็คและประหยัดเวลาในการทำงาน

2) ผลจากการหาคุณภาพเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ที่สร้างขึ้น ผลรวมอยู่ในระดับมาก เป็นเช่นนี้เพราะในด้านการใช้งาน มีความสะดวกในการ เปิด/ปิด ระบบควบคุมระดับความเร็วรอบของมอเตอร์มีความแม่นยำและการเคลื่อนย้ายจัดทำได้สะดวก อยู่ในระดับมาก และด้านความปลอดภัย ผลรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นที่พอใจอย่างสูงในการสร้างเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ [4] ในด้านการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและมีความคงทนต่อการใช้งานในระยะเวลายาวนาน

3) ผลจากการหาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ที่สร้างขึ้นจากการที่ได้ทดลองใช้เครื่องพบว่าการใช้งานมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก และในการทดสอบหาประสิทธิภาพได้ผลรวมในการหาประสิทธิภาพของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ คือ 100 คะแนน และคิดเป็นร้อยละ 100 ในด้านระยะเวลาในการตรวจเช็คเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ความ

เหมาะสมของเครื่องผลลัพธ์ที่ได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ [4] ประสิทธิภาพของเครื่อง คือ 100 % ไม่มีความผิดพลาด

4) ผลการหาความพึงพอใจของเครื่องทดสอบเซ็นเซอร์ ABS แบบดุมล้อ ตามความเห็นของช่างพบว่าผลโดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเช่นนี้เพราะในด้านการออกแบบมีความเหมาะสมของขนาดและรูปร่าง รูปลักษณะด้านโครงสร้าง ความแข็งแรงของโครงสร้าง และวัสดุที่ใช้สร้าง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1) ควรมีการพัฒนาการจัดทำคู่มือการใช้งานที่ละเอียดและการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับผู้ใช้งาน เพื่อให้การใช้งานและบำรุงรักษาเครื่องมีประสิทธิภาพสูงสุด ลดความเสี่ยงในการเสียหายของอุปกรณ์

2) ควรเลือกใช้วัสดุที่มีความคงทนสูงขึ้นอีกในส่วนที่ต้องเผชิญกับการใช้งานหนัก เพื่อให้เครื่องมืออายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาเครื่องมือให้มีขนาดเล็กลงเพื่อสะดวกในการเคลื่อนย้าย และสามารถเก็บพลังสะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งาน รวมถึงพัฒนารูปแบบให้สวยงามทันสมัยให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] 2Cappro. (2564). [ออนไลน์]. HOW TO TEST A WHEEL SPEED SENSOR. [สืบค้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2564] จาก

- <https://www.2carpros.com/articles/abs-wheel-speed-sensor-test>
- [2] Pico Technology. (2564). [ออนไลน์]. Wheel speed sensor (inductive). [สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2564]. จาก <https://www.picoauto.com/library/automotive-guided-tests/abs-speed-sensor-analog/>
- [3] Underhood Service. (2564). [ออนไลน์]. Wheel Speed Sensor Diagnostics for Meters and Scopes. [สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2564]. จาก <https://www.underhoodservice.com/wheel-speed-sensor-diagnostics-for-meters-and-scopes/>
- [4] พจพงศ์ เอียดชูทอง และคณะ. (2563). เครื่องทดสอบเซนเซอร์ ABS ยานยนต์. โครงการงานวิชาชีพ. สาขาเทคโนโลยี ยานยนต์. วิทยาลัยเทคนิคตรัง.
- [5] Best, J. W. (1997). Research in Education. 3 rd ed. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice – Hall, Inc

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning
เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

The Development of Instructional Model based on Active
Learning to Improve the Accounting Process and
Accounting Professions Skills for Diploma Vocational
Certificate Students

ธรวีรินทร์ พวงสอน¹

Thonwirin Phuangsorn¹

¹ อาจารย์สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคตรัง จังหวัดตรัง 92000

Lecture of Bachelor of Technology Program in Accounting, Trang Technical College, Trang 92000

¹ Corresponding Author: E-mail jaidee122516@gmail.com, 089-5949342

บทคัดย่อ

การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการ ทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning 2) ศึกษาประสิทธิภาพตามแนวคิด Active Learning 3) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning ประชากร คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะกระบวนการบัญชีและวิชาชีพบัญชี ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน โดยการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า EASTSI Model ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ 2) วิเคราะห์สถานการณ์ 3) สังเคราะห์หาวิธีแก้ปัญหา 4) สะท้อนความคิด 5) สรุปองค์ความรู้ 6) ประยุกต์ใช้ การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าประสิทธิผลที่ (86.07/92.75) ผลการประเมินพัฒนาการทักษะกระบวนการและทักษะวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาเพิ่มขึ้น รวมถึงความคิดเห็นต่อรูปแบบ EASTSI Model อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ, การเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning, ทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี

Abstract

The objectives of this research are: 1) to develop a learning model based on the Active Learning concept, 2) to study the effectiveness of the Active Learning concept, and 3) to evaluate the outcomes of the learning model based on the Active Learning concept. The population for this study consists of 29 students in the Accounting program at the higher vocational certificate level. The research tools include: 1) a learning management model, and 2) an evaluation form for accounting process skills and professional accounting skills. A mixed-methods research design was used, employing a one-group pre-test, during-test, and post-test approach. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, effectiveness value, and content analysis.

The research findings showed that the developed learning model, called the EASTSI Model, consists of six steps: 1) exchange experiences, 2) analyze the situation, 3) synthesize solutions, 4) reflect on thinking, 5) summarize knowledge, and 6) apply knowledge. The evaluation of the model's suitability was at the highest level, with an effectiveness score of (86.07/92.75). The assessment of the development of process skills and professional accounting skills among students showed improvement, and the students' feedback on the EASTSI Model was at the highest level.

Keywords: model development, Active Learning concept, accounting process skills, professional accounting skills

1. บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การสื่อสารไร้พรมแดน จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องมีรูปแบบที่เหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุค Education 4.0 ที่องค์ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่มากมายเกินกว่าที่จะเรียนรู้ได้แค่ในห้องเรียนและ นักศึกษา ต้องมีทักษะที่สำคัญที่สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ใช้

ความรู้แบบองค์รวมมีทักษะในการปฏิบัติ รู้จักวิธีการแก้ไขปัญหา และมีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในอนาคต

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลง [1][2] เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการสร้างองค์ความรู้

การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และร่วมมือกันมากกว่า การแข่งขัน ได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ [3][4]กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์ และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน [5] โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) [6] การให้ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ ความเข้าใจนำไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าหรือ สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ และพัฒนาตนเองเต็มความสามารถ รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมอภิปรายให้มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสารทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 70 เปอร์เซนต์

วิชาชีพบัญชีเป็นวิชาชีพมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ โดยทำหน้าที่ในการจัดการและนำ เสนอข้อมูลทางการเงินให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีจึงถูกคาดหวังค่อนข้างสูงทั้งในด้านความรู้พื้นฐาน

ทางบัญชี ภาษาอังกฤษ ความรู้ทางธุรกิจและเศรษฐกิจ รวมไปถึงทักษะจำเป็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการนำเสนอและสื่อสาร ทักษะการปรับตัวและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมถึงการต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ การมีจรรยาบรรณวิชาชีพและธรรมาภิบาลที่ดีในการปฏิบัติงาน [7] ในช่วงที่ผ่านมาวิชาชีพบัญชีได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบกิจกรรมทางธุรกิจและเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากเทคโนโลยี และมีเสียงสะท้อนจากภาคธุรกิจซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิต และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่าบัณฑิตบัญชีที่จบใหม่ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและในอนาคตได้ เนื่องจากยังขาดทักษะในด้านต่าง ๆ หลายประการ รวมถึงการขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ [8] จากปัญหาดังกล่าว การพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ของผู้เรียนให้สำเร็จตามมาตรฐานและตัวชี้วัดได้นั้น ผู้สอนต้องสร้างพื้นฐานของการเรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ (Concept) ในแต่ละเรื่องที่ต้องชัดเจน ใช้กระบวนการทางบัญชีได้อย่างคล่องแคล่วหลากหลาย และมีทักษะวิชาชีพบัญชีที่สามารถปฏิบัติงานได้ ในการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้ฝึกทักษะและกระบวนการจากสื่อที่เป็นรูปธรรมก่อนที่จะขยายไปสู่องค์ความรู้ที่เป็นนามธรรม และได้เรียนเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไป หายาก นั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด

Active Learning จึงน่าจะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำลงไป แต่จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะมุ่งพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ในนักศึกษาระดับชั้นสูง มีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

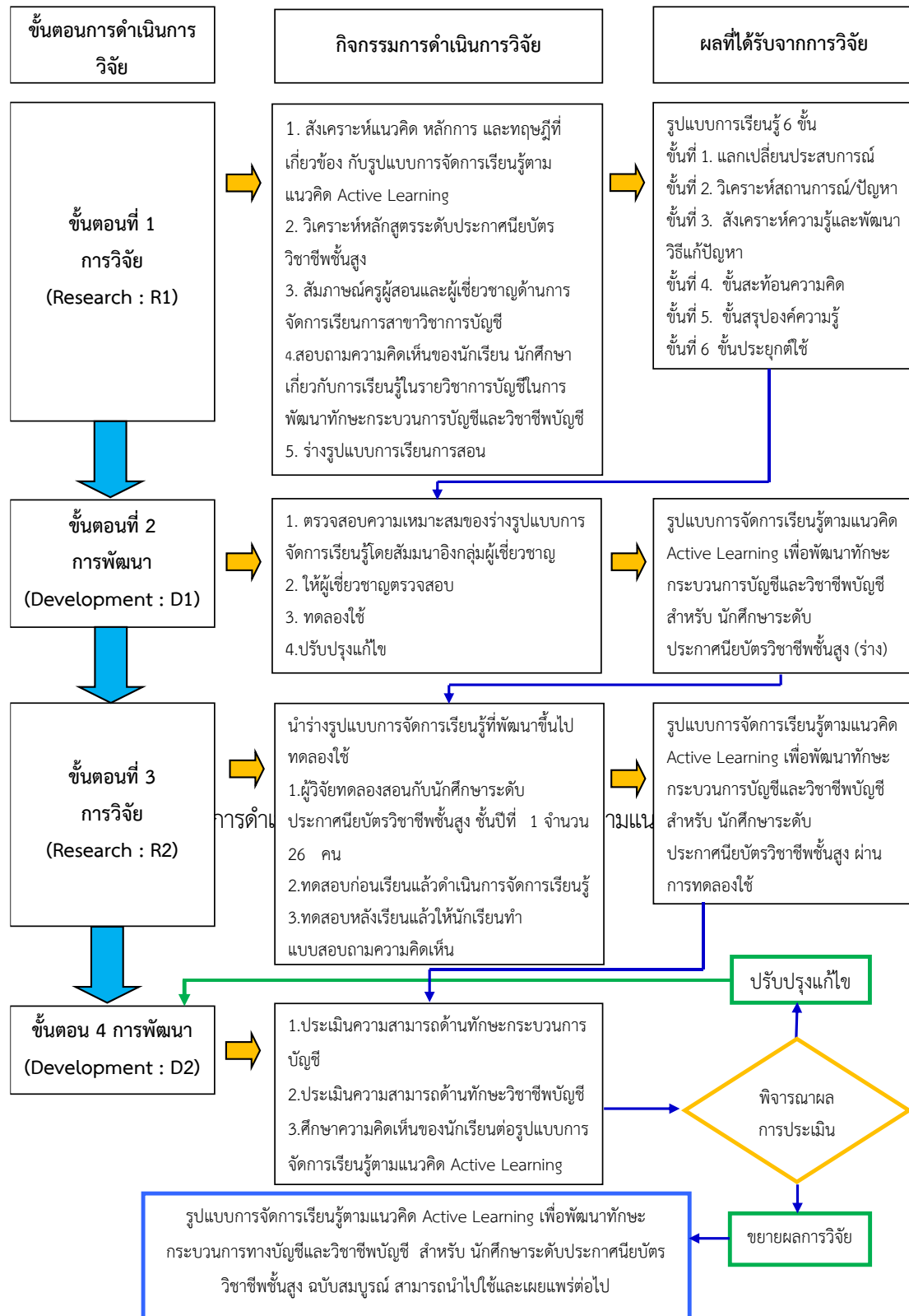
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2.3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบการดำเนินการวิจัย รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning

เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning โดยอาศัยการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยนำรูปแบบการเรียนรู้มาประยุกต์ผสมผสานกันประกอบด้วยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) หาดองค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคตรัง สาขาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคตรัง สาขาบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน 29 คน ดำเนินการเลือกโดยวิธีเฉพาะเจาะจง

3.2 รูปแบบการวิจัย

ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา R&D (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods

Research) โดยออกแบบการวิจัยเป็นรูปแบบการศึกษาเชิงซ้อน (Embedded Design) ใช้วิธีการเชิงปริมาณเป็นหลักและวิธีการเชิงคุณภาพเป็นรองและใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R1) เป็นการสังเคราะห์แนวคิดหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning ร่างรูปแบบการเรียนรู้ ด้วยการสังเคราะห์หารูปแบบการเรียนรู้มาประยุกต์ผสมผสานกันประกอบด้วยการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) ซึ่งได้องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้ 6 ขั้น ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (share experiences: S) ขั้นที่ 2 วิเคราะห์สถานการณ์/ปัญหาเพื่อหาคำถาม (Analyze the situation :A) ขั้นที่ 3 สังเคราะห์ความรู้และพัฒนาวิธีแก้ปัญหา (Synthesize: S) ขั้นที่ 4 ขึ้นสะท้อนความคิด (Comment : C) ขั้นที่ 5 ขึ้นสรุปองค์ความรู้ (Summary : S) ขั้นที่ 6 ขึ้นประยุกต์ใช้ (Applying : A) และนำมาร่างเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D1) เป็นการนำ ร่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไปตรวจสอบ

คุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการเรียนรู้ ผลจากการตรวจสอบคุณภาพและข้อเสนอแนะของรูปแบบนำไปสู่การได้รูปแบบการเรียนรู้ คือ EASTSI Model ตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบ คู่มือของรูปแบบและแผนการจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และทดลองใช้กับกลุ่มภาคสนามด้วยการทดลองสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R2) เป็นการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย EASTSI Model ไปทดลองสอนกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคตรัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน ทดสอบก่อนเรียนแล้วดำเนินการจัดการเรียนรู้ ทดสอบระหว่างเรียนและทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถด้านทักษะกระบวนการบัญชีความสามารถด้านทักษะวิชาชีพบัญชีและศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการ

เรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D2) เป็นการขยายผลด้วยการการทบทวนและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง EASTSI Model แล้วนำไปให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคตรัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน และประเมินความสามารถด้านทักษะกระบวนการบัญชี ความสามารถด้านทักษะวิชาชีพบัญชีและศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้แบบประเมินและแบบสอบถาม

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการ ทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี

2) ตัวแปรตาม คือ ทักษะกระบวนการทางบัญชี และ ทักษะทางวิชาชีพบัญชี

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1) รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้แบบ EASTSI Model

2.1) แบบทดสอบพัฒนาการทักษะกระบวนการบัญชี

2.2) แบบทดสอบพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชี

3) ขั้นตอนการสร้างและหาคูณภาพของเครื่องมือวิจัย

3.1) ศึกษาเอกสารหนังสือ ตำรา งานวิจัย การพัฒนากระบวนการและการวิเคราะห์สมรรถนะวิชาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีและกระบวนการทางบัญชี

3.2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3.3) ดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อประเมินและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี โดยผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านบัญชี ด้านการเรียนการสอน และตัวแทนจากสถานประกอบการ

3.4) ร่างเครื่องมือเพื่อใช้ในการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบทดสอบพัฒนาการทักษะกระบวนการบัญชี แบบทดสอบพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชี และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

3.5) ประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพบัญชีและด้านการเรียน

การสอน จำนวน 3 คน พิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาของคำถาม นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาคำนวณหาค่าดัชนี IOC และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาบัญชี จำนวน 5 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มขยายผล และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีดังนี้

4.1) ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผลของการสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning ได้รูปแบบมีชื่อว่า EASTSI Model มี 6 ขั้นตอนได้แก่ 1.แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Exchanging Existing Experiences :EE) 2.วิเคราะห์สถานการณ์เพื่อกำหนดปัญหา(Analyze the situation : AS)

3.สังเคราะห์หาวิธีแก้ปัญหา (Synthesize problem solving : SS) 4.สะท้อนความคิด (Critical Thinking and Reflection :TR) 5.สรุป

องค์ความรู้ (Summarizing New Learning Experiences : S) 6.การประยุกต์ใช้ (Implementing and Applying New Knowledge : IA) ดังภาพที่ 2

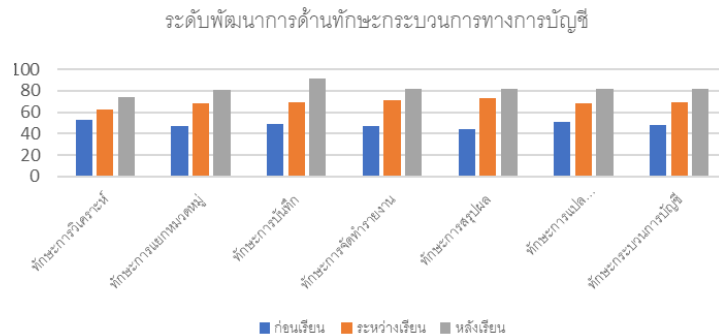
ภาพที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบ EASTSI Model

4.2) ผลการหาความเหมาะสมรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบ EASTSI Model ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ในการประเมินครั้งที่ 1 และผลการประเมินครั้งที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70

4.3) ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า รูปแบบมี

ประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 86.07 / 92.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

4.4) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชีที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ภาพที่ 3 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบค่าร้อยละการพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

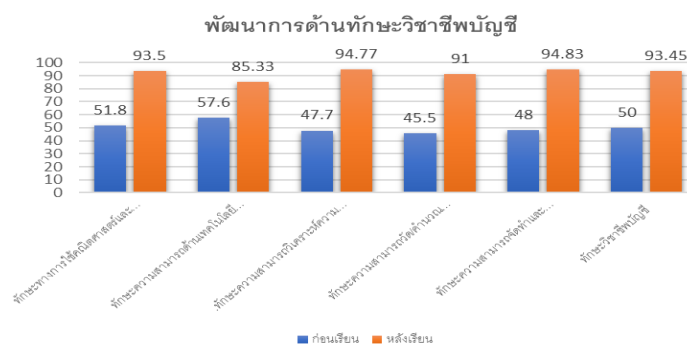

ภาพที่ 3 ระดับพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี

จากภาพที่ 3 ระดับพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชีสูงขึ้น และมีความแตกต่างกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีทักษะการบันทึก เป็นทักษะที่มีความแตกต่างก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการสรุปผล ทักษะการแยก

หมวดหมู่ ทักษะการจัดทำรายงาน ทักษะกระบวนการบัญชี ทักษะการแปลความหมาย และทักษะการวิเคราะห์ เป็นลำดับสุดท้าย

2) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

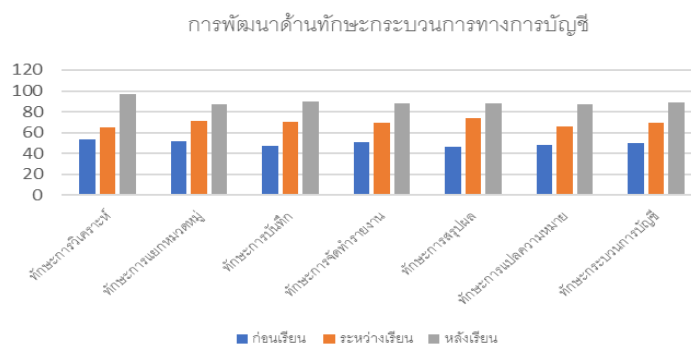
ภาพที่ 4 ระดับพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชี

จากภาพที่ 4 ระดับพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีสูงขึ้นและมีความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยมีทักษะความสามารถวิเคราะห์

เป็นทักษะที่มีความแตกต่างก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือทักษะความสามารถจัดทำและลงบัญชี ทักษะความสามารถด้านการคำนวณ ทักษะวิชาชีพบัญชี ทักษะทางการใช้คณิตศาสตร์และการคำนวณ และทักษะความสามารถด้านเทคโนโลยีเป็นลำดับสุดท้าย

4.5) การขยายผลโดยการนำรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ไปทำการขยายผลและเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี และวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เป็นกลุ่มขยายผล

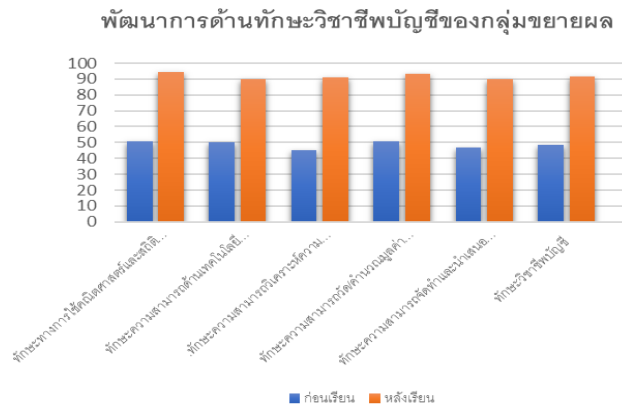
1) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชีที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มขยายผล

ภาพที่ 5 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบค่าร้อยละการพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มขยายผล

จากภาพที่ 5 ระดับพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มขยายผล มีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชีสูงขึ้น และมีความแตกต่างกันระหว่าง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยมีทักษะการสรุปผล เป็นทักษะที่มีความแตกต่างก่อนเรียนกับ หลังเรียนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการบันทึก ทักษะกระบวนการ ทางบัญชี ทักษะ

การแปลความหมาย ทักษะการจัดทำรายงานและทักษะการแยกหมวดหมู่เป็นลำดับสุดท้าย 2) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าทักษะวิชาชีพบัญชีของนักศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้น (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบแสดงค่าร้อยละระดับการพัฒนาทักษะวิชาชีพทางบัญชีกลุ่มขยายผล

จากภาพที่ 6 ระดับพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เป็นกลุ่มขยายผล มีพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีสูงขึ้นและมีความแตกต่างระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยมีทักษะความสามารถวิเคราะห์ เป็นทักษะที่มีความแตกต่างก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันมากที่สุด รองลงมาคือทักษะความสามารถวัดคำนวณมูลค่า ทักษะทางการใช้คณิตศาสตร์และสถิติ ทักษะวิชาชีพบัญชี ทักษะความสามารถจัดทำและนำเสนอ และทักษะความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นลำดับสุดท้าย

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพ

บัญชีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1) ผลการพัฒนาแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้รูปแบบมีชื่อว่า EASTSI Model มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1.แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Exchanging Existing Experiences :EE) 2.วิเคราะห์สถานการณ์เพื่อกำหนดปัญหา(Analyze the situation : AS) 3.สังเคราะห์หาวิธีแก้ปัญหา (Synthesize problem solving : SS) 4.สะท้อนความคิด (Critical Thinking and Reflection :TR) 5.สรุปองค์ความรู้ (Summarizing New Learning Experiences : S) 6.การประยุกต์ใช้ (Implementing and Applying New Knowledge : IA)

2) ผลการหาความเหมาะสมรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบ EASTSI Model ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ในการประเมิน ครั้งที่ 1 และผลการประเมิน ครั้งที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70

3) ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 86.07 / 92.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

4) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนี้

4.1) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี พบว่าทักษะกระบวนการทางบัญชีมีพัฒนาการสูงขึ้น

4.2) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่ามีพัฒนาการสูงขึ้น

4.3) ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active

Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

5) ผลการขยายผลเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning กลุ่มขยายผลดังนี้

5.1) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางบัญชี มี 3 ระยะ ได้แก่ ช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน พบว่าทักษะกระบวนการทางบัญชีของนักศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้น

5.2) ผลการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่าทักษะวิชาชีพบัญชีของนักศึกษามีพัฒนาการสูงขึ้น

5.3) ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของกลุ่มขยายผล พบว่าการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 การอภิปรายผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้มาจากการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential learning) การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมาก มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก เป็นรูปแบบการเรียนการสอน ที่เน้นให้ลงมือปฏิบัติงานจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนให้ความสนใจใคร่รู้และต้องการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา ซึ่งผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาและฝึกกระบวนการวิเคราะห์และแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถใช้ทักษะกระบวนการที่นำไปสู่การแก้ปัญหาได้

ทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชี สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีพัฒนาการสูงขึ้น เนื่องมาจากการที่นักศึกษาแต่ละคนได้ทำกิจกรรมหรือแบบฝึกในขั้นตอน สะท้อนความคิด สรุปองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ได้ นำองค์ความรู้ที่ได้รับ ไปเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วอธิบายวิธีการคิดในการแก้ปัญหาของตนเองโดยให้เพื่อนๆ ได้ร่วมอภิปรายเพื่อเป็นการขยายความรู้ และเป็นการยืนยันความถูกต้องในการแก้ปัญหาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และเป็นการแลกเปลี่ยนแนวคิดซึ่งกันและกัน ปัญหาอาจจะมีหลายวิธีแก้ไขหลายคำตอบ ซึ่งเป็นการทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นความชำนาญจนเกิดประสบการณ์

อภิปรายผลการวิจัยนี้พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางบัญชีและวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีประสิทธิภาพในระดับสูง โดยค่า E1/E2 เท่ากับ 86.07/92.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงถึงความสำเร็จของรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการแสวงหาความรู้ และการมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้อง [6] การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีบทบาทกระตือรือร้นจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า หรือสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเต็มความสามารถ นอกจากนี้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายและฝึกทักษะการสื่อสารอย่างเป็นระบบยังส่งผลให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นได้สูงถึง 70 เปอร์เซ็นต์ จากการฝึกฝนและปฏิบัติจริง การมีส่วนร่วมและการโต้ตอบอย่างต่อเนื่องในกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้รูปแบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงในด้านการพัฒนาทักษะวิชาชีพบัญชี

5.3 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- งานวิจัยครั้งนี้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ชื่อ EASTSI Model ซึ่งได้ออกแบบเพื่อนำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เจาะจงสาขาวิชาการบัญชี ดังนั้นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้งานจะต้องระมัดระวังเรื่องสาขาวิชาของผู้เรียน

- ผู้สอนสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีความประสงค์จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ควรศึกษาถึงความเหมาะสมของขั้นตอนและแนวทางในการเลือก กิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถกำหนดขั้นตอนและเลือกกิจกรรมได้เหมาะสมกับผู้เรียน

- รูปแบบการเรียนการสอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อใช้กับการเรียนการสอน แบบปฏิบัติเป็นหลัก ดังนั้นหากครูผู้สอนในกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ มีความประสงค์จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะหรือ ธรรมชาติของแต่ละวิชา

- ผู้สอนอาจจะสำรวจจากความเห็นของนักศึกษา ก่อนแล้วจึงนำกิจกรรมที่ได้เหล่านั้นมาจับคู่กับเนื้อหาที่จะสอนเพื่อจะได้มีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกในการในการการเรียนรู้

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้จำกัดสาขาเพียงบางสาขาวิชา ในการวิจัยในครั้งถัดไปควรขยาย เป็นสาขาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] C. C. Bonwell, J.A.Eison. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom. ERIC Digest. Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- [2] Merrill Harmin and Melanie Toth. (2006). Inspiring Active Learning: A Complete Handbook for Today's Teachers Gale virtual reference library
- [3] วิจารย์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ตาตาพับลิเคชั่น จำกัด.
- [4] วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity Based Learning (CBL). วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้. ปีที่1 ฉบับที่ 2. หน้า 23-37.

- [5] Meyers C, Jones TB (1993). Promoting Active Learning: Strategies for the College Classroom. Jossey-Bass Publishers, San Francisco.
- [6] Felder, R. & Brent, R. (1996). Navigating the Bumpy Road to Student-Centered Instruction. Journal of College Teaching. 44(2), 43-47.
- [7] Chaplin, S. (2017). Accounting education and the prerequisite skills of accounting graduate: Are accounting firm's moving the accounting firm's moving the boundaries? Australian Accounting Review, 80(21), 60-70.
- [8] Rebele, J. E., & Pierre, E. K. (2019). A commentary on learning objectives for accounting education programs: The importance of soft skills and technical knowledge. Journal of Accounting Education 48. Page 71-79.

เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคการประมวลผลภาพ

Sign language reader for patients using image processing techniques.

สุพัตรา แดงสกล¹ จิราพร ศิริภิรมย์² และวิมลฉวี วิเชียรรัตน์³

Supattra Dangsakol¹ Jiraporn Siriprom² and Wimolchawee wichaenrat³

¹⁻³ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพท่าแซะ ชุมพร 86140

Business Computer, Tha Sae Industrial and Community Education College, Chumphon 86140

¹ Corresponding Author: E-mail: Moploy1953@hotmail.com, 065-3601658

บทคัดย่อ

การวิจัยเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างเครื่องอ่านภาษามือด้วยเทคนิคประมวลผลภาพสำหรับผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์ 2) หาประสิทธิภาพของเครื่องอ่านภาษามือด้วยเทคนิคประมวลผลภาพผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจในการใช้งานเครื่องอ่านภาษามือด้วยเทคนิคประมวลผลภาพสำหรับผู้ป่วยติดเตียง และผู้ป่วยที่สวมใส่ท่อช่วยหายใจ อีกทั้งเป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับผู้ดูแลหรือพยาบาลที่ต้องดูแลผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลผู้ป่วยในพื้นที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร จำนวน 30 คน ดำเนินการทดสอบเครื่องอ่านภาษามือด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ ผู้ติดเตียงและผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์กับกลุ่มตัวอย่าง และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งคณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ รูปลักษณ์ของอุปกรณ์ ความถูกต้องและแม่นยำ ในการประมวลผล และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ข้อที่ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ได้แก่ เวลาในการส่งข้อมูลความสะดวกในการแก้ไขและความสามารถในการตอบสนองความต้องการ จึงสามารถสรุปได้ว่าเครื่องอ่านภาษามือด้วยเทคนิคประมวลผลภาพนั้น สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ดูแลผู้ป่วยได้ในระดับดีถึงดีมาก ทำให้การดำเนินงานมีความรวดเร็ว และเข้าใจความต้องการของผู้ป่วยได้มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ผู้ป่วยติดเตียง, อุปกรณ์ช่วยหายใจ, สัญลักษณ์นิ้วมือ

Abstract

The objectives of this research are: 1) to develop a learning model based on the Active Learning concept, 2) to study the effectiveness of the Active Learning concept, and 3) to evaluate the outcomes of the learning model based on the Active Learning concept. The population for this study consists of 29 students in the Accounting program at the higher vocational certificate level. The research tools include: 1) a learning management model, and 2) an evaluation form for accounting process skills and professional accounting skills. A mixed-methods research design was used, employing a one-group pre-test, during-test, and post-test approach. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, effectiveness value, and content analysis.

The research findings showed that the developed learning model, called the EASTSI Model, consists of six steps: 1) exchange experiences, 2) analyze the situation, 3) synthesize solutions, 4) reflect on thinking, 5) summarize knowledge, and 6) apply knowledge. The evaluation of the model's suitability was at the highest level, with an effectiveness score of (86.07/92.75). The assessment of the development of process skills and professional accounting skills among students showed improvement, and the students' feedback on the EASTSI Model was at the highest level.

Keywords: model development, Active Learning concept, accounting process skills, professional accounting skills

1. บทนำ

ในปัจจุบันมีการวิจัย และพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการนำรูปภาพทางการแพทย์ เช่น ภาพถ่ายรังสีเอกซ์ เป็นต้น ผ่านกระบวนการประมวลผลภาพทางการแพทย์มาประยุกต์ใช้สำหรับการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับทางการแพทย์ โดยการวิเคราะห์และการเพิ่มประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยและการดูแลรักษา [1] ซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวมีราคาค่อนข้างสูง และยังไม่มียุคใหม่ขึ้นใหม่สามารถนำมาช่วยในการดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์ได้จริง

บุคคลที่มีความเจ็บป่วย และต้องนอนอยู่บนเตียงหรือบนที่นอนตลอดเวลา อาจเป็นระยะหนึ่งหรือตลอดไป เช่น ผู้ป่วยอัมพาตที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ผู้ป่วยชราที่มีความอ่อนแอเสียมาก ผู้ป่วยที่สวมใส่

อุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นต้น ผู้ป่วยที่ต้องอยู่บนเตียงหรือนอนตลอดเวลาการดูแลที่สำคัญ ได้แก่ การอาบน้ำการสระผมการทำความสะอาดที่นอนและการป้องกันแผลกดทับ ซึ่งการดูแลทั้งหมดนี้ต้องกระทำบนเตียงหรือบนที่นอนหรือแม้แต่อาหารผู้ป่วยที่ต้องนอนอยู่บนเตียงตลอดเวลา การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ดูแลผู้ป่วยต้องมีการเข้าใจความต้องการของผู้ป่วยและการสละเวลาเพื่อดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด [2]

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ คณะวิจัยพัฒนา เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ดูแลผู้ป่วยติดเตียงมีความเข้าใจในความต้องการของผู้ป่วยมากยิ่งขึ้นและยังอำนวยความสะดวกให้กับผู้ดูแลโดยมีการแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชันไลน์เมื่อผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือได้ทันเวลา

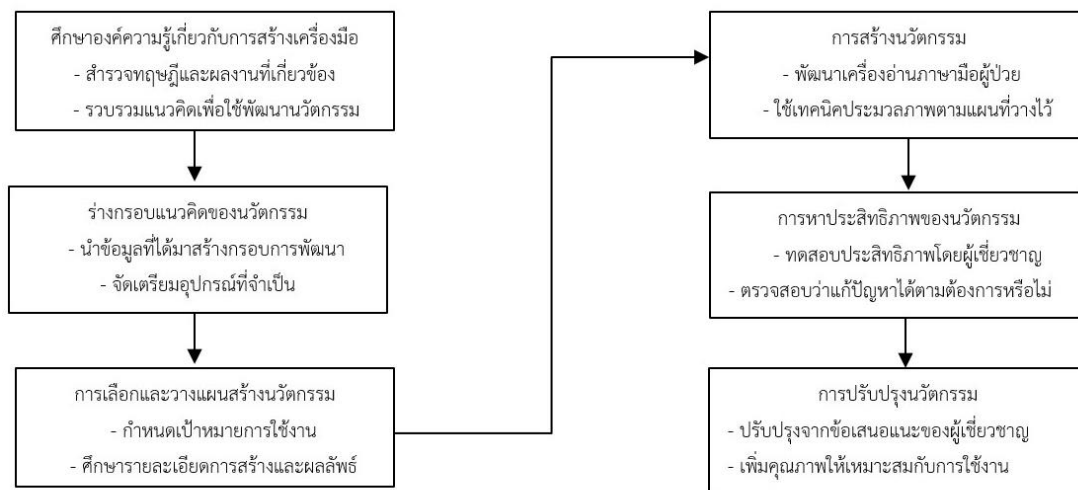
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อออกแบบและสร้างเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ ผู้ป่วยผู้ติดเตียงและผู้ป่วย ที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์

2.2 เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพผู้ป่วยผู้ติดเตียงและผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ ในการช่วยเหลือผู้ติดเตียงและผู้ป่วยที่สวมใส่ท่อช่วยหายใจ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรม

3.1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรม

1) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมทำการสำรวจทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ ผลงานวิจัย และเอกสาร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลมาประมวลรวมกัน เพื่อให้ได้แนวคิดและแนวทางที่จะนำมาแก้ปัญหาของตนเองต่อไป

2) ร่างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม นำองค์ความรู้ที่ได้มาสร้างกรอบของการพัฒนานวัตกรรม เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการจัดเตรียมอุปกรณ์ การดำเนินการสร้างในลำดับต่อไป

3) การเลือกและการวางแผนสร้างนวัตกรรม กำหนดแผนการสร้างนวัตกรรมโดยต้องศึกษาถึงรายละเอียดของนวัตกรรมที่จะสร้างและ

ดำเนินการตามขั้นตอน เช่น วัตถุประสงค์การนำไปใช้ผู้ใช้ผลลัพธ์ที่ต้องการ เป็นต้น

4) การสร้างนวัตกรรมนวัตกรรม พัฒนาเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพผู้ป่วยผู้ติดเตียงและผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์ตามรายละเอียดที่วางแผนไว้

5) การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม นำนวัตกรรมที่ได้ไปทดสอบประสิทธิภาพ

โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้รู้ว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นนั้นเมื่อนำไปใช้จะได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่ สามารถแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่

6) ปรับปรุงนวัตกรรม หลังจากที่ได้หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่สร้างขึ้นแล้ว นำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงนวัตกรรม ให้มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ได้มากขึ้น

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มผู้ดูแลผู้ป่วยติดเตียง หรือผู้ป่วยที่ต้องใส่เครื่องช่วยหายใจในพื้นที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 30 คน

3.3 เครื่องมือวิจัย

1) เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพผู้ป่วย คือ แบบสอบถามเพื่อค่าความเที่ยงตรงของอุปกรณ์ (IOC)

3) เครื่องมือที่ใช้ในการหาค่าความพึงพอใจ คือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่า IOC ค่าเฉลี่ย และคิดร้อยละ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิค จำนวน 3 ท่าน ทำการทดสอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย ประมาณค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 4.33

2) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ประมาณค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ อยู่ที่ 0.95

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2) นำแบบสอบถาม ซึ่งหาคุณภาพแล้วไปขอความร่วมมือจากกลุ่มประชากรตัวอย่างตามที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนให้ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มทำ และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

3) นำข้อมูลในแบบสอบถามที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์ทั้ง 30 ชุด มาทำการลงรหัส และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปรข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows ต่อไป

3.6 วิธีการทดลอง คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์นิ้วมือ เพื่อใช้ในการทดลองการแสดงนิ้วมือของผู้ป่วย กับกล้องเว็บแคม โดยกล้องเว็บแคมจะจับภาพนิ้วด้วยระบบรู้จำด้วยแสง และส่งข้อมูลภาพ ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดสัญลักษณ์นิ้วไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความหมายของสัญลักษณ์นิ้วมือผู้ป่วย

ลำดับ ที่	สัญลักษณ์ นิ้วมือ	ลักษณะ			หมายเหตุ
		การส่งข้อมูล	มือซ้าย	มือขวา	
1		ไม่มีการส่งข้อมูล	ไม่ส่งข้อมูล	ไม่ส่งข้อมูล	
2		ฉุกเฉิน	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	
3		การทานอาหาร	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
4		เข้าห้องน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
5		เข้าห้องน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
6		เข้าห้องน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
7		เข้าห้องน้ำหรือเปลี่ยนผ้าอ้อม	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
8		ต้องการอาบน้ำ	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง
9		น้ำเกลือหมด	ส่งข้อมูล	ส่งข้อมูล	ได้ทุกทิศทาง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ในการอธิบายลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ ความถูกต้องและแม่นยำในการประมวลผล รูปลักษณะของอุปกรณ์ เวลาในการส่งข้อมูล การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการออกแบบและสร้างเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ โดยมีการแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชันไลน์เมื่อผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือได้ทันเวลา เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ ที่ดำเนินการสร้าง คือ

กล้องเว็บแคม

เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ

ภาพที่ 2 เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ

4.2 ผลการหาประสิทธิภาพของเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ ผู้ป่วยผู้ติดเตียง และผู้ป่วยที่สวมใส่อุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยมีการทำแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินโดยค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 4.33

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ โดยมีการแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชันไลน์ จากการวิจัยเครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ มาช่วยในการดูแลผู้ป่วยติดเตียงหรือผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจนั้น โดยมีปัจจัยที่มีผล ได้แก่ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการประสิทธิภาพการใช้งานอุปกรณ์นั้นพบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ทั้งในส่วนของคุณลักษณะของอุปกรณ์ ความถูกต้องและแม่นยำในการประมวลผล การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เวลาในการส่งข้อมูล และความสามารถในการตอบสนองความต้องการได้เป็นอย่างดี และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

โดยคณะผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลผู้ป่วยในเขตพื้นที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บข้อมูลมาได้จำนวน 30 ชุด โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ชุด

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้งานอุปกรณ์ประมวลผลสารสนเทศนี้ของผู้ดูแลผู้ป่วยของพื้นที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงอุปกรณ์ฯ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประสิทธิภาพการใช้งานระบบ พบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 และประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33

2. ผู้ดูแลผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อใช้งานอุปกรณ์ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาารายข้อ ผลปรากฏ ดังนี้

ด้าน 2.1 ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ด้าน 2.2 ความถูกต้องและแม่นยำในการประมวลผล ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ด้าน 2.3 รูปแบบของอุปกรณ์ ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ด้าน 2.4 เวลาในการส่งข้อมูล ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดี

ด้าน 2.5 ด้านการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ข้อที่ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ รูปแบบของอุปกรณ์, ความถูกต้องและแม่นยำในการประมวลผล และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63, 4.57 และ 4.53 ตามลำดับ ข้อที่ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ได้แก่ เวลาในการส่งข้อมูลและความสามารถในการตอบสนองความต้องการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และ 4.37 ตามลำดับ

จากการวิจัย เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ มาช่วยในการดูแลผู้ป่วยติด

เตียงหรือผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจนั้น โดยมีปัจจัยที่มีผล ได้แก่ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการประสิทธิภาพการใช้งานอุปกรณ์นั้น พบว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ทั้งในส่วนของคุณลักษณะ ของอุปกรณ์ ความถูกต้องและแม่นยำในการประมวลผล การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เวลาในการส่งข้อมูล และความสามารถในการตอบสนองความต้องการได้เป็นอย่างดี เนื่องจากอุปกรณ์ฯ ช่วยเหลือด้านการสื่อสารกันระหว่างผู้ดูแลกับผู้ป่วยให้เข้าใจตรงกันได้ อย่างถูกต้อง ทันเวลา อีกทั้งยังเพิ่มช่องทางการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในชุมชนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง เครื่องอ่านภาษามือผู้ป่วยด้วยเทคนิคประมวลผลภาพ มาใช้ในการดูแลผู้ป่วยติดเตียงหรือผู้ป่วยใส่ท่อช่วยหายใจ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้อุปกรณ์ มีประเด็น ที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ใช้งานอุปกรณ์ฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากเพศหญิงมักเป็นผู้ที่ดูแลช่วยเหลือและเอาใจใส่ผู้ป่วยได้ดี อีกทั้งยังมีความอดทนมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย [4] เรื่องการพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยเรื้อรังกลุ่มติดบ้านติดเตียง และงานวิจัย [5] เรื่องการจัดบริการการดูแลสุขภาพกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจต่อการใช้งานอุปกรณ์ฯ มีดังนี้

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การผู้ใช้งานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีเช่นกัน เนื่องจากอุปกรณ์ฯ มีรูปลักษณะที่สวยงาม ง่ายต่อการใช้งาน และสามารถใช้งานได้ในทุกพื้นที่ที่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อีกทั้งช่วยในการเข้าใจและดูแลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ต้องการให้พัฒนาอุปกรณ์ฯ ให้รองรับกับการใช้งานได้ในครอบคลุมพื้นที่แต่ละตำบล

2) ควรมีระบบเสียงแจ้งเตือนผู้ดูแลเพิ่มในการพัฒนาครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] ทวีธ พานิชสมบัติ. (2556). เขียนโค้ด PHP อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น
- [2] จตุรพัชร พัฒนทรงศิริโล. (2559). พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันด้วย JavaScript. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- [3] สกิต เรียนพิศ. (2555). Bootstrap and jQuery. กรุงเทพมหานคร : Satit Rianpit.
- [4] ณสชล นาคกุล. (2561). [ออนไลน์]. การพัฒนารูปแบบการดูแลผู้ป่วยเรื้อรังกลุ่มติดบ้าน ติดเตียงในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี. [สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2564]. จาก [https://he02.tci-](https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/164203)

[thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/164203](https://he02.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/164203)

- [5] เพ็ญภา มะหะหมัด. (2561). [ออนไลน์]. รูปแบบการจัดบริการการดูแลสุขภาพกลุ่มผู้สูงอายุติดเตียงโดย

การมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลสุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส. [สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2564].

จาก <https://li01.tci-thaijo.org/index.php/pnujr/article/view/109644>

การออกแบบบรรจุภัณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐาน
เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาสู่การแข่งขัน
เชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน
ต.เกาะสะท้อน อ.ตากใบ จ.นราธิวาส

Packaging Design and Development of Standardized
Systems to Raise The Level of HomKradang-nga
Brown Rice Products to Commercial Competition Ban
Kohsathon, Kohsathon Subdistrict, Takbai District,
Narathiwat Province

อภิญา บุรีศรี¹ ศุภเชษฐ เป้าวิวัฒน์² ภรณ์ทิพย์ ศรีหมั่น³ สุมาลี เรืองธนู⁴ สударัตน์ ถิ่นจะนะ⁵ กษมา แดงสุวรรณ⁶ นุชนาถ อุมูดี⁷
ฤทธิวุธ ภูวพัฒน์⁸ วสันต์ พลาสัย⁹

Apinya Burisi¹ Supachate Paowiwat² Sudarat tinchana³ Porntip Srimun⁴ Sumalee Ruangthanu⁵ Kasama Daengsuwan⁶
Nuchnat Umoodde⁷ Ritthiwut Puwaphat⁸ Wasan Palasai⁹

¹⁻⁹ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹⁻⁹ Princess of Naradhiwas University, Thailand

* Corresponding author, E-mail: apinya.b@pnu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้าน เกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส 2) เพื่อพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิตข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้าน เกาะสะท้อนสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์ โดยศึกษาสมาชิกวิสาหกิจชุมชน กลุ่มบุคคลสำคัญในท้องถิ่น และกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภค จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม 2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์ 3) แบบประเมินประสิทธิภาพของบรรจุภัณฑ์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมายสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า แบบที่ได้รับความนิยมพอใจจาก ผู้บริโภคที่มีต่อบรรจุภัณฑ์ ในภาพรวม คือ บรรจุภัณฑ์แบบที่ 1 มีความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์อยู่ในระดับมากที่สุด ในส่วนของการพัฒนาระบบมาตรฐานนั้น ได้ยื่นขอการรับรองมาตรฐานจากสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานขึ้นทะเบียนเลขสารบบอาหาร โดยมีเลขใบสำคัญ คือ 9620106260002 เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้า เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเชิงพาณิชย์แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน สู่การพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนและการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การออกแบบบรรจุภัณฑ์, การพัฒนาระบบมาตรฐาน, การแข่งขันเชิงพาณิชย์, ข้าวซ้อมมือ

Abstract

This research aims to: 1) design a brand and packaging for "Khao Som Mue Hom Kandanga" (Fragrant Brown Rice) from the community enterprise of the Community Rice Center, Ban Ko Sathon, Ko Sathon Subdistrict, Tak Bai District, Narathiwat Province, and 2) develop a standard production system for "Khao Som Mue Hom Kandanga" to enhance its competitiveness in the commercial market. This study examines members of the community enterprise, key local figures, and a sample group of 60 consumers. The research tools used include: 1) a focus group discussion record, 2) an interview record, 3) an evaluation form on the packaging's effectiveness from experts, and 4) a satisfaction survey on the packaging from the target group. The statistical methods used for data analysis include standard deviation, percentage, and mean.

Research findings showed that the packaging design that received the highest consumer satisfaction was Packaging Design 1. Regarding the development of the standard system, the community enterprise applied for certification from the Food and Drug Administration (FDA) and successfully obtained certification. The food registration number assigned is 9620106260002, which helps to build consumer confidence and enhances the commercial competitiveness of the Community Rice Center, Ban Ko Sathon. This contributes to the development of the local economy and promotes sustainable self-reliance in the community.

Keywords: packaging design, standard system development, commercial competitiveness, brown rice

1. บทนำ

การปลูกข้าวเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตคนไทยมาแต่โบราณ ในอดีตคนไทยมุ่งปลูกข้าวเป็นอาหารบริโภค เท่านั้น ต่อมายุคสมัยเปลี่ยนไป ทำให้การปลูกข้าวเปลี่ยนเป้าหมายเป็นการค้าขายมากขึ้น ปัจจุบันเป็นยุคที่มีการทำนา หลายครั้งในรอบปี ทำให้ชาวนาส่วนใหญ่มุ่งทำนา เพื่อขายข้าวเป็นหลัก โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ข้าวจึงกลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อประเทศไทย และยังเป็นสินค้าส่งออก ที่ทำรายได้ให้กับประเทศตลอดมา [1] การปลูกข้าวให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการนั้น ต้องคำนึงถึงเมล็ดพันธุ์ข้าว ลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศ ที่เหมาะสม ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาสเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำนามีแม่น้ำบางนราไหลผ่านพื้นที่ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรสถานีสูบน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ [2] สนับสนุนการส่งน้ำในการปลูกข้าว ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวพื้นเมืองที่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศในจังหวัดนราธิวาส ได้เป็นอย่างดี คือ พันธุ์ข้าวหอมกระดังงาเมล็ดข้าวมีสีน้ำตาลเข้มรูปร่างยาวรี หุงสุกมีลักษณะนุ่มหอมคล้ายดอกกระดังงา มีคุณค่าทางโภชนาการสูง จึงเป็นที่นิยมปลูก และรับประทานกันมากทั้งในจังหวัดนราธิวาส และจังหวัดใกล้เคียง [3]

วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อนผลิตข้าวได้กว่า 8.4 ตัน ต่อปี บรรจุและจัดจำหน่ายได้ประมาณ 150 กิโลกรัมต่อเดือน ทำให้มีรายได้จากการจำหน่ายข้าวไม่น้อยกว่า 70,000 บาทต่อปีนับว่า

ข้าวหอมกระดังงา เป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้ให้แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชน บ้านเกาะสะท้อนได้เป็นอย่างดี จากการลงพื้นที่ และสัมภาษณ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชน พบว่ากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมกระดังงาใส่ใจทางด้านความปลอดภัยของผู้บริโภค กระทำการทุกขั้นตอนสะอาดและปลอดภัยเสมอมาแต่ยังไม่ได้มีการรับรองมาตรฐานการผลิต เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า อีกทั้งบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิหอมกระดังงาทั้ง 2 ขนาด คือขนาดบรรจุ 1 กิโลกรัมและ 5 กิโลกรัม ยังไม่มีตราสินค้า ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของชุมชน บรรจุภัณฑ์ขนาด 5 กิโลกรัม นั้น ยังคงเป็นการบรรจุใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงด้วยยาง จึงไม่ดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค จึงนำออกวางขายเฉพาะในตลาดนัดหรือร้านค้าภายในชุมชนเท่านั้น ซึ่งบรรจุภัณฑ์ เป็นสิ่งที่บรรจุหรือห่อหุ้มสินค้า เพื่อสื่อสารการตลาดไปสู่ผู้บริโภค ทั้งยังทำหน้าที่ป้องกัน เก็บรักษาคุณภาพและรสชาติของสินค้าให้คงไว้เป็นอย่างดีแล้ว สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ตัวสินค้าอีกด้วย นอกจากนั้นยังสร้างความดึงดูดใจให้แก่ผู้บริโภคที่พบเห็น มีการแนะนำวิธีการบริโภค ตลอดจนขั้นตอนการผลิต และองค์ประกอบของสินค้านั้น เช่น ส่วนประกอบ, วันเดือนปีที่ผลิต

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญ ในการรับรู้ขั้นต้นของผู้บริโภค เพื่อตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า ชี้ให้เห็นถึงการให้น้ำหนักความสำคัญในด้านการออกแบบกราฟิก บนบรรจุภัณฑ์ที่เป็นส่วนให้ข้อมูลและกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ยังเป็นการแสดงภาพลักษณ์ตราสินค้า จากองค์ประกอบของกราฟิกเอง และยังเป็นการโฆษณาได้อีกทางหนึ่ง

[4] ดังนั้นการเลือกบรรจุภัณฑ์ให้เหมาะสมกับตัวสินค้าจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์

จากสภาพปัญหาบรรจุภัณฑ์ และมาตรฐานการผลิตของวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะออกแบบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ให้มีความเหมาะสม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และรองรับการขนส่งในระยะไกล ยืดอายุการเก็บรักษา และออกแบบกราฟิกให้สวยงาม โดยมีแนวทางการพัฒนา บรรจุภัณฑ์ 5 ด้าน ประกอบด้วย การใช้วัสดุทำบรรจุภัณฑ์, รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ ฉลากบนบรรจุภัณฑ์, ต้นทุนการผลิตของบรรจุภัณฑ์ และประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์ [5] เป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ตัวผลิตภัณฑ์สร้างความแตกต่าง และการจดจำอีกทั้งยังพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิตข้าว และยื่นเอกสารหลักฐานขอรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ขึ้นทะเบียน เลขสารบบอาหาร เพื่อสร้าง

ความมั่นใจให้แก่ลูกค้า ให้ผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือข้าวหอมกระดังงาเป็นที่ยอมรับและถูกใจผู้บริโภค เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเชิงพาณิชย์ แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บ้านเกาะสะท้อน นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน และการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าว

ชุมชนบ้าน เกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

2.2 เพื่อพัฒนาระบบมาตรฐานการผลิตข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อนสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และพัฒนาระบบมาตรฐาน เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา สู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเขตพื้นที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

2) กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากกลุ่มประชากรจำนวน 60 คน ดังนี้

2.1 สมาชิกวิสาหกิจชุมชน จำนวน 10 คน

2.2 บุคคลสำคัญในท้องถิ่น จำนวน 10 คน

2.3 ประชาชนทั่วไปที่บริโภคข้าวซ้อมมือจากวิสาหกิจชุมชน จำนวน 40 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการผลิตและการบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน

2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์สมาชิกวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อนเกี่ยวกับสภาพทั่วไป และสภาพปัญหาของบรรจุภัณฑ์และกระบวนการผลิตข้าวซ้อมมือในปัจจุบัน

3) แบบประเมินประสิทธิภาพของบรรจุภัณฑ์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนา ด้านปกป้องผลิตภัณฑ์ด้านการบรรจุ ด้านอำนวยความสะดวก ด้านส่งเสริมการจัดจำหน่าย เป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ที่ได้พัฒนาขึ้น สำหรับสมาชิกวิสาหกิจชุมชนบ้านเกาะ สะท้อน บุคคลสำคัญในท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปที่บริโภคข้าวซ้อมมือจากวิสาหกิจ

ชุมชนบ้านเกาะสะท้อน โดยประเมินการวิจัยครั้งนี้จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์จะใช้ช่วงค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ [6] ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49

หมายถึง ความพึงพอใจน้อยมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49

หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49

หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49

หมายถึง ความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00

หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อออกแบบบรรจุภัณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐาน เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชน บ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ ทั้งก่อนและหลังการออกแบบ จากกลุ่มเป้าหมาย

2) ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการรวบรวมข้อมูลและจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ, สิ่งพิมพ์, บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในด้านหลักการออกแบบกราฟิก บนบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน จากแบบบันทึก การสนทนากลุ่ม แบบบันทึกการสัมภาษณ์ แบบประเมินประสิทธิภาพของบรรจุภัณฑ์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบ ตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ โดย วิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1) ตรวจสอบแบบบันทึกการสนทนากลุ่มแบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบประเมินประสิทธิภาพของบรรจุภัณฑ์ที่ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านการกรอกครบถ้วน

2) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการประชุมกลุ่มย่อย สัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา แสดงผลการวิเคราะห์ ในรูปตารางประกอบคำอธิบายเหตุผล ค่าสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการ

อธิบายข้อมูล ลักษณะทางประชากร รวมทั้งประสิทธิภาพและความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ทั้งก่อน-หลัง การประเมินคุณค่าในรูปแบบบรรจุภัณฑ์และข้อเสนอแนะจากกลุ่มเป้าหมาย

4. ผลการวิจัย

4.1 การออกแบบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาสครอบคลุม ด้านบรรจุภัณฑ์ และด้านตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา ตราเกาะสะท้อน ดังนี้

ตารางที่ 1 ออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เปรียบเทียบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงารูปแบบเดิมกับรูปแบบใหม่

รูปแบบเดิม	รูปแบบใหม่
	
ตรารูปแบบเดิม	ตรารูปแบบใหม่
	

บรรจุภัณฑ์ขนาด 1 กิโลกรัม เดิมไม่มีเครื่องหมาย อย.และใช้รูปแบบบรรจุภัณฑ์ร่วมกับวิสาหกิจชุมชนอื่น

รูปแบบบรรจุภัณฑ์ใหม่ ขนาด 1 กิโลกรัม มีเครื่องหมาย อย.และแสดงถึงอัตลักษณ์ของชุมชน

ตารางที่ 1 ออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เปรียบเทียบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงารูปแบบเดิมกับรูปแบบใหม่ (ต่อ)

รูปแบบเดิม	รูปแบบใหม่
	
บรรจุภัณฑ์ขนาด 5 กิโลกรัม รูปแบบเดิมในถุงพลาสติกปิดปากถุงด้วยหนังยาง	รูปแบบบรรจุภัณฑ์ใหม่ ขนาด 5 กิโลกรัม ในถุงพลาสติกใส สกรีนฉลากบรรจุภัณฑ์ ที่มีสีสันทัดใส่แสดงรายละเอียดครบถ้วน

จากตารางที่ 1 มีการปรับตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ โดยผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือมีขนาดบรรจุ 2 ขนาด คือ ขนาด 1 กิโลกรัม บรรจุในถุงแฉกคัมซีล สูญญากาศพร้อมฉลากบรรจุภัณฑ์ และขนาด 5 กิโลกรัม บรรจุในถุงพลาสติกใสสกรีนฉลากบรรจุภัณฑ์ ที่มีสีสันทัดใส่ รายละเอียดครบถ้วน ทั้งข้อมูลการหุงให้นุ่มหอมอร่อย แสดงหมายเลขสารบบอาหารที่ผ่าน การรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าสามารถ ดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี มีเอกลักษณ์ที่ลูกค้าจดจำได้ง่าย

4.2 การพัฒนาระบบมาตรฐาน เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ได้จัดเตรียมสถานที่ ผลิตข้าว ซ้อมมือหอมกระดังงาให้ตรงตามหลักเกณฑ์วิธีการผลิตที่ได้มาตรฐาน จากนั้นจัดเตรียมเอกสาร และยื่นเอกสารขอ อนุญาตตั้งสถานที่ผลิตอาหาร

เตรียมพร้อมรับการตรวจประเมินสถานที่จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เมื่อสถานที่ผลิตผ่านการตรวจประเมินแล้วจึงยื่นขอเอกสารอนุญาตขอรับเลขสารบบ “13 หลัก” (เลข อย.) ที่กำหนดคุณภาพหรือ มาตรฐาน ผ่านระบบ SKYNET สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข โดยวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ได้รับใบอนุญาตมีเลขใบสำคัญ คือ 9620106260002 เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้า เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเชิงพาณิชย์ แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน สู่การพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชน

4.3 การประเมินประสิทธิภาพของบรรจุภัณฑ์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ 1 คน ผู้ประกอบการ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตบรรจุภัณฑ์ 1 คน โดยใช้เป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ผลการประเมิน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เปรียบเทียบ 3 แบบ

เกณฑ์ในการพิจารณา	แบบที่ 1 ได้คะแนนอันดับ 1		แบบที่ 2 ได้คะแนนอันดับ 2		แบบที่ 3 ได้คะแนนอันดับ 3	
	ค่าเฉลี่ย	ค่าพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าพึงพอใจ
1.ด้านปกป้องผลิตภัณฑ์	4.78	มากที่สุด	4.44	มาก	3.56	มาก
2.ด้านบรรจุภัณฑ์	5.00	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด	3.33	ปานกลาง
3.ด้านอำนวยความสะดวก	4.33	มาก	3.67	มาก	3.56	มาก
4.ด้านส่งเสริมการจัดจำหน่าย	4.75	มากที่สุด	3.75	มาก	3.33	ปานกลาง
ผลรวมทุกด้าน	4.70	มากที่สุด	4.70	มาก	3.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพบรรจุภัณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาเปรียบเทียบเพื่อหาแบบบรรจุภัณฑ์ที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดปรากฏว่าแบบที่ 1 ได้คะแนนอันดับ 1 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข แบบบรรจุภัณฑ์ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนจัดทำต้นแบบบรรจุภัณฑ์ ผลการประเมินประสิทธิภาพโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีเพียงด้านอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จึงนำไปจัดพิมพ์บรรจุภัณฑ์ และให้ผู้เกี่ยวข้องได้ประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์

4.4 ผลการสำรวจความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีอายุมากกว่า

40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 คนคิดเป็นร้อยละ 35 มีรายได้ต่อเดือน 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55 การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินความพึงพอใจต่อบรรจุภัณฑ์ ทำให้ทราบถึงค่าคะแนน เฉลี่ยผลการประเมินแยกย่อยเป็นรายด้านทั้งด้านเอกลักษณ์ของบรรจุภัณฑ์ ด้านข้อความบนบรรจุภัณฑ์ด้าน ขนาดของบรรจุภัณฑ์ ด้านรูปทรงของบรรจุภัณฑ์ ด้านสีของบรรจุภัณฑ์ และด้านวัสดุของบรรจุภัณฑ์ สามารถ พิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบรรจุภัณฑ์

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ด้านเอกลักษณ์ของบรรจุภัณฑ์	4.88	0.32	มากที่สุด
2. ด้านข้อความบนบรรจุภัณฑ์	4.47	0.50	มาก
3. ด้านขนาดของบรรจุภัณฑ์	4.98	0.13	มากที่สุด
4. ด้านรูปทรงของบรรจุภัณฑ์	4.90	0.30	มากที่สุด
5. ด้านสีของบรรจุภัณฑ์	4.93	0.25	มากที่สุด
6. ด้านวัสดุของบรรจุภัณฑ์	4.89	0.31	มากที่สุด
ภาพรวมความพึงพอใจทั้งหมด	4.82	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 หลังจากส่งมอบบรรจุภัณฑ์จากการออกแบบให้แก่วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อนแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งเสริมความรู้ด้านการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเพิ่มช่อง

ทางการจัดจำหน่ายข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา และให้ความรู้การจดบันทึกรายรับ-รายจ่ายของกลุ่มวิสาหกิจ และการทำบัญชีครัวเรือน มีการประเมินผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบก่อนและหลัง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนา

รายการเปรียบเทียบ	เปรียบเทียบก่อน-หลัง	
	ก่อน	หลัง
ยอดขาย (บาท)	5,800	9,000
ต้นทุน-ค่าใช้จ่าย (บาท)	3,000	4,000
กำไรสุทธิ (บาท)	2,800	5,000
ช่องทางการจัดจำหน่าย	ออฟไลน์	ออฟไลน์และออนไลน์

จากตารางที่ 4 พบว่า ยอดขาย ต้นทุน-ค่าใช้จ่าย กำไรสุทธิ และช่องทางการจัดจำหน่าย เพิ่มขึ้นจากเดิมก่อนผู้วิจัย จะดำเนินการออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์สินค้าแบบใหม่

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การออกแบบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงา วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชน บ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ให้ครอบคลุมด้านเอกลักษณ์ ของบรรจุภัณฑ์ ข้อความ รูปทรง สีและวัสดุของบรรจุภัณฑ์กลุ่มตัวอย่าง มีความพึง

พอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อบรรจุภัณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.82 ออกแบบบรรจุภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาตราเกาะสะท้อน ให้รองรับการบรรจุ 2 ขนาด คือ ขนาด 1 กิโลกรัม บรรจุในถุงแฉกคัมซีลสุญญากาศ และขนาด 5 กิโลกรัม บรรจุในถุงพลาสติกใสสกรีนฉลากบรรจุภัณฑ์ที่มีสีสันสดใส รายละเอียดครบถ้วน แสดงหมายเลขสารบบอาหาร ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าสามารถดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี มีตราสินค้าที่แสดง ถึงอัตลักษณ์ชุมชนที่ลูกค้าจดจำได้ง่าย ภายใต้ชื่อตรา “เกาะสะท้อน” สอดคล้องกับงานวิจัย [7] ที่พบว่าทำให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการออกแบบชื่อตราสินค้า โดยเลือกใช้อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ไท - ยวน ออกแบบบรรจุภัณฑ์และชื่อตราสินค้าว่า “ฝ้ายวนตอถนนคต” ทำให้ฉลากบรรจุภัณฑ์มีความโดดเด่นน่าจดจำ พร้อมทั้งแนะนำการนำสินค้าเพื่อเข้าสู่กระบวนการขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาสินค้าที่ยั่งยืน นอกจากนี้ [8] ที่ได้ศึกษาความต้องการของผู้บริโภคเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์สินค้า OTOP มีแนวทางในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์สู่ตลาดสากล มุ่งเน้น การออกแบบรูปทรง สี ตัวอักษร ลวดลายบนบรรจุภัณฑ์ และการออกแบบฉลากสินค้าให้มีความทันสมัยสามารถสื่อสารตัวผลิตภัณฑ์ภายในแก่ผู้บริโภค ณ จุดขายได้ อีกทั้ง [9] ได้ศึกษาการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าครามที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านนาขาม อำเภอพรหมานิคมจังหวัดสกลนคร ให้ตรง

ตามความต้องการผู้บริโภคมากที่สุด มุ่งเน้นสื่อถึงเอกลักษณ์ รูปลักษณ์ รูปทรง การใช้สี รวมถึงการจัดวางตัวอักษร ข้อความ ภาพกราฟิกด้านการขนส่งเพื่อสร้างแรงดึงดูดใจ ให้กับผู้บริโภค [10] ได้ศึกษาการพัฒนาบรรจุภัณฑ์น้ำปลาปรุงรสตราปลาร้า พรวาย พบว่า ออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้สื่อสารตัวสินค้าได้อย่างชัดเจน ทั้งตราสัญลักษณ์ ภาพประกอบที่โดดเด่น มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึงมีข้อมูลบนฉลากสินค้าครบถ้วน ทำให้ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งเป็นรูปแบบที่ทันสมัยมีความชัดเจน และยังมีการสร้างตราสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นโลโก้แบบมาสคอต ใช้สีสันทันต่อการไล่ระดับความเข้มอ่อนให้เกิดมิติสามารถดึงดูดความสนใจผู้บริโภคได้มากขึ้น [10]

5.2 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยการออกแบบบรรจุภัณฑ์และพัฒนาระบบมาตรฐานเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ข้าวซ้อมมือหอมกระดังงาสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์ วิสาหกิจชุมชนศูนย์ข้าวชุมชนบ้านเกาะสะท้อน ตำบลเกาะสะท้อน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ควรแนะนำช่องทางการโฆษณา และจัดจำหน่ายสินค้าให้มีความหลากหลายตามเทคโนโลยีในปัจจุบัน เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต และยกระดับเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมวิชาการเกษตร. (2541). วิวัฒนาการพันธุ์ข้าวไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยข้าวกรมวิชาการเกษตร.
- [2] สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส. (2565). [ออนไลน์]. ข้อมูลทั่วไปจังหวัดนราธิวาส [สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2565]. จาก <http://drp.ntwo.moph.go.th/moph-nwt/info-history>
- [3] ศูนย์ข้อมูลข้าวตลาดเฉพาะ กรมการข้าว. (2565). [ออนไลน์]. ข้าวหอมกระดังงา [สืบค้นเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2565]. จาก <https://thairicedb.com/rice-detail.php?id=36>.
- [4] สุวิทย์ วงศ์จิรวาณิชย์. (2554). ดีไซน์เปลี่ยนโลกกะเพาเปลือก"แบรนด์". กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครกิจ.
- [5] ปุ่น คงเจริญเกียรติ และสมพร คงเจริญเกียรติ. (2541). บรรจุภัณฑ์อาหาร. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีเอ็ด ยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- [6] บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นจำกัด.
- [7] วิลาสินี ขำพรหมราช. (2565). "การออกแบบบรรจุภัณฑ์และตราสินค้า กลุ่มทอผ้าขึ้นยวนบ้านถนนคด จังหวัดนครราชสีมา : วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ปีที่ 14 ฉบับที่ 1. หน้า 40-51.
- [8] ดารณี ธัญญสิริ. (2564). การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้า OTOP วารสารสังคมศาสตร์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 5 ฉบับที่ 4. หน้า 31-40.
- [9] กาญจนภรณ์ นิลจินดาและคณะ (2564). การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าครามที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านนาขามอำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร : วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1. หน้า 529-544.
- [10] ภาณุวัฒน์ กาฬลิบ จันทนา อินสระและชนกนาถ มะยูโซ๊ะ. (2564). การพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์น้ำปลาร้าปรุงรส ตราพารวย จังหวัดสระแก้ว : วารสารศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2. หน้า 71-79.

การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาวต่อ โครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

A study of the satisfaction of hotel employees in the Mai Khao Beach area towards the Phuket Sandbox Project

ภูผา บุญล้อม¹ ศิวนาถ จันทร์นรา² โสภณ หมานมิละ³ จรรจิรา ดาราชาติ⁴

Phupha Bunlom¹ Siwanat Channara² Sophon Manmile³ Chanjira Darachat⁴

¹⁻⁴ สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

¹⁻⁴ Hospitality Department, Phuket Vocational College, Phuket 83000

Corresponding Author: E-mail: Janjira@pantc.ac.th, 076-412077

บทคัดย่อ

การวิจัยการศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ โดยประชากร คือพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว จำนวน 90 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว จำนวน 73 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2564 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้ อันดับแรกคือ ด้านการป้องกันโรคระบาดโควิด-19 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านจัดการพนักงานของสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก และด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาดโควิด-19 อยู่ในระดับมาก สรุปภาพรวมความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1) ควรศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ในพื้นที่อื่น ๆ หรือพื้นที่ใกล้เคียง กับโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว 2) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของพนักงานโรงแรมต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ในพื้นที่อื่น ๆ หรือพื้นที่ ใกล้เคียงกับโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, พนักงานโรงแรม, โครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

Abstract

The purpose of this research is to study the satisfaction of hotel employees in the Mai Khao Beach area towards the Phuket Sandbox project. The population for this study consists of 90 hotel employees in the Mai Khao Beach area, with a sample group of 73 hotel employees. The research tool used is a questionnaire. The researcher collected data personally between October and December 2021. The statistical methods used for data analysis include descriptive statistics such as percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that the satisfaction of hotel employees in the Mai Khao Beach area towards the Phuket Sandbox project, when considering the details, can be summarized as follows: The highest satisfaction was related to COVID-19 pandemic prevention measures, followed by satisfaction with the management of employees in the establishment, and satisfaction with the COVID-19 control measures, all of which were rated as "high." Overall, the employee satisfaction towards the Phuket Sandbox project in the Mai Khao Beach area was high.

The research suggests the following recommendations: 1) A study on employee satisfaction regarding the Phuket Sandbox project in other areas or nearby areas to Mai Khao Beach hotels should be conducted. 2) A study on the problems faced by hotel employees regarding the Phuket Sandbox project in other areas or nearby areas should be carried out.

Keywords: satisfaction, hotel employees, Phuket Sandbox project

1. บทนำ

ในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทยมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตหยุดชะงัก ซึ่งภูเก็ตเป็นจังหวัดที่อาศัยรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักถึงปีละ 4 แสนล้านบาท เมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ตั้งแต่รอบแรกต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ทำให้ผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่ด้านการท่องเที่ยวทรุดหนัก เพราะลูกค้าหลักชาวต่างชาติที่ยังเดินทางเข้ามาไม่ได้ และในขณะที่

คนไทยหยุดการเดินทาง ส่งผลให้เศรษฐกิจของภูเก็ตมีความเปราะบางสูง และจากการแพร่ระบาดระลอกใหม่มีแนวโน้มทวีความรุนแรง ในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตมีนัยสำคัญ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบรายงานผลการประชุมศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2564 เรื่องภาวะเศรษฐกิจ และแนวทางการเปิดรับนักท่องเที่ยวที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว โดยเปิดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับวัคซีนแล้ว

และมีผลการตรวจโควิด-19 เป็นลบ จึงจะสามารถเดินทางเข้าภูเก็ตโดยตรงผ่านเครื่องบิน และสามารถท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตโดยไม่ต้องกักตัว มาตรการนำร่องที่ภูเก็ตนี้ เรียกกันว่า ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ [1] รัฐบาลเล็งเห็นความจำเป็นในการเปิดพื้นที่นำร่องด้านการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ ในภาคธุรกิจท่องเที่ยวและภาคธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง และรัฐบาลได้เตรียมความพร้อมในการกำหนดมาตรการรองรับ และบูรณาการประสาน การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายใต้โครงการ “ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์” สุโรงแรมที่พักที่มีมาตรฐาน SHA+ (safety health administration plus หรือมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย) ที่เป็นมาตรฐานโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขกำหนดขึ้นเพื่อสร้างความปลอดภัย สุสวัสดิภาพ และความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว [2] เพื่อให้สถานประกอบการต่าง ๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และสถานประกอบการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวปฏิบัติตาม ในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านสุขอนามัยของพนักงาน ซึ่งผู้ประกอบการโรงแรมต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าพนักงานของตนได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำ และปฏิบัติตามสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี รวมถึงได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการป้องกันโควิด-19 ด้านการทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อ โดยสถานประกอบการต้องดำเนินการ ตามระเบียบการทำความสะอาด

และการฆ่าเชื้อที่เข้มงวด โดยเน้นที่พื้นผิวที่มีการสัมผัส อีกทั้งสารฆ่าเชื้อที่ใช้อย่างต้องได้รับการรับรองมาตรฐานด้วยมาตรการเว้นระยะห่าง โรงแรมต้องปฏิบัติตามการเว้นระยะห่าง อย่างเคร่งครัด เช่น การรักษาระยะห่างระหว่างโต๊ะให้เพียงพอ และจัดให้มีเครื่องหมายที่ชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเว้นระยะห่างในพื้นที่ส่วนกลาง และด้านการจัดบันทึกติดตามผล เป็นข้อมูลที่โรงแรม ต้องเก็บรักษาก่อนที่ข้อมูลการติดต่อของผู้ใช้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามกลุ่มเสี่ยงหากจำเป็น รวมถึงการต้องตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายของผู้ใช้บริการด้วย ซึ่งกลุ่มโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว มีมาตรการต่างๆ ผ่านมาตรฐานดังกล่าว และได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว

เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานรวมถึงพัฒนางานของพนักงานในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ภายใต้โครงการ “ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์” ผู้วิจัยจึงได้จัดทำ “การศึกษาความพึงพอใจ ของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์”

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร พนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว จำนวน 90 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง พนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว จำนวน 73 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครชีและมอร์แกน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของพนักงานที่ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของแบบสอบถามแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ต่อเดือน

2) แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาวต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ จำนวน 10 ข้อ

3) แบบสอบถามข้อเสนอแนะ ของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2564 โดยการทำแบบสอบถาม จำนวน 73 ชุด กับกลุ่มพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ผู้ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตาม จำนวนที่กำหนดไว้ จำนวน 73 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาตรวจสอบแล้วไปลงรหัส และบันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 73 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

จากการวิจัยการศึกษาความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ มีผลการวิจัยเป็นดังนี้ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	32	43.83
หญิง	41	56.16
2.อายุ		
18-25 ปี	13	17.81
26-30 ปี	26	35.61
31-40 ปี	27	36.98
40 ปีขึ้นไป	7	9.60

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3.วุฒิการศึกษา		
มัธยมต้น	0	0
มัธยมปลาย	8	10.96
ปวช.	8	10.96
ปวส.	8	10.96
ปริญญาตรีขึ้นไป	49	67.12
4. สถานภาพ		
โสด	30	41.09
มีแฟนแล้ว	25	34.20
สมรส	18	24.65
5. รายได้		
15,000-20,000 บาท	9	12.32
20,000-30,000 บาท	34	46.57
30,000 บาทขึ้นไป	30	41.11
รวม	73	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี วุฒิก่อนการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป สถานภาพโสด และมีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านโรคระบาดโควิด-19			
1.1 โรงแรมมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ให้แก่ลูกค้า	4.42	0.73	มาก
1.2 จากการเปิดโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ทำให้จังหวัดภูเก็ตเกิดการแพร่ระบาดมากขึ้น	4.33	0.80	มาก
1.3 การเปิดโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ มีประโยชน์มากน้อยเพียงใดในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19	4.36	0.81	มาก
ภาพรวม	4.37	0.78	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ด้านโรคระบาดโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

อันดับแรกคือ ทางโรงแรมมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ให้แก่ลูกค้าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การเปิดโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ มีประโยชน์มากน้อยเพียงใดในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 และอันดับสุดท้ายคือ จากการเปิดโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ทำให้จังหวัดภูเก็ตเกิดการแพร่ระบาดมากขึ้น

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ด้านการจัดการพนักงานของสถานประกอบการ

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
2. ด้านการจัดการพนักงานของสถานประกอบการ			
2.1 มีการเพิ่มสวัสดิการด้านสุขภาพให้กับพนักงาน	4.31	0.70	มาก
2.2 มีการปรับลดเวลาและวันทำงานของพนักงานลง	4.57	0.62	มากที่สุด
2.3 มีการเพิ่มอุปกรณ์ป้องกันให้กับพนักงาน	4.17	0.91	มาก
ภาพรวม	4.35	0.74	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับ ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ด้านการจัดการพนักงานของสถานประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

ในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ อันดับแรกคือ มีการปรับลดเวลาและวันทำงานของพนักงานลงอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีการเพิ่มสวัสดิการด้านสุขภาพให้กับพนักงาน และอันดับสุดท้าย คือมีการเพิ่มอุปกรณ์ป้องกันให้กับพนักงาน

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาดโควิด-19

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3. ด้านมาตรฐานการควบคุมโรคระบาดโควิด-19			
3.1 มีการสอบถามประวัติการเดินทางในช่วง 14 วันที่ผ่านมาก่อนเข้าพักในโรงแรม	4.45	0.68	มาก
3.2 มีการจัดหน้ากากอนามัยและเจลแอลกอฮอล์สำหรับบริการลูกค้าในพื้นที่ส่วนกลาง	4.30	0.75	มาก
3.3 มีการทำความสะอาดอย่างถูกต้องตามมาตรการการป้องกันทุกครั้งหลังจากมีการใช้ บริการ	4.27	0.74	มาก
3.4 มีการตรวจวัดอุณหภูมิลูกค้า และพนักงานทุกครั้งที่มีการเข้า - ออกโรงแรม	4.42	0.73	มาก
ภาพรวม	4.36	0.73	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาดโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

อันดับแรกคือ มีการสอบถามประวัติการเดินทางในช่วง 14 วันที่ผ่านมา ก่อนจะเข้าพักในโรงแรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีการตรวจวัดอุณหภูมิ ลูกรัก และ พนักงาน ทุกครั้งที่มีการเข้า-ออก โรงแรม มีการจัดหน้ากากอนามัยและเจลแอลกอฮอล์ สำหรับบริการลูกค้าในพื้นที่ส่วนกลาง และอันดับสุดท้ายคือ มีการทำความสะอาดอย่างถูกต้องตาม มาตรการป้องกันทุกครั้งหลังจากที่มีการใช้บริการ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ในภาพรวมด้านต่าง ๆ

ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการป้องกันโรคระบาดโควิด-19	4.37	0.78	มาก
2. ด้านการจัดการพนักงานของสถานประกอบการ	4.35	0.74	มาก
3. ด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาดโควิด-19	4.36	0.73	มาก
ภาพรวม	4.36	0.73	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับ ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ อันดับแรกคือ ด้านการป้องกันโรคระบาดโควิด-19 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านจัดการพนักงานของสถานประกอบการ อยู่ในระดับมาก และด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาด โควิด-19 อยู่ในระดับมาก สรุปภาพรวมความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ต แซนด์บ็อกซ์ อยู่ในระดับมาก

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-40 ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้น โดยมีสถานภาพโสดมากที่สุด รองลงมาคือมีแฟนแล้ว ผู้ตอบส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000-30,000 บาท สำหรับผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว ที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ในพื้นที่พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านการควบคุมโรคระบาดโควิด-19 อยู่ในระดับมากที่สุดและรองลงมา เป็นด้านมาตรการการควบคุม

โรคระบาดโควิด-19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าพนักงานมีความพึงพอใจต่อมาตรการควบคุมและการจัดการเกี่ยวกับสถานการณ์โควิด-19 ที่ใช้ในโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงความมั่นใจในมาตรการที่มีประสิทธิภาพ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาวที่มีต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ จากการศึกษาพบว่า ในด้านโรคระบาดโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเรื่องทางโรงแรมมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ให้แก่ลูกค้ามากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zhong et al. [3] การศึกษาสำรวจความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ในประชาชนชาวจีนในช่วงการระบาดใหญ่ของไวรัสโควิด-19 พบว่า ควรให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนครอบคลุมทุกด้าน ในด้านการจัดการพนักงานของสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเรื่องมีการปรับลดเวลาและวันทำงานของพนักงานมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุรักษ์ ไกรยุทธ [4] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนานารูปแบบการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมโรงแรมในประเทศไทย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะธุรกิจอุตสาหกรรมโรงแรม 3 ดาวที่มีจำนวนมากและภาครัฐ มีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยการใช้นโยบายด้านภาษีเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทยเป็นแหล่ง

ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ในระดับโลก สามารถสร้างรายได้ และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม สมดุลและยั่งยืน ในด้านมาตรการการควบคุมโรคระบาดโควิด - 19 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเรื่องมีการสอบถามประวัติการเดินทางในช่วง 14 วันที่ผ่านมา ก่อนจะเข้าพักในโรงแรม มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zhong et al. [5] พบว่าประชาชนชาวจีนมีการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างเกือบร้อยละ 98 สวมหน้ากากอนามัย เมื่อออกจากบ้านทุกครั้ง มีการเดินทางไปต่างจังหวัดบ่อยครั้ง ในช่วงที่มีการระบาดใหญ่ของไวรัสโควิด-19 ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ควรศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของพนักงานโรงแรมต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ในพื้นที่อื่น ๆ หรือพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว

2) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของพนักงานโรงแรมต่อโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ในพื้นที่อื่น ๆ หรือพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงแรมบริเวณหาดไม้ขาว

เอกสารอ้างอิง

- [1] วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. (2564). ประเทศไทยเปิดโมเดล “ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์” รับชาวต่างชาติ 1 กรกฎาคม 2564. วารสารวิชาการสาธารณสุข. ปีที่ 30 ฉบับเพิ่มเติม 1. หน้า S1-S2.

- [2] มาตรฐาน SHA+.(2564). [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2564. จาก <https://www.thailandsha.com/>
- [3] Zhong, B. L. , Luo, W. , Li, H. M. , Zhang, Q. Q. , Liu, X. G. , Li, W. T. , & Li, Y. (2020) . Knowledge, attitudes, and practices towards COVID-19 among Chinese residents during the rapid rise period of the COVID-19 outbreak: A quick online cross-sectional survey. International Journal of Biological Sciences, 16(10), 1745–1752. doi: 10.7150/ijbs.45221
- [4] อนุรักษ์ ไกรยุทธและคณะ (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมโรงแรมในประเทศไทย. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปีที่ 27 ฉบับที่ 94. หน้า 27-32.
- [5] Zhong, M., Zhou, M., Tang, F., Wang, Y., Nie, H., Zhang, L., & You, G. (2020). Knowledge, attitude, and practice regarding COVID- 19 among healthcare workers in Henan, China. The Journal of Hospital Infection, 105(2), 183-187. doi:10.1016/j.jhin.2020.04.012.

แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวใน
แหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
Guidelines For Managing Road Safety For Tourists
In Tourist Attractions Wichit Sub-District Muang District
Phuket Province

ธนาภรณ์ คงเวียน¹ ชนินาถ บุญเขียว² เมธาวี วงศ์ไวยโรจน์³ เกศสุณีย์ สุขพลอย⁴ และกัญญารัตน์ เหล่าตระกูล⁵

Thanapon Kongwein¹ Chaninat Boonkeaw² Methavee Vongvirote³ Ketesunee Sukploy⁴ Kanyarat Laotrakul⁵

¹⁻² นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Student of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

³⁻⁵ อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Lecturer of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

บทคัดย่อ

จังหวัดภูเก็ตมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากนักท่องเที่ยว และประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ทำให้การสัญจรติดขัด อีกทั้งลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา การสัญจรของนักท่องเที่ยวที่ไม่คุ้นเคยเส้นทาง จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โดยเครื่องมือที่ใช้ประกอบการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามคุณภาพ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยเป็นวิจัยเชิงสำรวจ ระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน 2564 ถึง 4 กุมภาพันธ์ 2565 สถานที่รวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ คือ แหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง มาจากเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง, เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดเทศบาลตำบลวิชิต และนักท่องเที่ยวรวม 30 คน เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาประมวลผลโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการศึกษา ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ควรนำแบบแผนไปปรับใช้และพัฒนาต่อยอด ในด้านของความปลอดภัยให้สามารถควบคุมหรือลดการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมรับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : แนวทางการจัดการความปลอดภัย, ความปลอดภัยบนท้องถนน, นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต

Abstract

Phuket Province has statistics on accidents involving tourists and local residents within the area. As tourists flood into Phuket, traffic congestion increases, and due to the physical geography of the area, where about 70% is mountainous, travel through unfamiliar routes leads to frequent accidents. The objectives of this research are: 1) to study safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province; 2) to study the quality of the safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province; and 3) to study the satisfaction of stakeholders regarding the safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province. The tools used in this study include: 1) a quality questionnaire, and 2) a satisfaction questionnaire. This is a survey-based research conducted between June 27, 2021, and February 4, 2022. The data was collected from tourist attractions in Wichit Subdistrict. The sample group was selected by the researcher, consisting of officials from the Department of Highways, the Wichit Subdistrict Municipality, and 30 tourists. After data collection, the results were processed using statistical software.

The study results suggest that in the tourist areas of Wichit Subdistrict, the safety management plans should be applied and developed further to control or reduce accidents in the tourist areas. This would help prepare the area to welcome tourists, making them feel safe and building confidence among visitors.

Keywords: safety management strategies, road safety, tourists in Wichit Subdistrict tourist areas

1. บทนำ

จังหวัดภูเก็ตมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากนักท่องเที่ยวและประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ทำให้การสัญจรติดขัด อีกทั้งลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา การสัญจรของนักท่องเที่ยวที่ไม่คุ้นเคยเส้นทาง จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ตำบลวิชิตมีลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่มตั้งอยู่ระหว่าง ทะเลกับภูเขา พื้นที่ที่ ติดกับทะเลทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวเช่น อ่าววน, จุดชมวิวเขาขาด, แหลมพันวา, ภูซมดาว ด้วยสถิติการเกิดอุบัติเหตุเทศบาลตำบลวิชิต มีผู้เสียชีวิต 13 ราย ผู้บาดเจ็บ 263 รายจากสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเป็นเนินเขาลาดชัน หากไม่มีความคุ้นเคยอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้รวมถึงการพัฒนาที่ไม่ทั่วถึงทำให้มีพื้นที่เสี่ยงเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย 42% ต่อเดือนและเป็นการเกิดอุบัติเหตุแบบเดิมซ้ำ ๆ ในจุดเดิม ๆ ของเส้นทางท่องเที่ยวของพื้นที่ ตำบลวิชิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการจัดทำโครงการแนวทางการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เพื่อลดปัญหาด้านความปลอดภัย ในการเดินทาง สภาพร่างกาย และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ฉะนั้น การส่งเสริมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องจัดการกับปัญหา และอุปสรรคให้หมดไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- 2.2 เพื่อศึกษาคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

3. วิธีดำเนินการวิจัย

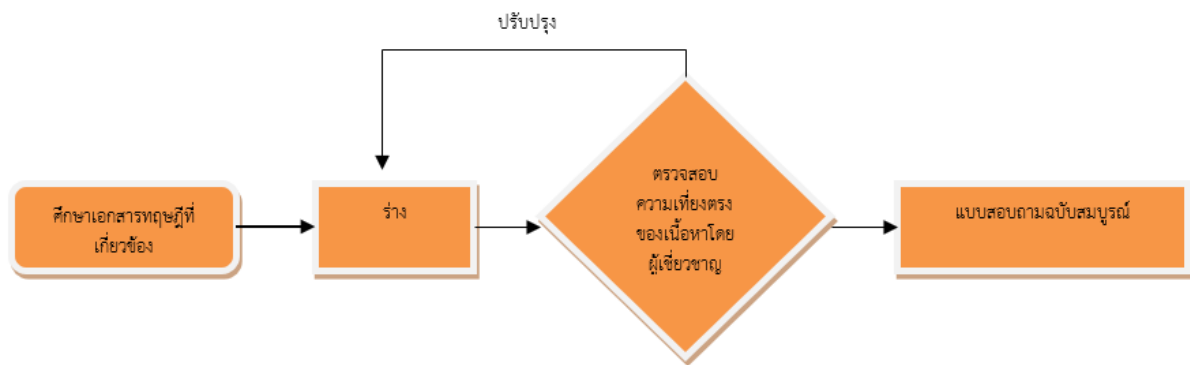
3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร จำนวน 30 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครซี่ มอร์แกนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน แล้วทำการสุ่มประชากรให้กระจายไปตามสัดส่วนตารางชั้นภูมิ เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงจำนวน 4 คน เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดเทศบาลตำบลวิชิตจำนวน 10 คน และนักท่องเที่ยวจำนวน 14 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ประกอบการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามคุณภาพ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยเป็นวิจัยเชิงสำรวจระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน 2564 ถึง 4 กุมภาพันธ์ 2565 1) แบบสอบถามคุณภาพต่อรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

3.3 การสร้างแบบสอบถามและการหาคุณภาพ

ของแบบสอบถาม

ภาพที่ 1 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถามคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกชุดที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต การเก็บข้อมูลฉบับที่ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกชุดที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 1 คุณภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง

โดยที่ ค่า +1 หมายถึง เห็นด้วย

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่า -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 2 ประสิทธิภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตการหาประสิทธิภาพ โดยศึกษาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามคุณภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

3) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 3 ความพึงพอใจแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต

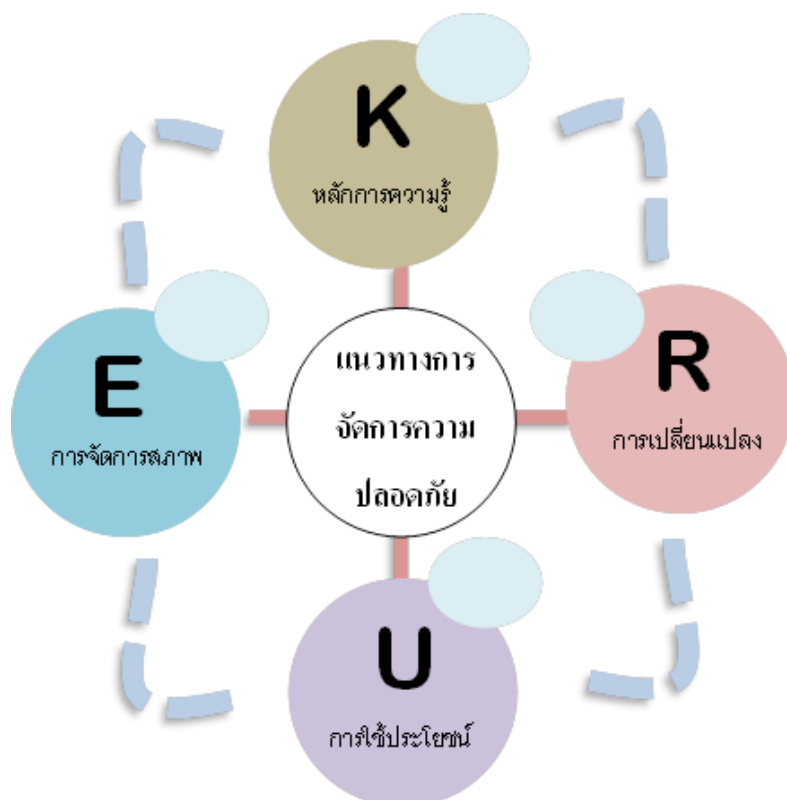
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะคำตอบแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเห็นต่อรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแบ่งออกเป็น

4) ด้านมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท์ จัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันดับภาคขึ้น

4. ผลการวิจัย

4.1 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าในการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวบนท้องถนน ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

ภาพที่ 2 โมเดลแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

4.2 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การหาคุณภาพของแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ในการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยว

ตำบลวิชิตผู้วิจัย ได้ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม ความพึงพอใจ และรูปแบบ แนวทางทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของรูปแบบการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ความสอดคล้อง $LoC = \sum n/N$
การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว					
1	แนวทางการให้ข้อมูลมากขึ้น	1	1	1	1
2	นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเส้นทาง	1	0	1	0.67
3	ข้อความมีความเข้าใจเด่นชัด	1	1	1	1
การปรับปรุงให้มีความปลอดภัย					
1	แนวทางแก้ไขปัญหามีความน่าเชื่อถือ และ มีความเป็นไปได้	1	1	1	1
2	เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยมากขึ้น	1	1	0	0.67
3	แนวทางที่มีความสอดคล้องกับปัญหา	1	1	0	0.67
การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์					
1	แนวทางได้ใช้อย่างตรงเป้าหมาย	1	1	1	1
2	สร้างความแปลกใหม่ในการศึกษา	0	1	1	0.67
การจัดการกับปัญหา					
1	แนวทางได้รับการแก้ไข	1	1	1	1
2	มีเป้าหมายชัดเจน	1	1	1	1
รวม					0.868

จากตารางที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตในด้านต่าง ๆ โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้าน ที่ 1 การให้ความรู้เรื่องความ

ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

ตารางที่ 2 สรุปแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน

การแสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	4.50	.449	มาก
ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย	4.55	.456	มากที่สุด
ด้านการใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์	4.57	.424	มากที่สุด
ด้านการจัดการกับปัญหา	4.34	.594	มากที่สุด
รวม	4.49	.480	มาก

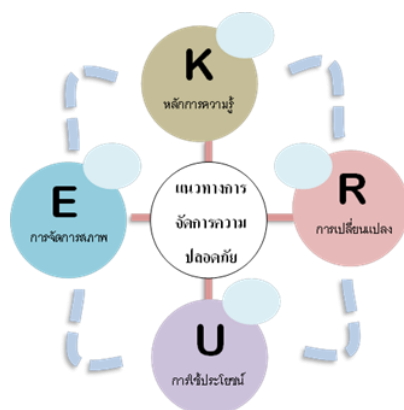
จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

ตำบลวิชิต ในด้านต่าง ๆ โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การให้ความรู้เรื่อง ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้ เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 รูปแบบการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 3 โมเดลแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต จังหวัดภูเก็ต

2) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คุณภาพการหา รูปแบบแนวทางทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน สำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน ท่านพบ 3 ว่าผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับคุณภาพแนวทาง จัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว โดยรวม ค่า IOC= 0.868

3) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้เก็บ ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน ค่าความพึงพอใจ ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาข้อพบว่า ในแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีความสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีประโยชน์และสามารถใช้งานได้จริง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เส้นทางในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและลดการเกิดอุบัติเหตุอันแน่วแน่มความไม่ปลอดภัยได้จริง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

1) จากศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตพบว่าในด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว พบว่าในข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก สอดคล้องกับผลการศึกษา [1] เรื่อง การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมี

หลายรูปแบบบุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (trial and error) เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด ในส่วนนักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสอดคล้อง [2] กล่าวว่า ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีรูปแบบการบริหารใน 2 ระดับ คือระดับแนวนอน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้ง คือหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญ ในการเป็นตัวแทนปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารแรงงานความรู้ตามอำนาจของผู้คนในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารงานควรครอบคลุมในเรื่อง ต่าง ๆ

2) ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย พบว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้อง ถนนมีความสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่อยู่ระดับมากที่สุด [3] กล่าวว่า ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีรูปแบบการบริหารใน 2 ระดับ คือระดับแนวนอนซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานต่างๆ ของ รัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้งคือ หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทน

ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร แรงงาน ความรู้ตามอำนาจของผู้คนในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารงานควรครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ใน ส่วนข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีประโยชน์และสามารถใช้งานได้จริง และเส้นทางในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและลดการเกิดเหตุอันแนวนั้น ความ ไม่ปลอดภัยได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด [4] กล่าวว่าการจัดการท่องเที่ยว หมายถึง การวางแผนการท่องเที่ยวและดำเนินการให้เป็นไปตามแผน โดยมีการจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก และการควบคุมอย่างเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้พร้อมทั้งมีการประเมินผลการท่องเที่ยวด้วยสรุปได้ว่าการจัดการท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการในการจัดการการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินการที่เหมาะสมภายใต้สภาพแวดล้อมของพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งมีเป้าหมายที่มีความ สอดคล้องกับหลักการทฤษฎี และแนวคิด ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการ และแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

3) ด้านการใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์พบว่าโมเดลมีความแปลกใหม่และทันสมัยอยู่ในระดับมาก [5] กล่าวหา ความหมายความเข้าใจเป็นความสามารถในการเก็บรวบรวม ความรู้ในส่วนแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสามารถใช้ได้อย่างตรงจุดอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ [6] กล่าวหาวิธีการแก้ปัญหาที่มีหลากหลายวิธี ไม่มีวิธีการ แก้ปัญหาใดที่จะสามารถแก้ปัญหาทุกเรื่องได้ แต่มีแนวปฏิบัติ

พื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ได้โดยต้องมีการฝึกใช้เสียก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจนสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ

4) ด้านการจัดการกับปัญหาพบว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสื่อความหมายการใช้ ถนนที่ชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษา[7] พบว่านักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ความเสี่ยงลดลงทุกด้านหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการก่อการร้ายลดลงมากที่สุด รองลงมา คือด้านสุขภาพ ด้านขาดความมั่นคงทางการเมือง ด้านความแตกต่างด้านอาหาร ด้านความเชื่อทางการเมืองและศาสนา และด้านความแตกต่างด้านวัฒนธรรมในส่วนข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสามารถใช้จัดการปัญหาได้อยู่ในระดับมากเนื่องจากสอดคล้อง [8] ได้เสนอมุมมอง เกี่ยวกับความเสี่ยงเพื่อความปลอดภัย และรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

6.3 ข้อเสนอแนะ

ของการศึกษา ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิตควรนำแบบแผนไปปรับใช้และทำการพัฒนาต่อยอดในด้านของความปลอดภัยให้สามารถควบคุมหรือลดการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวได้ เมื่อเข้ามาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวในเขตตำบลวิชิต

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมทางหลวง. (2564) [ออนไลน์]. สำนักงานแผนงาน. งานปรับปรุงทางหลวงผ่านย่านชุมชน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.planning.doh.go.th.
- [2] ไกวัลย์ โรจนานุกุล. (2564). [ออนไลน์]. แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงทางหลวงชนบท เพื่อรองรับ ไทยแลนด์ ๔. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564] จาก www.dsdw.2016dsdw.go.th.
- [3] ตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการ. (2550). [ออนไลน์]. ประสิทธิภาพของแผนการปฏิบัติราชการการรักษาความปลอดภัย และการบริการแก่นักท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ.2550. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก lib.pnru.ac.th.
- [4] ทีมข่าว TCJ (2564). [ออนไลน์]. ปัจจัยด้านถนนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.tcjthai.com.
- [5] ไทยรัฐออนไลน์ 15 ตุลาคม 2564. (2564). [ออนไลน์]. 5 ปลอดภัย ขับรถยังไงไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.thairath.co.th.
- [6] ปุริมพัฒน์ ธนาพันธ์ศิริ. (2559). [ออนไลน์]. การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยวของตำรวจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก www.elfhs.ssru.ac.th.
- [7] แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลวิชิต. (2563). [ออนไลน์]. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก www.phuketvichit.go.th.
- [8] พชรพจน์ นันทรามาศ. (2563). [ออนไลน์]. เจาะพฤติกรรมท่องเที่ยวใน New Norma: เมื่อโควิดทำให้ชีวิตเปลี่ยน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564]. จาก www.krungthai.com.

รูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A Promoting Gastronomy Tourism in Phuket province after the COVID-19 situation With the 4A strategy

ชญาน์ภรณ์ ต้นสกุล¹ รัตนาภรณ์ ศาตราพิทย² เมธาวี วงศ์ไวโรจน์³ กันยารัตน์ เหล่าตระกูล⁴ นวลสมร อุนทะประทีป⁵

Tanyaporn Tunsakul¹ Rattanaporn Satrawathit² Methavee Vongvirote³ Kanyarat Laotrakul⁴ Nualsamorn Aunthapraphithe⁵

¹⁻² นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Student of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

³⁻⁵ อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Lecturer of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.สร้างและศึกษาคุณภาพของรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด -19 ด้วยกลยุทธ์ 4A 2..เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการด้านอาหารต่อรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสานประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้เครื่องมือจำนวน 2 ฉบับ คือแบบประเมินคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และ แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการร้านอาหาร จำนวน 30 คน ที่เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง ดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน 2564 – เมษายน 2565 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับคุณภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวอาหารเชิงสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ที่ ระดับ IOC=0.917 และความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.400) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ด้วยกลยุทธ์ 4A สามารถนำรูปแบบนี้ไปปรับใช้กับร้านอาหารต่างๆ โดยแต่ละประเภทอาจปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ หรือเลือกใช้ เฉพาะบางส่วนของที่เหมาะสมกับร้านอาหารในการทำการตลาดของร้านอาหาร

คำสำคัญ : การส่งเสริมการท่องเที่ยว อาหารสร้างสรรค์ สถานการณ์โควิด-19

Abstract

This research aims to: 1) create and study the quality of a model for promoting creative food tourism in Phuket Province after the COVID-19 situation, using the 4A strategy; and 2) to study the satisfaction of food business operators with the creative food tourism promotion model in Phuket Province after the COVID-19 situation, using the 4A strategy. This is a mixed-methods research combining qualitative and survey research. Two tools were used: a quality evaluation form for 5 experts and a satisfaction questionnaire for a sample group of 30 restaurant operators, selected through purposive sampling. The research was conducted between June 2021 and April 2022. The statistical methods used to analyze the data included the consistency index, percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that experts agreed with the quality of the creative food tourism model (Gastronomy) in Phuket Province after the COVID-19 situation using the 4A strategy, with an IOC of 0.917. The satisfaction of restaurant operators with the model was at a very high level ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.400). The recommendation from this research is that the 4A strategy can be applied to various restaurants. Each type of restaurant may adjust the strategy or selectively use specific parts that are most suitable for the restaurant's marketing.

Keywords: Tourism promotion, creative food, COVID-19 situation

1. บทนำ

จังหวัดภูเก็ต จากอดีตจนถึงปัจจุบัน วัฒนธรรมที่กลมกลืนของคนในท้องถิ่นและสถาปัตยกรรมอันงดงาม บอกลึ่ถึงความรุ่งเรืองในอดีต ด้วยความสมบูรณ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมที่หล่อหลอมกันอย่างลงตัวตั้งแต่สมัยอดีตจนกระทั่งปัจจุบัน จึงได้กำเนิดอาหารพื้นเมือง ภูเก็ตที่มีอัตลักษณ์ ด้วยรสชาติที่กลมกล่อม

เมื่อ พ.ศ.2558 คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญของยูเนสโก ได้พิจารณาและมีมติให้ ภูเก็ตเป็นเมืองเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์สาขาวิทยาการอาหาร (Gastronomy) เป็นหนึ่งใน 18 เมืองทั่วโลกที่ได้รับประกาศยกย่องจากยูเนสโก [1] ภูเก็ตเป็น

สังคมพหุวัฒนธรรม มีความหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา เป็นเมืองที่เจริญอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของความสามัคคี สงบ สันติสุข มายาวนานกว่า 150 ปี เช่นเขตย่านเมืองเก่าที่มีการสนับสนุนการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรม มีทั้งชาวบาบ๋า เพอรานากัน ชาวมุสลิม ชาวฮินดู ชาวคริสต์ บนพื้นฐานความเป็นชาวไทยทั้งมวลจนวัฒนธรรมทั้งอาหาร เสื้อผ้า สถาปัตยกรรม แสดงถึงความหลากหลายที่ผสมผสานกันจนงดงาม สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมจนเป็นรากฐานให้คนรุ่นหลังได้นำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อเกิดรายได้ ช่วงที่เกิดวิกฤติจากสถานการณ์โควิด 19 จังหวัดภูเก็ตได้รับผลกระทบทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีการสนับสนุนและนำเสนออาหารพื้นเมืองภูเก็ต ด้วยการใช้กลยุทธ์เพื่อให้ ชาวไทยหันมาใช้สินค้าและบริการในภูเก็ต

ให้มากขึ้น ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ภาครัฐและเอกชนภายใน จังหวัดภูเก็ตได้มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบ เนื่องจากอาหารเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำรงชีวิต [2] แต่การพัฒนากลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ยังมีค่อนข้างจำกัดในหลายด้าน การสร้างความแตกต่างในจุดขายของร้านอาหารในการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์กับการสร้างจุดเด่นในการตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังรวมอนุรักษ์วัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงอาหารอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต ให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป จากเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นว่าหลังสถานการณ์โควิด-19 ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ลดลง เพื่อส่งเสริมในด้านการตลาดของผู้ประกอบการตามแนวทางการตลาดยุค 4.0 ซึ่งเป็นดำเนินธุรกิจตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม โดยให้ความสำคัญกับนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และการใช้เทคโนโลยีการตลาด” [3] และความเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหารด้วยอาหารเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวทุกคนต้องใช้บริการจึงควรมีการพัฒนากลยุทธ์ทางการท่องเที่ยวเชิงอาหารเชิงสร้างสรรค์ขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างและศึกษาคุณภาพรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด -19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกอบการด้านอาหารต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ตหลัง สถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

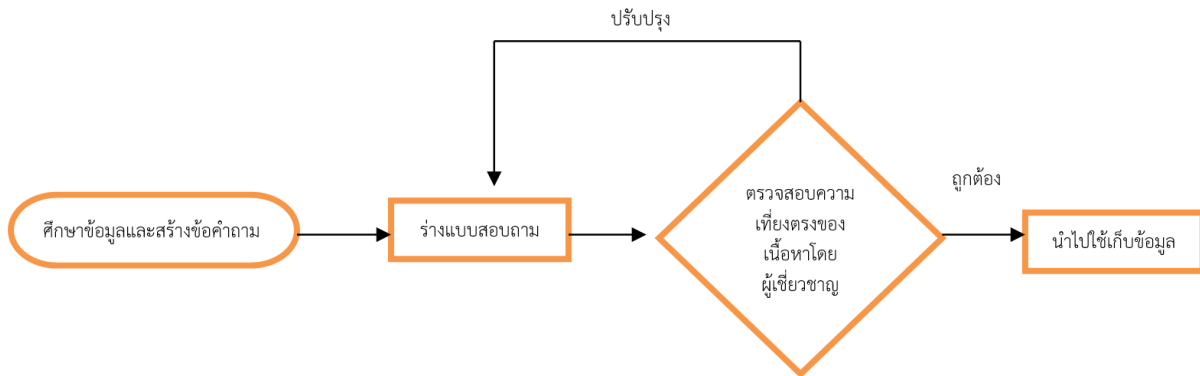
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา มี 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารเชิงสร้างสรรค์ และกลุ่มผู้ประกอบการและพนักงานร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

- 1) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหารเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความสอดคล้องและคุณภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด -19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ดำเนินการสุ่มโดยวิธีเฉพาะเจาะจง
- 2) ผู้ประกอบการและพนักงานร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 30 คน โดยตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน [4] เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในงานวิจัย

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตและศึกษากลยุทธ์ 4A เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) ออกแบบสอบถามฉบับร่าง ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และการตลาด 4A เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงเพิ่มเติม

3) นำแบบสอบถามที่แก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อความและการตลาด 4A จำนวน 5 ท่าน และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4) เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนฉบับสมบูรณ์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการแล้วจึงได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

5) นำแบบสอบถามที่แก้ไขฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์ และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาประเมินผลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถามคุณภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการอาหารเชิงสร้างสรรค์

2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการและพนักงานร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การเก็บข้อมูลชุดที่ 1 ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ หลังจากได้แบบสอบถามกลับคืนมา ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาคัดเลือกชุดที่ สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2) การเก็บข้อมูลชุดที่ 2 ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด ได้คืนมาจำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากได้แบบสอบถามกลับคืนมานำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลชุดที่ 1 การหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการท่องเที่ยวอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัด ภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A โดยกำหนดคำตอบเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย

+1 เห็นด้วย 0 ไม่แน่ใจ -1 ไม่เห็นด้วย

การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Concurrent: IOC) ซึ่งการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ของข้อคำถามและการตลาด 4A ที่ใช้ ต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป ผลการทดสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้เกิดความเห็นและดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจรูปแบบการท่องเที่ยวอาหารสร้างสรรค์

(Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำตอบ เป็นแบบ เลือกตอบ (checklist)

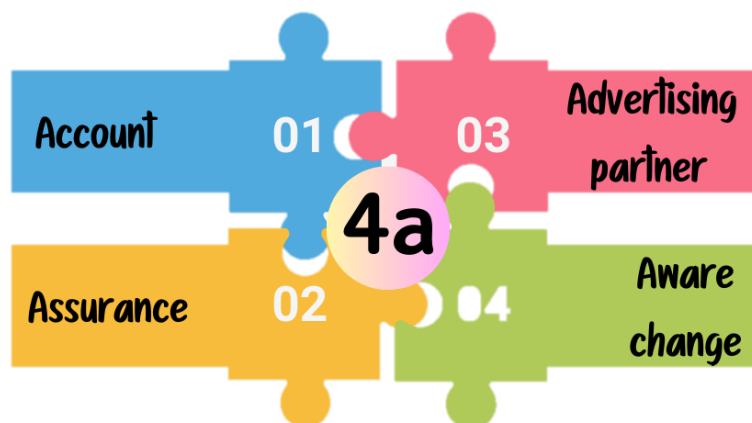
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มประชากรต่อรูปแบบการท่องเที่ยวอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ ซึ่งกำหนดขึ้นตามแบบของ ลิเคิร์ท มีการประมาณค่าของคำตอบในแต่ละข้อคำถาม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นปลายเปิด

4. ผลการวิจัย

4.1 ในการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต

หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จากการศึกษาแนวทางการตลาดยุค 4.0 ทฤษฎีการตลาด 5A และแนวปฏิบัติด้านสาธารณสุขเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สำหรับร้านอาหาร พบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ประกอบด้วย Account, Assurance, Advertising partner และ Aware change ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบกลยุทธ์ทางการตลาด 4a

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ประกอบด้วย

1) Account สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) คืออาหาร ในธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่มต้องมีเมนู Signature คือมีเมนูที่เป็นเอกลักษณ์ของร้าน

2) Assurance การมีสินค้าที่ดี มีคุณภาพ มีการบริการที่ได้มาตรฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ รวมไปถึงการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน COVID-19 ที่จะสร้างความมั่นใจในการบริการแก่ลูกค้าได้

3) Advertising partner โดยช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาดในปัจจุบันมีอยู่สอง

รูปแบบ ได้แก่ การขายผ่านพ่อค้าคนกลาง หรือ delivery ต่างๆ และการขายสู่ผู้บริโภคโดยตรง หรือการขายโดยมีหน้าร้าน ซึ่ง ช่องทางการขายสู่ผู้บริโภคโดยตรงจะสามารถสร้างผลกำไรได้สูง

4) Aware change คือการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ ทั้ง Social media งานเทศกาลต่างๆ ซึ่งการวาง ตำแหน่งสินค้าและบริการ (Product Positioning) ต้องทำให้ลูกค้ารับรู้ว่ามีแตกต่างจากที่อื่น

4.2 คุณภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

ข้อ	รายการ	ความสอดคล้อง	แปลความหมาย
1	Account (ผลิตภัณฑ์)	1	เห็นด้วย
2	Assurance (ความเชื่อมั่น)	0.89	เห็นด้วย
3	Advertising partner (การประชาสัมพันธ์)	0.89	เห็นด้วย
4	Aware change (ช่องทางการจำหน่าย)	0.89	เห็นด้วย
รวม		0.917	เห็นด้วย

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยรวม=0.917 ประเด็น Account ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่มต้องมีเมนู Signature เป็นเอกลักษณ์ของร้าน มีค่าความสอดคล้องสูงที่สุด ส่วนประเด็น Assurance, Advertising partner, Aware change มีค่าความสอดคล้องใน

ระดับรองลงมาโดยทุกประเด็นมีค่าความสอดคล้องเท่ากัน

4.3 ความพึงพอใจของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยผู้ประกอบการร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์ แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับความพึงพอใจของรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D	ความพึงพอใจ
1	Account (ผลิตภัณฑ์)	4.71	0.444	มากที่สุด
2	Assurance (ความเชื่อมั่น)	4.79	0.415	มากที่สุด
3	Advertising partner (การประชาสัมพันธ์)	4.83	0.377	มากที่สุด
4	Aware change (ช่องทางการจำหน่าย)	4.84	0.368	มากที่สุด
รวม		4.79	0.400	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.79$, S.D. =0.400) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ด้าน Aware change (ช่องทางการจำหน่าย) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$, S.D. =0.368), รองลงมาคือ ด้าน Advertising partner (การประชาสัมพันธ์) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.83$, S.D. =0.377) และด้าน Account (ผลิตภัณฑ์) มีค่าความพึงพอใจ ($\bar{X}=4.71$, S.D. =0.444) น้อยที่สุด

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ประกอบด้วย Account, Assurance, Advertising partner และ Aware change ด้านคุณภาพของรูปแบบ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยรวม=0.917

2) ความพึงพอใจของผู้ประกอบการร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์ต่อรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์โควิด-19 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ใน

ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าด้าน Aware change (ช่องทางการจำหน่าย) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้าน Advertising partner (การประชาสัมพันธ์) และด้าน Account (ผลิตภัณฑ์) มีค่าความพึงพอใจน้อยที่สุด

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ตหลังสถานการณ์ โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A พบว่า ในด้าน Account (ผลิตภัณฑ์) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจข้อในมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับร้านอาหารและอาหารพื้นเมืองภูเก็ต เพื่อช่วยดึงดูดลูกค้าเพิ่มมากขึ้นในระดับมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับทฤษฎีของ Philip Kotler [5] เรื่องการตลาด 5A ที่กล่าวไว้ว่า การสร้างสินค้าให้เกิดความดึงดูดโดยการเริ่มให้รู้จักตัวสินค้า (Aware) เป็นการทำให้ลูกค้าจดจำในรายละเอียดของสินค้าเพื่อเพิ่มโอกาสในการขาย เพราะการทำให้ลูกค้าสามารถจดจำผลิตภัณฑ์นั้น เป็นผลิตภัณฑ์ภายใต้ชื่อแบรนด์ของเรจะสามารถทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจในการซื้อได้ง่ายขึ้นจากการจดจำตัวผลิตภัณฑ์ และในข้อมูลลูกค้ามีความเข้าใจเป็นอย่างดีในตัวผลิตภัณฑ์หรืออาหารพื้นเมืองภูเก็ต

ผ่านเรื่องราวที่ร้านอาหารได้นำเสนอในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิลาวลีย์ อ่อนวงศ์เปรม[6] เรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวด้านการตลาดเพื่อสร้างการรับรู้คุณค่าอาหารไทยดั้งเดิมของประเทศไทย พบว่า กลยุทธ์การปรับตัวด้านการตลาดจะมีองค์ประกอบ ทั้งรูปแบบของอาหาร, ประเภทธุรกิจอาหารไทย ดั้งเดิม ความหลากหลายของรูปแบบอาหารไทยดั้งเดิม , ทำเลที่ตั้งของธุรกิจ และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ อาหารไทยดั้งเดิม จะส่งผลให้ร้านอาหารไทยดั้งเดิมสามารถวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจนและ สามารถจัดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ดี รวมทั้งการวางกลยุทธ์ในการปรับส่วนของตลาดได้ดีมากยิ่งขึ้นเพราะการสร้างเรื่องราวของร้านอาหารสามารถช่วยสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์ของร้านอาหารและสามารถดึงดูดความสนใจ ของลูกค้าได้ดี แต่ลูกค้าบางท่านอาจเข้าไม่ถึงในเรื่องราวนี้จากการมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมในด้าน Assurance (ความเชื่อมั่น) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจข้อ การใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพร่วมกับการทำอาหารที่ได้มาตรฐานสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการได้ ในระดับมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิมลรัตน์ บุญศรีรัตน์ [7] เรื่องแนวทางการจัดการมาตรฐานอาหารเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านอาหารและ ด้านกระบวนการในระดับปานกลาง ด้วยรสชาติอาหารของจังหวัดภูเก็ตมีรสชาติเฉพาะซึ่งอาจไม่ตรงตามค่านิยม ของนักท่องเที่ยวบางราย แต่ร้านหมี่ตันโพธิ์และร้านลูกเต๋ยมีการควบคุมการทำอาหารและวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ผู้ประกอบและพนักงานจึงมีความมั่นใจที่ลูกค้าจะเชื่อถือในมาตรฐานอาหารที่มี

คุณภาพของทั้งสองร้าน และในข้ออาหารพื้นเมืองของร้านสามารถสร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้าได้ทั้งรสชาติที่มีความอร่อยและมีเอกลักษณ์ ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม [8] เรื่อง ด้านอาหารของชาวภูเก็ต พบว่า อาหารในภูเก็ตได้รับอิทธิพล ด้านอาหารส่วนหนึ่งมาจากผู้อพยพย้ายถิ่นจึงมีการพัฒนาจากตำหรับดั้งเดิมมาปรับปรุงและดัดแปลงจนเกิดการ ผสมผสานวัฒนธรรมทางการกินที่หล่อหลอมกันได้อย่างลงตัว เป็นอาหารที่เกิดจากการผสมผสานทาง วัฒนธรรมของคนจีนฮกเกี้ยน มลายู ไทย มีรสชาติหวานแบบจีน มีรสเคี้ยวเคี้ยว มีความเผ็ดเหมือนอาหารไทย และมลายูอาหารได้ จังหวัดภูเก็ตได้รับอิทธิพลด้านวัฒนธรรมทางด้านอาหารที่มีความเป็นเอกลักษณ์ใหม่ กลายเป็นวัฒนธรรมทางด้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชาวภูเก็ต แต่เพราะนักท่องเที่ยวอาจไม่คุ้นเคยในรสชาติอาหารของจังหวัดภูเก็ตที่มีการผสมผสานอาหารจากหลากหลายชาติ ทำให้มีรสชาติ ที่มีเอกลักษณ์ ส่งผลให้ผู้ประกอบการและพนักงานมีความมั่นใจในรสชาติอาหารที่มีเอกลักษณ์อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเชื่อถือในด้านความอร่อยได้ เพราะนักท่องเที่ยวมีความชื่นชอบที่แตกต่างกันในรสชาติ อาหารในด้าน Aware charge (ช่องทางการจำหน่าย) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจร้านอาหารมีการร่วมมือกับเครือข่ายทางธุรกิจในการขยายโอกาสทางธุรกิจ เช่น การร่วมมือกับเครือข่ายทางธุรกิจจัดงานเลี้ยง ต่างๆเพื่อจัดทำประกอบอาหารตามที่ได้ยังงานเลี้ยงต่างๆ การร่วมมือกับบริษัทเดลิเวอรี่ส่งอาหาร เป็นต้น ในระดับมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับทฤษฎีของ ศุภร เสรีรัตน์ [9] เรื่อง กลยุทธ์ช่องทางการจำหน่าย

การจัดจำหน่ายแบบเลือกสรร (Selective Distribution) คือ ระบบการจัดจำหน่ายที่ใช้วิธีการที่คัดเลือกคนกลางที่เหมาะสมไม่ก็รายในเขตใดเขตหนึ่ง เพราะการนำอาหารพื้นเมืองของทั้ง สองร้านมาจำหน่ายในแพลตฟอร์มอื่นๆสามารถสร้างโอกาสในการเข้าถึงลูกค้ากลุ่มอื่นๆหรือลูกค้ากลุ่มเดิมได้ มากขึ้น ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด19 ลูกค้าจึงเลือกการซื้ออาหารผ่านทางแอปพลิเคชันต่างๆเพื่อป้องกันการติดเชื้อแพร่ระบาด ผู้ประกอบการและพนักงานจึงพอใจในข้อนี้มากที่สุด และในข้ออาหารมี รูปแบบแปรรูปแช่แข็งเพื่อรองรับลูกค้าต่างจังหวัด ในระดับน้อยที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษา ของนิธิยา เพชรหยอย [10] เรื่อง กลยุทธ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหาร เพื่อสุขภาพ กรณีศึกษา ร้าน โพลโลโฮม พบว่า การทำสินค้าแบบแช่แข็งเพื่อส่งไปในต่างจังหวัดมีค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงและยังมีต้นทุนอีกหลาย อย่างที่เกิดขึ้นตามมาด้วย เพราะการทำอาหารพื้นเมืองเป็นสินค้าแช่แข็งต้องใช้ต้นทุนสูงและมีขั้นตอนซับซ้อนมีความยากลำบากในการแปรรูปและในด้าน Advertising partner (การประชาสัมพันธ์) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจข้อ มีการใช้สื่อ ต่างในการโฆษณาผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook line Instagram lineman food panda เป็น ต้น เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงลูกค้าได้มากขึ้น ในระดับมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นสอดคล้องกับทฤษฎีของ Jerome McCarthy [11] เรื่อง 4Ps พบว่า ใน 4Ps หรือ Marketing Mix เป็นเครื่องมือวางแผนการตลาด ผ่านการวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาด 4 ส่วน ซึ่ง ส่วน Promotion เป็นกลยุทธ์ที่ทำให้ลูกค้ารับทราบถึงผลิตภัณฑ์ของร้านอาหารกระตุ้นให้กลุ่มลูกค้ามีความต้องการในการซื้อสินค้ามากขึ้น เพราะใน

ปัจจุบันลูกค้าสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตครอบคลุมเกือบทั้งหมด และใช้สื่อออนไลน์เป็นหลักในการทำธุรกรรมต่างๆ และการใช้ทรัพยากรน้อยในการจัดการโฆษณาทางสื่อออนไลน์ ขณะเดียวกันบุหรหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆที่ในปัจจุบันไม่ได้รับความนิยม และใช้ทรัพยากรในการผลิตค่อนข้างมากและในร้านอาหารมีการออกบูธในงานเทศกาล งานนิทรรศการต่างๆ และงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อประชาสัมพันธ์ร้านให้เป็นที่รู้จักในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาของณฐาพัชร วรพงศ์พัชร [12] เรื่องแนวทางพัฒนาการตลาดดิจิทัลสำหรับกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนบ้านโนนด ชุมชนคลองโยง-ลาน ตากฟ้า จังหวัดนครปฐม พบว่า สื่อการตลาดดิจิทัล Facebook Page เป็นช่องทางให้ผู้บริโภคเข้าถึงได้มากกว่า ช่องทางการบอกต่อการออกบูธ และ Line official และการใช้การใช้สื่อสังคมออนไลน์ประชาสัมพันธ์เป็น ประโยชน์แก่ทางกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านโนนดเป็นอย่างมาก เพราะปัจจุบันนั้นประชากรได้หันมาใช้ระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้นในการติดต่อสื่อสารและทำธุรกรรมต่างๆ ส่งผลให้กลยุทธ์การตลาดต้องมีการปรับตัวมากขึ้นเพื่อให้ทันกับผู้บริโภค

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการศึกษาโครงการเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารสร้างสรรค์ (Gastronomy) จังหวัดภูเก็ต หลังสถานการณ์โควิด-19 ด้วยกลยุทธ์ 4A ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้ประกอบการและพนักงานของร้านอาหารเชิงสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อโครงการ โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ในด้าน Aware charge (ช่องทางการจำหน่าย) เป็นการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อกลางต่าง ๆ สามารถเข้าถึงลูกค้ากลุ่มต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งนี้ในด้านการจำหน่ายควรมีการกระจายสินค้ากว้างมากยิ่งขึ้นไปยัง พื้นที่ห่างไกลทั้งภายในประเทศ

และต่างประเทศผ่านการแปรรูปผลิตภัณฑ์อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนา โครงสร้างช่องทางการจำหน่ายที่ไม่ได้ผ่านตัวกลางเพื่อเพิ่มผลกำไร

2) ในการศึกษาครั้งต่อไป การนำผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำข้อมูลและงานวิจัย ไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อนำไปพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับอาหารพื้นเมืองของจังหวัดภูเก็ตได้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ จากการศึกษามาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ ที่ดียิ่งขึ้น

3) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถเจาะกลุ่มลูกค้าได้ตรงตามเป้าหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันทำให้เกิดอุปสรรคในการเก็บข้อมูล ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- [1] เทศบาลนครภูเก็ต. (2558). [ออนไลน์]. นครภูเก็ตได้รับประกาศเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหารของยูเนสโก. [สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2564]. จาก <https://www.phuketcity.go.th/news/detail/1701>
- [2] องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). (2559). Gastronomy Tourism การท่องเที่ยวเชิงอาหาร. กรุงเทพมหานคร: โคคุน แอนด์ โค.
- [3] เสรี วงษ์มณฑา และชัชชนะ เตชคณา. (2560). การตลาด 4.0 ในบริบทประเทศไทย 4.0. วารสารเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ. ปีที่ 8 ฉบับที่ 15. หน้า 1-16.
- [4] Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- [5] Kottler, Philip. (1997). Analysis, Planning, Implementation and Control Marketing. 9th ed. New Jersey: A Simon and Schuster Company.
- [6] วิลาวัลย์ อ่อนวงศ์เปรม. (2561). กลยุทธ์การปรับตัวด้านการตลาดเพื่อสร้างการรับรู้คุณค่าอาหารไทยดั้งเดิมของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสยาม. อุดมสำเนา.
- [7] วิมลรัตน์ บุญศรีรัตน์. (2561). แนวทางการจัดการมาตรฐานอาหารเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. อุดมสำเนา.
- [8] กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (ม.ป.ป.-b). อาหารเมืองภูเก็ต. สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- [9] ศุภร เสรีรัตน์. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: ด้านสหวิทยาการพิมพ์.
- [10] นิธิยา เพชรหยอย. (2562). กลยุทธ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการร้านอาหารเพื่อสุขภาพกรณีศึกษาร้านโพเมโลโฮม. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร. อุดมสำเนา.
- [11] McCarthy, E. Jerome and William D. Perreault, Jr. (1995). Essentials of Marketing. Illinois: Richard D.Irwin, Inc.
- [12] ฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร, รุ่งทิวา ชูทอง, ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง และเอกศิริ นิยมศิลปะ. (2563). แนวทางพัฒนาการตลาดดิจิทัลสำหรับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านโนนด ชุมชนคลองโยง-ลานตากฟ้า จังหวัดนครปฐม. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น ปีที่ 6 ฉบับที่ 2. หน้า 115-127.

การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
The Academic Position Management with Awesome table
Faculty of Home Economic Technology Rajamangala
University of Technology Krungthep

อรรถพล จันทร์สมุด¹

Artaphon Chansamut¹

¹ สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Dean office Faculty of home Economic Technology Rajamangala university of Technology Krungthep

บทคัดย่อ

การวิจัยการพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และ2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยใช้โปรแกรม ได้แก่ Google sheets, Awesome table กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามประเมินประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการประเมินพบว่า ผู้เชี่ยวชาญยอมรับระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความเหมาะสมระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถสนับสนุนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การจัดการ, ตำแหน่งทางวิชาการ, Awesome table

Abstract

The research on the development of an academic position management system using Awesome Table has two objectives: 1) to develop an academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, and 2) to evaluate the effectiveness of the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep. The tools used include Google Sheets and Awesome Table. The research sample consists of 5 information technology experts and 5 educational technology experts, selected through purposive sampling. The research instrument is a questionnaire for evaluating the effectiveness of the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep. The data were analyzed using the mean and standard deviation.

The results of the evaluation show that the experts accepted the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, as highly suitable. This indicates that the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, can effectively support operations.

Keywords: management, academic position, Awesome Table.

1. บทนำ

ปัจจุบันการจัดการเอกสาร ตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ บุคลากรสายปฏิบัติการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความจำเป็นมาก เนื่องจากบุคลากร ของมหาวิทยาลัยมีการเพิ่มขึ้น ประกอบกับ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้ออกระเบียบการขอตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องจัดการเอกสาร ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรจำนวนมากใน

ส่วนการบริหารงานสารบรรณ สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ การจัดการตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ บุคลากรสายปฏิบัติการ จะเป็นแบบจัดเอกสารข้อมูลลงในแฟ้ม และบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบเชิงเดี่ยว การจัดเก็บเอกสารตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ บุคลากรสายปฏิบัติการ จึงมีความจำเป็นในขณะที่ต้องเก็บเอกสาร ของงานบุคลากร มีข้อจำกัด อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการสืบค้น หรือ อาจเสี่ยงการชำรุดและสูญหายได้

ดังนั้นการพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table มาใช้จัดการตำแหน่งทางวิชาการของของอาจารย์ บุคลากรสายปฏิบัติการ จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถนำมาใช้บริหารสำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสามารถจัดเก็บข้อมูลในจำนวนมาก เช่น ปีการศึกษา หน่วยงาน รายชื่อ หน่วยงาน การขอตำแหน่ง ระยะเวลา ไฟล์เอกสาร เป็นต้น รวมถึง

สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว [1],[2],[3],[4]

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2.2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จำนวน 5 คน และด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และต้องมีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือด้านเทคโนโลยีการศึกษา มากกว่า 4 ปี

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2) ออกแบบและพัฒนาระบบการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังนี้

2.1) Google sheets เป็นหน้าต่างเริ่มต้นในการทำงานสำหรับการลงทะเบียนการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพทำงานด้วยฟังก์ชันอัตโนมัติ ได้แก่ String Filter, Number Range Filter, Date Filter, Category Filter, Csv Filter Or, Dependency filters และ Filter captions เพื่อแสดงหน้าต่างสรุปรายงานผลการจัดการงานวิจัย

2.2) ทำการติดตั้ง Awesome table แล้วเลือก “Template gallery” ในลักษณะงานที่ต้องการ ซึ่งจะแสดงข้อมูลตาม Template ที่เลือกไว้

3) สร้างแบบสอบถามและแบบประเมินประสิทธิภาพสร้าง การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย

Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 คน และด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน ทำการประเมินประสิทธิภาพ

4) วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์แปลผลค่าเฉลี่ย ได้แก่

4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมระดับมาก

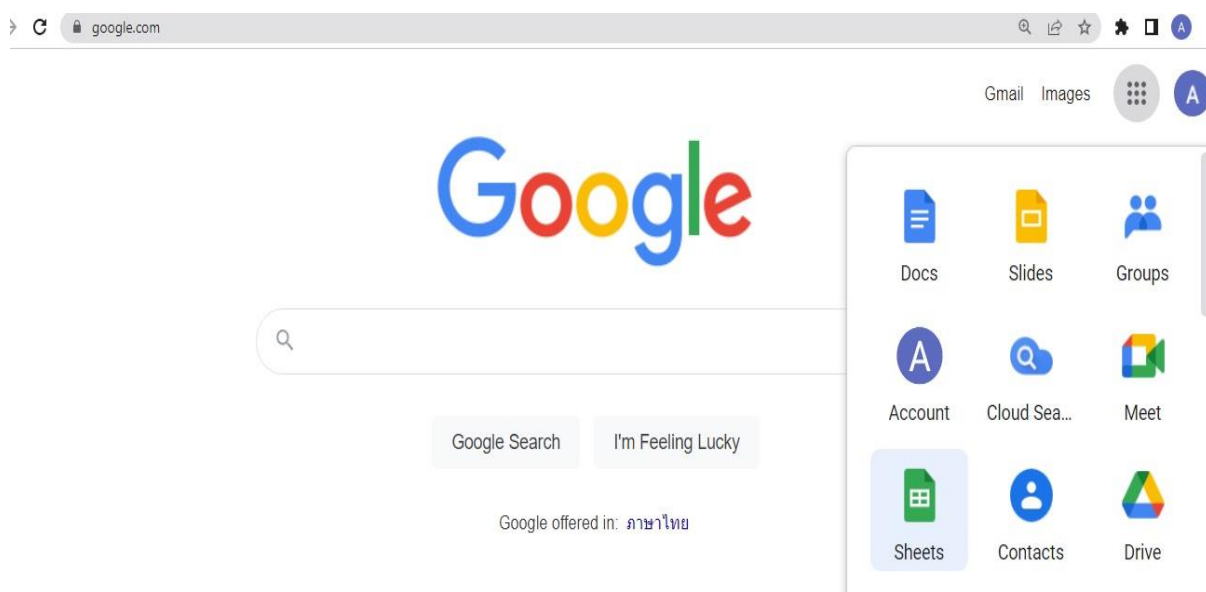
2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อย

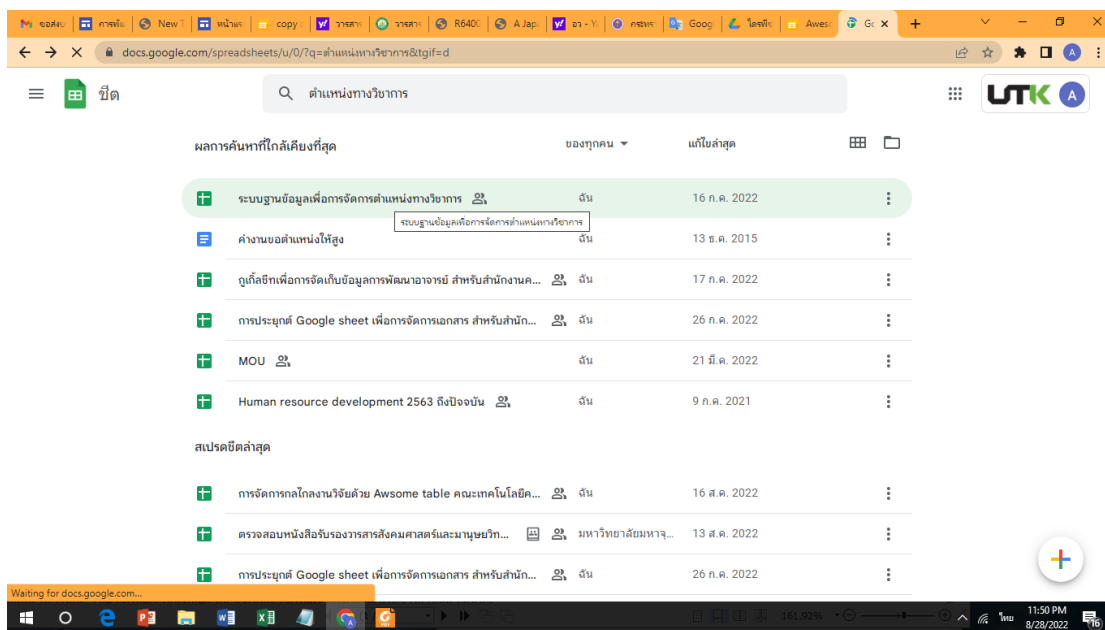
0.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมระดับน้อยที่สุด [5]

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิจัยการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาพที่ 1 เมนูการเข้าสู่การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาพที่ 2 เมนูการเลือกการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ลำดับ	เอกสาร	ชื่อ-สกุล	สาขาวิชา	ขอตำแหน่ง	เลขที่ส่ง	วันที่รับเอกสาร	หมายเหตุ	สถานะ	เอกสารแนบ
1	2565	นางสาวณัฏฐ์ อธิทอง	การออกแบบแฟชั่น	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				อาจารย์	
2	2565	ผศ.ณัฏฐ์ อธิทอง	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	รองศาสตราจารย์				อาจารย์	
3	2565	นางกฤษณา ฐิโรนาค	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				อาจารย์	
4	2565	นางจารี ส่วนน้อย	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์				อาจารย์	
5	2565	นางจันทร์รัตน์ สิริวิทย์	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์				อาจารย์	
6	2565	ผศ.จุฑาทิพย์ เทพพิทักษ์ อยุธยา	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				อาจารย์	
7	2565	ผศ.ชญานิษฐ์ พรหมภักย์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				อาจารย์	
8	2565	นางอริรา สารวงษ์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	อาจารย์				อาจารย์	
9	2565	นางวราภรณ์ ใจแก้ว	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	อาจารย์				อาจารย์	
10	2565	ผศ.ศุภาวิไล อารังใจดี	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	รองศาสตราจารย์				รองศาสตราจารย์	https://drive.google.com/...
11	2565	นางพรทิพย์ คำภู	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์				อาจารย์	
12	2563	ผศ.พรหมเกียรติ พรทวีโชคโกศล	อาหารและโภชนาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				ผู้ช่วยศาสตราจารย์	https://drive.google.com/...
13	2565	ผศ.พิมพ์ธิดา อธิวิเศษ	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				ผู้ช่วยศาสตราจารย์	
14	2565	ผศ.วันวิมล เก่งปรีชา	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				เกษียณอายุราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์	
15	2565	ผศ.รัตน ฐิโรนาค	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์				เกษียณอายุราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์	

ภาพที่ 3 ลงทะเบียนการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ลำดับ	ปีการศึกษา	ชื่อ-สกุล	สาขาวิชา	ขอตำแหน่ง	หมายเหตุ	สถานะ	เอกสารแนบ
1	2565	นางสาวณัฏฐา ยศธัญญ์	การออกแบบแฟชั่น	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		อาจารย์	
2	2565	ผศ. กมลวรรณ สีใส	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	รองศาสตราจารย์		อาจารย์	
3	2565	นางกฤษณา ชูไข่มุก	คหกรรมศาสตร์ศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		อาจารย์	
4	2565	นางจรัสพร ส่วนน้อย	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์		อาจารย์	
5	2565	นางจันทร์พร สิริวิไลพงศ์	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์		อาจารย์	
6	2565	ผศ. จุฬาลักษณ์ เทพทูลตัน ณ อยุธยา	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		อาจารย์	
7	2565	ผศ. ชญานิษฐ์ ปรานนท์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		อาจารย์	
8	2565	นางอริยา สารวงษ์	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	อาจารย์		อาจารย์	
9	2565	นางดวงทิพย์ ไชแก้ว	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	อาจารย์		อาจารย์	
10	2565	ผศ. ดวงฤทัย ช่างโซ่	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	รองศาสตราจารย์		รองศาสตราจารย์	https://drive.google.com/file/d/11jReYgQdJRFxcCR006KwUZZ4NcMoTbNi/view?usp=sharing
11	2565	นางกรรณิศา เภาสุริ	เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแฟชั่น	อาจารย์		อาจารย์	
12	2563	ผศ. พรหมสวัสดิ์ พรหมรัตนโคตร	อาหารและโภชนาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		ผู้ช่วยศาสตราจารย์	https://drive.google.com/file/d/1nWODzEhpljyuxaOXUIdkD5OqJ95Vl4zD/view?usp=sharing
13	2565	ผศ. พิมพ์ญา อภิวิวัฒน์พงศ์	การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร	ผู้ช่วยศาสตราจารย์		ผู้ช่วยศาสตราจารย์	
14	2565	ผศ. รัชนิราณ เท็ง	คหกรรมศาสตร์	ผู้ช่วย		เกษียณอายุ	

ภาพที่ 4 รายงานการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. ด้านความถูกต้อง			
1.1 ความถูกต้องของประเภทเนื้อหาและหัวข้อ	3.70	0.48	มาก
1.2 ความถูกต้องของการจำกัดเนื้อหา	3.70	0.48	มาก
1.3 ความถูกต้องของคำศัพท์	3.70	1.05	มาก
1.4 การออกแบบตรงตามความต้องการ	3.60	1.26	มาก
รวม	3.67	0.82	มาก
2. ด้านความถูกต้องในการทำงานของโปรแกรม			
2.1 ความถูกต้องการทำงานของระบบในภาพรวม	3.70	0.48	มาก
2.2 ความถูกต้องในการบันทึกข้อมูลลงระบบ	3.70	1.05	มาก
2.3 ความถูกต้องในการประมวลผลข้อมูล	3.70	1.05	มาก
2.4 ความถูกต้องในการแก้ไขข้อมูล	3.60	0.51	มาก
รวม	3.67	0.77	มาก

ตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ต่อ)

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
3. ด้านอักษร			
3.1 รูปแบบตัวอักษรที่ใช้นำเสนอ	3.60	1.26	มาก
3.2 ขนาดตัวอักษรที่ใช้นำเสนอ	3.70	1.25	มาก
3.3 การใช้สีตัวอักษร	3.70	0.48	มาก
3.4 ความหนาแน่นของข้อความในแต่ละหน้า	3.70	0.67	มาก
รวม	3.67	0.91	มาก
4. ด้านการติดต่อผู้ใช้งาน			
4.1 ความง่ายต่อการใช้งาน	3.60	1.26	มาก
4.2 ความเหมาะสมการวางองค์ประกอบ	3.70	1.49	มาก
4.3 ความชัดเจนความเหมาะสมกับการรายงาน	3.70	1.15	มาก
4.4 การแสดงผลลัพท์เข้าใจง่าย	3.60	0.96	มาก
รวม	3.65	1.22	มาก
5. ด้านการรักษาความปลอดภัย			
5.1 การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ	3.70	1.15	มาก
5.2 การป้องกัน แก้ไขข้อมูล	3.70	1.05	มาก
รวม	3.70	1.10	มาก
สรุปผลการประเมินเฉลี่ยรวม	3.67	0.97	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 ค่าสูงสุด คือด้านการรักษาความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.10 และต่ำสุด คือด้านการติดต่อผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.12 ผู้เชี่ยวชาญยอมรับในประสิทธิภาพของการจัดการตำแหน่ง

ทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

1) การจัดการตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์และบุคลากรสายปฏิบัติการ สามารถดำเนินการได้ โดยใช้การจัดการตำแหน่งวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2) ประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 ผู้เชี่ยวชาญยอมรับ การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผ่านการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 คน ด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน พบว่า การจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาอย่างมีระเบียบวิธีวิจัย เป็นขั้นตอน กระบวนการเพื่อศึกษาและประเมินประสิทธิภาพการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความสอดคล้อง [4] ได้ศึกษา Google application เพื่อการจัดการแบบประเมินการคัดกรองความเสี่ยงการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 : กรณีศึกษานักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่าการใช้ Google applications

ได้แก่ Google Forms, Google sheets, Awesome table สามารถจัดการข้อมูลแบบประเมินการคัดกรองความเสี่ยงการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 [2] ที่กล่าวถึง การจัดการกลไกงานวิจัยด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

1) ควรนำ Google Script มาใช้พัฒนาการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเพิ่มเติมให้ระบบสมบูรณ์มากขึ้น

2) ควรพัฒนาการจัดการตำแหน่งทางวิชาการด้วย Awesome table คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยเชื่อมต่อกับฐานข้อมูล Mysql หรือ App. Sheet

เอกสารอ้างอิง

- [1] อรรถพล จันทร สมุด. (2564). การประยุกต์ Google sheet เพื่อการจัดการเอกสารสำหรับสำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วารสารแม่โจ้สารสนเทศและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. หน้า 12-23.

- [2] อรรถพล จันทร์สมุด. (2565). การจัดการ
กลไกงานวิจัยด้วย Awesome table
คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ วารสารแม่โจ้สารสนเทศและ
นวัตกรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ปีที่ 8
ฉบับที่ 1. หน้า 53-63.
- [3] อรรถพล จันทร์สมุด. (2564). การ
จัดการพัสดุ และครุภัณฑ์ด้วย Google
Application สำหรับสำนักงานคณบดี
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ.วารสารแม่โจ้สารสนเทศและ
นวัตกรรมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปีที่.7 ฉบับ
ที่ 1. หน้า 43-57.
- [4] อรรถพล จันทร์สมุด. (2565). Google
application เพื่อการจัดการแบบ
ประเมินการคัดกรองความเสี่ยงการติด
เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 : กรณีศึกษา
นักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ. วารสารสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์แห่งรัตนโกสินทร์.ปีที่ 4
ฉบับที่ 1. หน้า 46-56.
- [5] ประคอง กรรณสูต. (2528). สถิติเพื่อการ
วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง
แก้ไข).กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ
ดร. ศรีสง่า. 340 หน้า.

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิต
ภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

A study of learners' satisfaction with the use of practical
teaching media via YouTube bc-bat Online Class,
Saowapa Vocational College

อดิศักดิ์ อะมุตตะคุ¹ และฉันทนา ปาปัตถา²

Adisak amutakhu¹ and Chantana Papattha²

¹ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Faculty of Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Faculty of Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Corresponding Author: E-mail: ukrit3231@gmail.com, chantana.p@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ประเภทวิชา ความพึงพอใจต่อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ด้วยการนับจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านเนื้อหาการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านผู้บรรยายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า การจัดลำดับในด้านการบรรยาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 และการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ และระดับชั้นต่างกัน ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจของผู้เรียน การใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติ ยูทูป bc-bat Online Class

Abstract

The research on the development of an academic position management system using Awesome Table has two objectives: 1) to develop an academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, and 2) to evaluate the effectiveness of the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep. The tools used include Google Sheets and Awesome Table. The research sample consists of 5 information technology experts and 5 educational technology experts, selected through purposive sampling. The research instrument is a questionnaire for evaluating the effectiveness of the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep. The data were analyzed using the mean and standard deviation.

The results of the evaluation show that the experts accepted the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, as highly suitable. This indicates that the academic position management system using Awesome Table for the Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, can effectively support operations.

Keywords: management, academic position, Awesome Table.

1. บทนำ

จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น [1] โดย “UNESCO” ได้คาดการณ์ว่าขณะนี้มียุคเรียน นักศึกษาว่า 363 ล้านคนทั่วโลกซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤตการระบาดของเชื้อไวรัส “COVID-19” และมีสถาบันการศึกษาใน 15 ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้ปิดการเรียนการสอนที่

โรงเรียนส่งผลให้ทั้งครูและนักเรียน นักศึกษาหันไปใช้หลักสูตรการเรียนการสอน“ออนไลน์” ส่วน“สหรัฐอเมริกา” เริ่มปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส และมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกในสหรัฐอเมริกา เช่น “Harvard” ประกาศที่จะมีการใช้การเรียนการสอนเสมือนจริง (Virtual Education) โดยมหาวิทยาลัย Harvard เริ่มนำการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาใช้แทนการเรียนในห้องเรียน ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2020

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่ง เริ่มออกประกาศการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ นับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์เชื้อไวรัสโควิด-19 หรือ “ไวรัสโคโรนา” (Coronavirus) ได้สร้างผลกระทบในทุกภาคส่วนอย่างรวดเร็วและรุนแรงหนึ่งในนั้นคือ “ภาคการศึกษา” อย่างไรก็ตามถึงแม้ไวรัสโควิด-19 จะส่งผลกระทบกับภาคการศึกษา ถ้ามองในอีกมุมหนึ่งได้สร้างการปฏิรูป “วงการการศึกษา” ครั้งใหญ่โดยเฉพาะมิติของการนำ “เทคโนโลยี” มาใช้กับระบบการเรียนการสอนมากขึ้น ซึ่งมูลนิธิแห่งเอเชียได้ทำการวิเคราะห์และสรุปเป็นประเด็น 3 ประการ [2] ดังนี้ 1) ความเหลื่อมล้ำ และไม่เท่าเทียมทางการศึกษาที่อาจเพิ่มมากขึ้น 2) ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนที่ยังไม่เพียงพอ ซึ่งประสิทธิภาพของระบบการเรียนการสอนออนไลน์ ผู้สอนไม่ก็ท่านที่มีความรู้ในเรื่องการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน รวมถึงอาจขาดเทคนิคในการสอนออนไลน์ทำให้ผู้เรียนอาจเกิดการเบื่อได้ และนักเรียนจะขาดโอกาสฝึกฝนปฏิบัติ 3) ระบบส่งเสริม และสนับสนุนการสอนออนไลน์ของครูผู้สอนยังไม่เพียงพอ ซึ่งผู้สอนไม่แน่ใจว่าจะเริ่มต้นวิธีสอนผ่านออนไลน์อย่างไร รวมถึงการติดตามความก้าวหน้าการเรียนรู้ และประเมินผลสัมฤทธิ์การศึกษา

ปัจจุบันระบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทั้งในองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และสถานที่เรียนซึ่งเป็นการลดช่องว่างทางการศึกษา ทำให้ทุกคนสามารถเข้าเรียนรู้ได้เท่าเทียมกันตลอด

24 ชั่วโมง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาของรัฐ เป็นองค์กรผลิตพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศตามเป้าหมายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีการจัดอบรมการจัดทำชุดสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ คลาส เพื่อเตรียมออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทีวี Channel ช่อง 53 ณ ห้องประชุมกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ โดยรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา สนับสนุนโครงการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการเรียนออนไลน์ VECออนไลน์คอร์ส เพื่อพัฒนาบุคลากรจัดทำชุดการเรียนเพื่อออกอากาศระบบดิจิทัลทางสถานีโทรทัศน์ VEC Channel ช่อง 53 และการจัดทำสื่อโดยวิทยากรจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาโดยเน้นย้ำการใช้สื่อที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดลิขสิทธิ์ ชุดการเรียนออนไลน์ VECออนไลน์คอร์ส ต้องดำเนินการตรวจสอบคุณภาพก่อนการนำไปทดลองออกอากาศ ทาง VEC ทีวี Channel ช่อง 53

ลักษณะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โลกแห่งการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การศึกษาที่ยอมรับกันว่าเป็นการสร้างความรู้ความสามารถ และพัฒนา

ศักยภาพของคน ได้แก่ การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดทั้งในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ในทุกระดับในลักษณะที่เรียกว่า Constructionism อีกทั้งความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology – ICT) การสอนของครูผู้สอนจะต้องมั่นใจว่าผู้เรียนจะเข้าใจง่าย และผู้เรียนสามารถเรียนตามครูได้ด้วยการใช้เทคโนโลยี ผ่านทางโทรศัพท์ได้อย่างสะดวก และไม่เกิดความแตกต่างสำหรับผู้เรียนที่มีความไม่พร้อม ที่เกิดความไม่เท่าเทียมกัน และการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีเกณฑ์วัด และประเมินผลผู้เรียนผ่านทางการสอนออนไลน์หลายวิธี การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการเรียนการสอน แนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงได้รับการพัฒนาเพื่อก้าวข้ามเหนือการแสวงหาความรู้แบบพื้น ที่ให้ความสำคัญแต่เฉพาะตัวเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้แบบเดิม โดยเน้นให้เห็นถึงเป้าหมาย และคุณค่าของการพัฒนาการเรียนรู้ที่แตกต่าง ครอบคลุมบริบททางสังคมและวัฒนธรรมโดยรวม การสอนออนไลน์แบบการเรียนรู้ทฤษฎีและการเรียนรู้ปฏิบัติ ซึ่งสมรรถนะรายวิชาที่มีจุดประสงค์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะฝีมือ ในการเรียนมีทั้งวัสดุและอุปกรณ์ในการที่จะทำการเรียนปฏิบัติ นั้น ผู้เรียนบางคนไม่พร้อมในการปฏิบัติ การสอนผ่านช่องทาง YouTube เป็นการสอนทักษะปฏิบัติบันทึกไว้ โดยเนื้อหาและรูปแบบจัดทำสื่อการสอนสาธิตปฏิบัติดำเนินการผ่านทาง YouTube bc-bat Online Class ของ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ประกอบไปด้วยการนำเข้าวิดีโอด้วยการใช้กราฟฟิค การนำเข้าสู่การสาธิตปฏิบัติโดยครูผู้สอน การเรียงลำดับขั้นตอนการสาธิต การบอกส่วนผสม อุปกรณ์ การบอกวัตถุดิบส่วนประกอบ การสาธิตปฏิบัติตามขั้นตอน และการสรุปการสอน โดยมียุทธศาสตร์ต่างกัน การจัดทำสื่อการสอนสาธิตปฏิบัติผ่านทาง YouTube โดย ผู้วิจัยได้เป็นผู้ถ่ายทอด และมีทีมงานในการจัดทำสื่อจากแผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟฟิคของวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทาง YouTube bc-bat Online Class ใช้กับนักเรียน แผนกอาหารและโภชนาการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

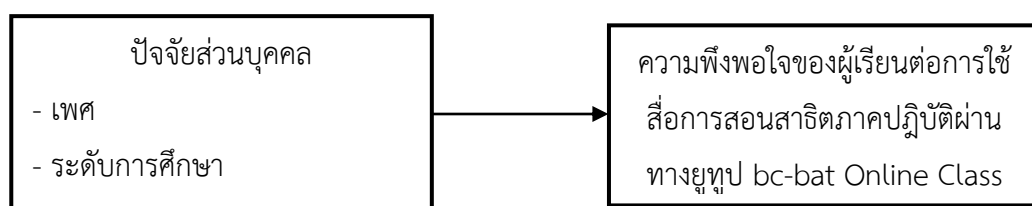
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจต่อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1) ประชากร คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำนวน 1,400 คน ข้อมูลจำนวนนักศึกษาจากงานทะเบียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรตามวิธีของ Krejcie & Morgan [3]

2) กลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณโดยใช้สูตรตามวิธีของ Krejcie & Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 302 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สามารถนำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

เฉพาะเจาะจงจากกลุ่มที่สามารถติดต่อและเก็บข้อมูลได้ในสถานการณ์ที่มีการควบคุมต่อเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดการสอนออนไลน์วิชาโภชนาการ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป มีลักษณะข้อคำถาม แบ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ Rating Scale จำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ จำนวน 5 ข้อ ด้านเนื้อหาการสอน จำนวน 5 ข้อ ด้านผู้บรรยาย จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม ปัญหา และข้อเสนอแนะ ใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เพื่อเปิดโอกาส

2) การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1) การตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือตามกรอบแนวคิดและตัวแปรที่ศึกษา 2 ครั้ง

2.2) การหาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามทั้งฉบับไปทดสอบ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นต้องไม่ต่ำกว่า 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.93 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ ระดับสูงมาก

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่าง และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามโดยวิธีทางสถิติ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปบนเครื่องคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทราบการกระจายเป็นรายข้อ นำข้อมูลหาค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ [4]

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง

ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง

ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับน้อย

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง

ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับปานกลาง

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง

ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับมาก

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง

ระดับความพึงพอใจ/พฤติกรรมในระดับมากที่สุด

4.5 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติดังกล่าวผู้ทำการวิจัยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป

5. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา มีผลการวิจัย ดังนี้

5.1 ผลศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

5.1.1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ และระดับการศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	-ชาย	105	34.80
	-หญิง	197	65.20
	รวมทั้งสิ้น	302	100.00
ระดับชั้น	-ปวช	212	70.20
	-ปวส	90	29.80
	รวมทั้งสิ้น	302	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.20 และศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. ร้อยละ 70.20

5.1.2) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1 ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ			
1.1) ขนาด และคุณภาพของภาพนิ่ง/เคลื่อนไหว	4.33	0.82	มาก
1.2) ลักษณะ สีของตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย และเหมาะสม	4.05	0.77	มาก
1.3) รูปภาพที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ได้ดี	4.25	0.80	มาก
1.4) คุณภาพเสียงประกอบบทเรียนชัดเจน	4.16	0.87	มาก
1.5) ความเหมาะสมของการออกแบบกราฟิกและภาพประกอบ	4.28	0.86	มาก
ภาพรวมด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ	4.22	0.70	มาก
2.ด้านเนื้อหาการสอน			
2.1) ปริมาณระยะเวลาของเนื้อหาเหมาะสม	4.20	0.83	มาก
2.2) มีความทันสมัยต่อการใช้งาน	4.26	0.79	มาก
2.3) รูปแบบการนำเสนอมีความเหมาะสม	4.26	0.78	มาก
2.4) เนื้อหาที่น่าสนใจ	4.19	0.82	มาก
2.5) เนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติ	4.26	0.80	มาก
ภาพรวมด้านเนื้อหาการสอน	4.23	0.69	มาก

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (ต่อ)

ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3.ด้านผู้บรรยาย			
3.1) ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.37	0.75	มาก
3.2) การยกตัวอย่างสอดคล้องกับบทเรียน	4.20	0.74	มาก
3.3) บทเรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	4.35	0.77	มาก
3.4) มีการเชื่อมโยงเนื้อหาในรูปแบบต่างๆ	4.20	0.77	มาก
3.5) รูปแบบบทเรียนกระตุ้นความสนใจ	4.18	0.81	มาก
ภาพรวมด้านผู้บรรยาย	4.26	0.65	มาก
ภาพรวมทั้งหมด	4.24		มาก

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า ในภาพรวมผู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 อันแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม ร้อยละ 4.37 รองลงมา บทเรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ร้อยละ 4.35 รองลงมาคือ ขนาด และคุณภาพของภาพนิ่ง/เคลื่อนไหว ร้อยละ 4.33 ส่วนข้อที่ผู้มีความ

ความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะ สีของตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย และเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05

5.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจต่อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

การทดสอบสมมติฐาน “ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันความพึงพอใจต่อการใช้อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน”

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class	ชาย	105	4.40	0.58	3.369	.362
	หญิง	197	4.14	0.66		

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class จำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปร	ระดับชั้น	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class	ปวช.	212	4.24	0.71	.281	.77
	ปวส.	90	4.22	0.45		

จากตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูลความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ระดับชั้น ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ไม่แตกต่างกัน

การใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ในภาพรวมผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นภาพรวมทุกด้าน มีระดับคะแนนใกล้เคียงกันโดย ด้านผู้บรรยายมีระดับค่าเฉลี่ยสูงที่สุดที่ระดับ 4.26 และด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อมีระดับค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ระดับ 4.22

6. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผล

6.1.1) ผลศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ และระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 65.20 ศึกษาในระดับชั้น ปวช. ร้อยละ 70.20 ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ

6.1.2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจต่ออุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า เพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ไม่แตกต่างกัน และ ระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ไม่แตกต่างกัน เช่นกัน

6.2 อภิปรายผล

6.2.1) ผลศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

1. ด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรียงตามลำดับอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ขนาด และคุณภาพของภาพนิ่ง/เคลื่อนไหว ความเหมาะสมของการออกแบบกราฟิก และภาพประกอบรูปภาพที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหา และสื่อการเรียนรู้ได้ดี คุณภาพเสียงประกอบบทเรียนชัดเจน ลักษณะ สีของตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย และเหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดทำสื่อการสอนออนไลน์มีความหลากหลาย และทันสมัยต่อสถานการณ์ ที่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทำสื่อให้ตรงกับรายวิชา ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ของการสอนออนไลน์ในรูปแบบต่างกัน ในแต่ละสัปดาห์ สามารถนำเทคโนโลยี platform application ในมือถือมาสอนร่วมกันแบบบูรณาการ สอนวิธีการเก็บรวบรวมผลงาน สามารถนำเอาวิชาความรู้มาประยุกต์ใช้ โดยทำคลิปสั้น การตัดต่อวิดีโอ ทำภาพโปสเตอร์ ออกแบบโลโก้ ผ่านรูปแบบแนวทางที่ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์การสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร อินทสนธิ์ [5] ซึ่งพบว่า การเรียนออนไลน์ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมเว็บไม่พบปัญหาในการเรียนออนไลน์เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นรายวิชาปฏิบัติที่สามารถอัดคลิปวิดีโอและนำขึ้นไปเผยแพร่บน YouTube และนักศึกษาสามารถเข้าศึกษาได้ตลอดเวลาทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลา ซึ่งผู้สอนเห็นว่ากระบวนการเรียน

การสอนออนไลน์สามารถที่จะแก้ไขปัญหาการเรียนที่ยังอยู่ในสถานการณ์ไวรัสโคโรนาที่กำลังแพร่ระบาดได้อย่างดี และเหมาะกับรายวิชาที่เป็นเนื้อหาปฏิบัติผ่านทางคอมพิวเตอร์

2. ด้านเนื้อหาการสอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรียงตามลำดับอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีความทันสมัยต่อการใช้งาน รูปแบบการนำเสนอมีความเหมาะสมเนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติ ปริมาณระยะเวลาของเนื้อหาเหมาะสม เนื้อหาที่น่าสนใจทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีที่ตอบสนองความต้องการ มีความทันสมัยรูปแบบในการนำเสนอมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ใช้ระยะเวลาไม่นาน ด้านเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อการนำเสนอ เนื้อหานั้นจะต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้อง เข้าใจง่ายผู้เรียนสามารถนำไปคิดวิเคราะห์ และต่อยอดความคิดของตนเองได้ ในสถานการณ์ที่เทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลในการดำรงชีวิต ซึ่งมีข้อดี และข้อเสียที่ต้องระมัดระวัง ถ้าพลาดจะเกิดความเสียหายในระยะสั้น และระยะยาวได้ หากใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพก็สามารถสร้างรายได้ด้วยโลกออนไลน์ได้จากการสร้าง content สร้างเว็บไซต์ สร้างสื่อทางออนไลน์ที่เป็นประโยชน์ ขายของออนไลน์ผ่านทางไลฟ์สด ทาง facebook เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของนภดล เลื่อนนักรบ และสุภาณี เส็งศรี [6] ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงผู้สอนควรปรับบทบาทเป็นที่ปรึกษาและออกแบบการเรียนรู้ความก้าวหน้าในเชิงวิชาการ และวิวัฒนาการของเครื่องมือสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ความรู้แพร่กระจาย และเปิดให้เกิด

การรับรู้มากขึ้น เข้าถึง และสื่อสารกันง่ายขึ้น สามารถต่อยอดไปสู่ความรู้ใหม่ เทคโนโลยี และสารสนเทศสามารถช่วยผู้สอนพัฒนาผู้เรียน ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในแต่ละขั้นตอนร่วมกับการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน ลงมือปฏิบัติหรือค้นคว้าด้วยตนเอง

3. ด้านผู้บรรยาย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เรียงตามลำดับอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม บทเรียนสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง การยกตัวอย่างสอดคล้องกับบทเรียน มีการเชื่อมโยงเนื้อหาในรูปแบบต่างรูปแบบ บทเรียนกระตุ้นความสนใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาศักยภาพครูของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามุ่งเน้นอบรมครูให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ต้องสร้างทักษะ และเจตคติ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้แบบใหม่เป็นการเรียนรู้แบบแบ่งปันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สอดคล้องกับการศึกษาของบันเย็น เฟิงกระจ่าง [7] ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูด้านการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศ คลองหลวง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่พบว่า การเรียนปัจจุบันควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติพร้อมทฤษฎีไปพร้อมกัน ไม่ควรแยกออกจากห้องเรียน ในศตวรรษที่ 21 ควรเปลี่ยนห้องเรียนธรรมดาเป็น studio เป็นที่ทำงานเป็นกลุ่ม และมีความคิดร่วมกัน ด้วยการใช้เทคโนโลยี ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้

6.2.2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจต่อสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ใช้สื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ ความแตกต่างด้านเพศและระดับชั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญ ด้านเทคโนโลยีการเข้าถึง youtube ทำได้ง่าย ซึ่งสื่อการสอนการสาธิตปฏิบัติจุดประสงค์ให้ทุกเพศทุกวัยในการเข้าถึงได้ง่าย และนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดสามารถดูซ้ำและทบทวนได้หลายครั้งจึงทำให้เพศและระดับชั้นการศึกษาไม่มีผลต่อการใช้อีสื่อการสอนสาธิตภาคปฏิบัติผ่านทางยูทูป bc-bat Online Class วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะมากรณ ช่วยชูหนู [8] ซึ่งพบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางสังคมออนไลน์ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุษณีย์ ด่านกลาง [9] ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมวิดีโอคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ให้ความสนใจกับความพึงพอใจของผู้ชมวิดีโอคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ เป็นผู้มีการศึกษาระดับมาตรฐาน มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งทำให้เกิดมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม ทำให้ขาดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับ บุคคลอื่น อาจเกิดสภาวะความเครียด ส่งผลเสียต่อสุขภาพจิต ดังนั้นการรับชมวิดีโอออนไลน์บนแพลตฟอร์ม ยูทูป จึงเป็นหนึ่งในช่องทางที่สามารถช่วยให้บรรเทาความเครียดได้

6.3 ข้อเสนอแนะ

6.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ความพึงพอใจด้านการออกแบบสื่อการจัดทำสื่อ ควรปรับปรุงด้านการถ่ายทำและการบันทึกเสียง เช่น การขยายภาพที่เหมาะสม การลดเสียงรบกวนระหว่างบรรยาย ด้านเนื้อหาการสอนควรปรับปรุงด้านการสาธิตแบบตัวต่อตัว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน บางเรื่องเนื้อหาหายไป ขาดคำแนะนำด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านผู้บรรยาย ควรมีสมาธิและเพิ่มความสนุกแบบมีสาระเพิ่ม

6.3.2 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งต่อไป ควรนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ ไปพัฒนาสื่อเพื่อใช้ในหลักสูตร Up-Skill, Re-Skill, new-skill

เอกสารอ้างอิง

- [1] marketingoops. (2020). 'COVID-19' ปฏิรูปการศึกษาทั่วโลก! ใช้เทคโนโลยีเรียนรูปแบบใหม่. 'มหาวิทยาลัยไทย' สอนผ่านออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2563, จาก <https://www.marketingoops.com/exclusive/business-case/covid-19-reinvent-global-education-system-with-educational-technology/>
- [2] มุลนิธิคีนันแห่งเอเชีย. (2563). การแพร่ระบาดของโควิด-19 สร้างผลกระทบต่อการศึกษไทยที่สำคัญ 3 ประการ. สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2563, จาก www.kenan-
- [3] Robert V.Krejcie and Eayrle W.Morgan. (1970 อ้างถึงใน ชีรวิทย์ เอกกุล, 2543).ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- [4] วิจิต อุ๋อัน. 2550.การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ บริษัท พรินท์แอนด์ (ประเทศไทย) จำกัด
- [5] สิริพร อินทสนธิ์. (2563). โควิด - 19 : กับการเรียนการสอนออนไลน์ กรณีศึกษา รายวิชาการเขียนโปรแกรม เว็บ. วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์. ปีที่ 22 ฉบับที่ 2 หน้า 203-214.
- [6] นภดล เลื่อนนักรบ สุภาณี เส็งศรี และพิศิษฐ์ พลธนะ. (2560). ICT: เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์*นิสิตปริญญาเอกมหาวิทยาลัยนเรศวร
- [7] บันเย็น เพ็งกระจ่าง. (2561). การพัฒนาครูด้านการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสาธิตสนวิเทศ คลองหลวง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกริก

- [8] ปิยะมากรณ ช่วยชูหนู. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านทางสังคมออนไลน์. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [9] อุษณีย์ ด้านกลาง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมวิดีโอคอนเทนต์บนสื่อสังคมออนไลน์ การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.

การรับรู้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี
Perceptions Affecting the Decision to Pursue a Vocational
Certificate in Home Economics at Thonburi Vocational College

ณภัทร เมธสุทธิ์¹ ฉันทนา ปาปัดธา²

Naphat Matsuth¹ Chantana Papattha²

¹ สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

Fashion and Textiles, Faculty of Home Economics, Thonburi Vocational College, Bangkok 10600

² คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

¹ Corresponding Author: E-mail: naphat@thonburi.ac.th, chantana.p@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยการรับรู้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี 2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี กลุ่มประชากรคือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี จำนวน 92 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 15-18 ปี ซึ่งกำลังเรียน ในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ 2) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

คำสำคัญ: การรับรู้ , การตัดสินใจเลือกเรียน, ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

Abstract

This research aims to: 1) Study the perceptions regarding the Vocational Certificate (V.C.) education in Home Economics at Thonburi Vocational College, and 2) Investigate the decision-making process in choosing to pursue the Vocational Certificate (V.C.) in Home Economics at Thonburi Vocational College. The population of this study consists of 92 students currently enrolled in the Vocational Certificate (V.C.) in Home Economics at Thonburi Vocational College. A questionnaire was used as the research tool, and the statistical methods used to analyze the data include frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research findings revealed that: 1) The demographic data of students in the Vocational Certificate (V.C.) program in Home Economics at Thonburi Vocational College showed that most students are female, aged between 15-18 years, and currently studying in the field of Home Economics. 2) The students considered all five factors influencing their decision to pursue the Vocational Certificate (V.C.) in Home Economics at Thonburi Vocational College to be important, with an overall high level of importance. When considering each factor individually, all were rated as high, with the following order from most to least important: career opportunities, college image, teachers, curriculum, and instructional materials and equipment.

Keywords: Perceptions, Decision-making, Vocational Certificate

1. บทนำ

ประเทศไทยได้จัดทำแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยจัดทำยุทธศาสตร์แผนการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เพื่อรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้านอุตสาหกรรมการเกษตร ด้านอุตสาหกรรมอาหาร ด้านอุตสาหกรรม การบริการ และด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้ทันต่อ ภาวะการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก

การศึกษา ก็เป็นสิ่งสำคัญ และเป็นหัวใจของชาติ ในการสร้าง และพัฒนาคน เพื่อเป็นพลังในอนาคต ของประเทศชาติ ปัจจุบันนี้รัฐบาลได้จัดให้มีการ ปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญ ทั้งการศึกษาในระบบ และการศึกษาทางเลือก เพื่อ สร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้โดยมีความรู้และทักษะที่ เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพ การเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสมมาอาชีพ

ที่ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ [1]

จากสภาพปัญหาสังคมไทยในเรื่องสุขภาพของ คนแอ่งลง ประกอบกับการตื่นตัวเรื่องสุขภาพที่มี เพิ่มขึ้นทำให้ตลาดที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพมีการ เจริญเติบโตมากขึ้น แม้แต่การศึกษาที่เกี่ยวข้อง ทางด้านสุขภาพก็มีการเติบโตขึ้นไปด้วย นอกจากนี้วิชาคหกรรมศาสตร์ก็มีความนิยมไม่แพ้ กัน เพราะนักเรียนที่เรียนจบไปแล้วนั้นสามารถ ประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย และบางราย สามารถมีกิจการของตัวเอง หรือไปทำงาน ที่ต่างประเทศ เพราะตลาดต้องการบุคลากรไทยที่ เก่งด้านคหกรรมจำนวนมาก ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็น ช่องทาง ให้นักเรียน นักศึกษารุ่นใหม่หันมาให้ความสำคัญกับคหกรรมมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน วิชาคหกรรมศาสตร์ก็มีเป้าหมายที่สำคัญคือ ช่วย พัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ประเภทวิชาคหกรรม สามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตประจำวัน และเพื่อ ประกอบอาชีพ เป็นวิชาที่คำนึงการให้บริการที่ รับผิดชอบต่อสังคม เป็นศาสตร์ ที่ประยุกต์ความรู้ ความสามารถหลายสาขาที่ครอบคลุมการให้ ความรู้และการจัดบริการ พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาบุคคล เพื่อยกและปรับปรุงคุณภาพชีวิต มนุษย์ อีกทั้งเป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องอาศัย เทคโนโลยีช่วยในการสนับสนุนการผลิตและการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความนิยมของบริโภค [2]

วิทยาลัยอาชีวศึกษารณบุรี เริ่มเปิดสอนเมื่อ วันที่ 1 สิงหาคม 2481 เดิมชื่อโรงเรียนช่างเย็บ เสื้อผ้า วัดหงส์รัตนาราม ตั้งอยู่ที่วัดหงส์รัตนาราม

อำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดธนบุรี เปิดสอน หลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้าระดับอาชีวศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี รับผู้สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 นางอ่องน หุราพันธ์ ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ย้ายมาอยู่วัดอรุณราชวรารามเปลี่ยน ชื่อเป็น โรงเรียนช่างสตรีธนบุรี เปิดสอน หลักสูตรช่างสตรีระดับอาชีวศึกษาตอนต้น รับผู้สำเร็จชั้นประถมปีที่ 4 และระดับอาชีวศึกษา ตอนกลาง รับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาตอนต้นหรือ มัธยมศึกษาตอนต้น นางนันทพิทยพิลาศ (เสงี่ยม โรจน์สมิต) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และในปีการศึกษา 2499 เปิดหลักสูตรช่าง สตรีระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2500 เปลี่ยนเป็นหลักสูตรช่างสตรีระดับมัธยม อาชีวศึกษาตอนต้น เรียน 2 ปี และระดับมัธยม อาชีวศึกษา ตอนปลายเรียน 3 ปี มีการเปลี่ยน หลักสูตรมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปีการศึกษา 2510 รับผู้สำเร็จชั้น ม.6 และ ม.ศ.3 เข้าเรียนสาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาอาหารและ โภชนาการ โรงเรียนช่างสตรีธนบุรีได้ย้ายมาอยู่ ปัจจุบันที่เลขที่ 182 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 13 บางกอกใหญ่ กทม.10600 เมื่อวันที่ 3 เมษายน 2515 และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษารณบุรี ในปีการศึกษา 2516 และเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัย อาชีวศึกษารณบุรีเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522 สภาพปัญหาของวิทยาลัยอาชีวศึกษารณบุรีที่พบ ประกอบไปด้วย ด้านบุคลากร ด้านวัสดุครุภัณฑ์ และด้านงบประมาณ โดยในด้านบุคลากรนั้น เริ่มต้นจากต้องใช้ครูผู้สอน ไปปฏิบัติหน้าที่หัวหน้า งาน ในด้านการส่งเสริมการศึกษา พร้อมทั้งทำ

หน้าที่การสอนหนังสือด้วย ขาดครูผู้สอน ในแต่ละประเภทวิชาอันเนื่องมาจากการเกษียณอายุราชการ ครูเปลี่ยนเส้นทางชีวิตใหม่ ครูลาออกจากราชการ และครูถึงแก่กรรม เป็นต้น โดยเฉพาะครูสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เกษียณอายุราชการอย่างต่อเนื่อง หลายปีและในปีนี้จะเกษียณอีกหนึ่งคน ทำให้อัตรากำลังที่หายไปไม่ได้มีการบรรจทดแทน อันเนื่องมาจากรัฐบาลต้องการลดอัตราค่าจ้าง ด้านวัสดุครุภัณฑ์ และงบประมาณมีไม่เพียงพอ เนื่องจากค่าวัสดุฝักรายหัวนักศึกษาที่ได้รับการจัดสรรมา ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ค่าวัสดุมีราคาสูงขึ้นทุกปี แต่ไม่มีการปรับขึ้นค่าวัสดุให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจ และค่าวัสดุยังใช้ได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากต้องนำไปใช้ ในการบริหารงานด้านอื่น ๆ ด้วยด้านครุภัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นครุภัณฑ์รุ่นเก่า ไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ด้านงบประมาณนั้นจะได้รับการจัดสรรตามสภาพของสถานศึกษาซึ่งไม่เพียงพอ ต่อการบริหารจัดการศึกษา เนื่องสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีต้นทุนในการบริหารจัดการสถานศึกษาค่อนข้างสูง ความจำเป็นด้านสาธารณูปโภคมีค่าใช้จ่ายสูงทุกสถานศึกษา แต่ต้นสังกัดจัดสรรให้น้อยกว่าการใช้จริง และแต่ละสถานศึกษาต้องใช้มาตรการประหยัดอยู่แล้ว แต่ในการเรียนของนักศึกษานั้นมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อประโยชน์ของการศึกษา [3]

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี จึงมีความสนใจในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภท

วิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชา คหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในด้านการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสถานประกอบการภายในจังหวัดและตลาดแรงงาน รวมถึงการประกอบอาชีพในลักษณะปฏิบัติหรือประกอบการอาชีพอิสระต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

2.2 เพื่อศึกษาศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้นจำนวน 92 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ มีลักษณะให้เลือกตอบ

2) การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี มี
ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5 ระดับ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย
Google form

2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ 92 ชุด

3) ดาวน์โหลดไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและนำ
การวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) แบบสอบถามการจัดการศึกษาประเภท
วิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ใช้การ
วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2) การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย
ประชากร (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ประชากร (σ)

3) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
ตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา
ธนบุรี มีการวิเคราะห์ดังนี้

4. ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า
นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 64.10
อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.20 อายุ 16 ปี คิดเป็น
ร้อยละ 29.30 อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.30
อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.20 สาขาวิชาคหกรรม
ศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.10 สาขาวิชาแฟชั่นและ
สิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ 34.80 สาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 14.10 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	33	35.90
2. หญิง	59	64.10
อายุ		
1. 15 ปี	25	27.20
2. 16 ปี	27	29.30
3. 17 ปี	26	28.30
4. 18 ปี	14	15.20

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา		
1. วิชาคหกรรมศาสตร์	47	51.10
2. วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ	32	34.80
3. วิชาอาหารและโภชนาการ	13	14.10
รวม	92	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.10 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.20 อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.30 อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.30 อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.20 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.10 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ คิดเป็นร้อยละ

34.80 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 14.10

4.2 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	μ	σ	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.32	0.33	มาก
1.1 หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน	4.50	.64	มาก
1.2 หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.43	.73	มาก
1.3 หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	4.43	.73	มาก
1.4 หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมายาวนาน	4.45	.62	มาก
1.5 มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ	4.16	.91	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	4.24	0.42	มาก
2.1 ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี	4.22	0.57	มาก
2.2 ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน	4.29	0.58	มาก
2.3 ผู้สอนได้พัฒนาความรู้ทักษะใหม่ๆ เพิ่มพูนความสามารถอยู่เสมอ	4.29	0.46	มาก
2.4 ผู้สอนได้ติดตามความรู้ใหม่ๆ และนำมาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน	4.29	0.46	มาก
2.5 ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน	4.10	0.59	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี (ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	μ	σ	ระดับ
3. ด้านการประกอบอาชีพ	4.35	0.52	มาก
3.1 เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	4.45	0.62	มาก
3.2 เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.29	0.58	มาก
3.3 เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดีสร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ	4.37	0.61	มาก
3.4 เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง	4.36	0.48	มาก
3.5 เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ	4.29	0.58	มาก
4. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	4.42	0.49	มาก
4.1 เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.59	0.50	มาก
4.2 เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน	4.36	0.60	มาก
4.3 เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีความใกล้ชิดกับท้องถิ่น	4.42	0.50	มาก
4.4 เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน	4.35	0.48	มาก
4.5 เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	4.36	0.60	มาก
5. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	4.18	0.41	มาก
5.1 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	4.22	0.41	มาก
5.2 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	4.14	0.50	มาก
5.3 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	4.14	0.50	มาก
5.4 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่สร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เกิดการใฝ่เรียนใฝ่รู้ในเรื่องราวที่ต้องการศึกษา	4.21	0.41	มาก
5.5 มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	4.21	0.41	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี (ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	μ	σ	ระดับ
การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	4.42	0.51	มาก
1. นักเรียนคิดว่าการเข้าศึกษาต่อระดับ ปวช. มีความสำคัญ	4.43	0.50	มาก
2. ในการเข้าศึกษาต่อระดับ ปวช. นักเรียนได้มีการศึกษาข้อมูลในแต่ละ สถานศึกษา	4.43	0.50	มาก
3. รุ่นพี่เป็นผู้แนะนำให้เลือกเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4.43	0.50	มาก
4. มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักเรียน	4.37	0.61	มาก
5. ครูแนะแนวเป็นผู้แนะนำให้เลือกเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4.43	0.50	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากตามลำดับ ได้แก่ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1) การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เป็นขั้นตอนแรกของการมีพฤติกรรมแต่การรับรู้เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่ง

เท่านั้น ในการเกิดพฤติกรรม ยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีส่วนในการเกิดพฤติกรรม เช่น ทักษะคติ บทบาท และความคาดหวัง ในบทบาท แรงจูงใจ ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรับรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในแง่ที่ว่า ถ้าบุคคลรับรู้ถูกต้องแม่นยำ การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปในรูปหนึ่ง ถ้าบุคคลรับรู้อย่างไม่ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้การแสดงพฤติกรรมจะออกมาในอีกรูปแบบหนึ่งนั่นคือ การรับรู้มีส่วนทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน

2) ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีหลักสูตรให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลายสาขาอาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีหลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัยและเป็นที่ยอมรับ ในปัจจุบัน

หลักสูตรการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในทุกสาขาวิชาชีพรวมถึงวิชาชีพคหกรรมที่จะเป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนได้รับความรู้เมื่อเรียนจบไปแล้วสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ สอดคล้องกับวิเชียรศิณาย งานวิจัยของ วิเชียร ศิณาย [4] ซึ่งพบว่า ปัจจัยทุกด้าน มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ โดยเฉพาะด้านหลักสูตรวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา มีความสำคัญเป็นอย่างมาก และสอดคล้อง งานวิจัยของ ธนวรรณ สอ้าง [2] ที่พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อม

3) ด้านครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำราและคู่มือประกอบการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นอย่างดี ด้านครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้านทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียน เพื่อนำความรู้ไป

ประกอบอาชีพได้เมื่อเรียนจบออกไปแล้ว สอดคล้องกับ [5] ผลงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงแรงจูงใจ ในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

4) ด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เป็นวิชาชีพที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อความต้องการตลาดอยู่เสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เป็นวิชาชีพที่ทำรายได้ดี สร้างฐานะให้มีความมั่นคงในอาชีพ ด้านการประกอบอาชีพ เป็นส่วนหนึ่งที่จะแสดงถึงขีดความสามารถของผู้เรียนที่เรียนจบหลักสูตรต่างๆ แล้วจะต้องรู้จักทำงาน ซึ่งสอดคล้อง งานวิจัยของ ฉัตรเพ็ชร ชมใจ [6] ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรโรงเรียนจิตรลดา (สายอาชีพ) พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยในแต่ละด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และปัจจัยด้านบุคคล และสอดคล้อง งานวิจัยของ ธนวรรณ สอ้าง [2] พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อม

5) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เป็นสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือและมีนักศึกษาที่จบออกไปสร้างชื่อเสียงอย่างมากมาย เป็นที่ยอมรับของสังคม ตลาดแรงงาน และสถานประกอบการ เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน ที่ดี และมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพที่มีมาตรฐานการจัดการศึกษาที่จะสร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัย เป็นที่เชื่อถือยอมรับและไว้วางใจของหน่วยงานราชการ สถานประกอบการ ชุมชน สังคม และผู้ประกอบการที่จะส่งลูกหลานเข้ามาเรียน เมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ กิตติภณ กิตยานุรักษ์ [7] กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ สถาบัน มีความประทับใจต่อหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่มีความสำเร็จขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมศรี เพชรโชติ [8] พบว่า ปัจจัยที่มีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ

รายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการของวิทยาลัย และด้านอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ [5] ผลงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชูศรี มโนการ [9] กล่าวว่า ภาพลักษณ์หมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนเรา อาจเป็นภาพต่อสิ่งที่มีชีวิตหรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล องค์การสถาบัน ฯลฯ หรือสิ่งต่างๆ สร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจของคนเราก็ได้

6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ผลการวิจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ การบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาสิ่งที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน คือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและความสำเร็จของนักเรียน

และสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก [10] พบว่า สื่อ อุปกรณ์การเรียนและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ที่ทันสมัย ให้ความสำคัญมากที่สุด

7) การตัดสินใจการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเพณีวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี เป็นกิจกรรมที่มนุษย์ทุกคนจะต้องทำไม่ว่าจะทำเพื่อตัวเอง ทำเพื่อผู้อื่น หรือทำเพื่อองค์กรที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งในฐานะต่างๆ อธิบายว่าการตัดสินใจก็คือการเลือกเอาทางเลือกของวิธีการกระทำทางหนึ่งจากหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ ความหมายของการตัดสินใจ คือ กำหนดวัตถุประสงค์บรรลุผลสำเร็จ ส่วนทางเลือกนั้น หมายถึง โอกาสในการเลือกจากทางเลือกหลายๆ ทางวิธีการในการตัดสินใจ การใช้ประสบการณ์และดุลยพินิจ การตัดสินใจตามแนวทางที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว เป็นเรื่องที่น่ากล่าวได้ว่าถูกต้องและเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะการตัดสินใจเหล่านี้ ได้เคยปฏิบัติมาแล้ว เมื่อพบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก ก็อาจจะใช้วิธีการหรือแนวทางเคยปฏิบัติอย่างได้ผลมาแล้วมาประกอบใช้ในการตัดสินใจ

5.1 ข้อเสนอแนะ

1) จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเพณีวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ดังนั้น ครูและผู้บริหารของนักเรียน ควรให้ความสนใจใส่ช่วยเหลือสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมเท่าเทียมกัน

2) จากผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาคหกรรมและสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนน้อยกว่าสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งทั้งสองสาขาที่มีนักเรียนเข้าเรียนน้อยนั้น มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราอย่างมาก เท่ากับสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ซึ่งผู้บริหาร ควรมีนโยบายในการพัฒนาเพิ่มปริมาณผู้เรียนสาขาวิชาคหกรรม และสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอให้มากขึ้น เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะและความเป็นไทย โดยมอบหมายนโยบายให้ครูทั้งสองสาขาวิชาช่วยกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสร้างแบบของสาขาวิชาให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของนักเรียน และเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้มากขึ้นเท่าเทียมกับสาขาวิชาอื่นๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษา

3) จากการศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเพณีวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญในแต่ละด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารควรจะได้มีนโยบายในการวางแผนการพัฒนาร่วมกับครูและบุคลากรของสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ให้มีความพร้อม ในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเฉพาะด้านด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนจะต้องมีความทันสมัยในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพได้มาตรฐาน สนองความต้องการของหน่วยงานตลาดแรงงานและสถานประกอบการ และจบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพอิสระได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). [ออนไลน์]. แผนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2565]. จาก: <http://plan.bru.ac.th>
- [2] ธนวรรณ สอ้าง. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี. หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [3] วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี. (2565). [ออนไลน์]. ประวัติความเป็นมา. [สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2565]. จาก: <http://www.ttv.ac.th/page>
- [4] วิเชียร ดีฉาย. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [5] อิทธิพล อเนกธนทรัพย์. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [6] ฉัตรเพชร ชมใจ. (2561). ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ). วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [7] กิตติภณ กิตยานุรักษ์. (2553). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- [8] สมศรี เพชรโชติ. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารดุสิตธานี. ปีที่ 11 ฉบับที่ 3. กันยายน-ธันวาคม. 168-184.

- [9] ชุศรี มโนการ. (2552). [ออนไลน์]. การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2565]. จาก <http://www.tnrr.in.th>.
- [10] สายม่าน เปลี่ยนเหล็ก. (2554). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ขอเชิญ สมัคร

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 เป็นวารสารวิชาการ
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อชุมชนและสังคม
- 2) เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยทางด้าน วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์
คหกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาปัตยกรรม
ศิลปกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม การสอนและการบริหารการศึกษา และ
- 3) เพื่อสนับสนุนการศึกษา การค้นคว้าให้เกิดการพัฒนาวิชาการในวิชาชีพแก่คณาจารย์
ด้านอาชีวและเทคนิคศึกษา เป็นวารสารราย 6 เดือน จัดพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ
ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

หากท่านประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิก โปรดกรอกรายละเอียดในใบสมัครสมาชิกและส่งมาที่
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2

เลขที่ 178/1 ถนนยาวราช ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ 076-211-343 โทรสาร 076-212-729

ใบสมัครสมาชิก

วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2

☐ สมาชิกใหม่ ☐ ต่ออายุ ☐ สมาชิกอุปถัมภ์ให้กับหน่วยงาน สถานศึกษา

ชื่อ นามสกุล

ที่อยู่

..... รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ E-mail

☐ สมัครเป็นสมาชิก เริ่มตั้งแต่ปีที่.....ฉบับที่.....

● อัตราค่าสมาชิก (ฉบับละ 100 บาท)

- ☐ 1 ปี (จำนวน 2 ฉบับ) จำนวนเงิน 200 บาท ☐ 3 ปี (จำนวน 6 ฉบับ) จำนวนเงิน 600 บาท
☐ 5 ปี (จำนวน 10 ฉบับ) จำนวนเงิน 1,000 บาท

● พร้อมกันนี้ได้แนบ

- ☐ เงินสด (ในกรณีสมัครด้วยตนเอง)
☐ ชื่อบัญชี สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาภูเก็ต
บัญชีเลขที่ 805-6-06325-0

**คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ
เพื่อตีพิมพ์วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2**

เกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ

บทความที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารนี้ ต้องมีเนื้อหาสาระอยู่ในขอบข่ายวัตถุประสงค์ของวารสารเป็นบทความที่ไม่เคยถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน เจ้าของบทความต้องเป็นผู้รวบรวมเรียบเรียงขึ้นมาด้วยตนเอง ต้องได้รับการกลั่นกรองและประเมินคุณภาพจากกองบรรณาธิการวารสาร และจากผู้ประเมินอิสระ (PeerReview) ต้นฉบับพิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด ตัวอักษรแบบ TH SarabunPSK 16 pt. จำนวนไม่เกิน 10 หน้า กระดาษ A4 ส่งต้นฉบับบทความและไฟล์ไมโครซอฟท์เวิร์ดจำนวน 2 ชุด ได้ที่กองบรรณาธิการ (ไม่มีการส่งต้นฉบับคืน)

ขั้นตอนการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

1. บทความวิจัย

● **ชื่อเรื่อง (Title)** ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อน ใต้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษแต่ละคำให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เฉพาะอักษรตัวแรกของคำแรก ชื่อเรื่อง (TH SarabunPSK 18 pt. หน้า)

● **ชื่อผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย** ให้ระบุทั้งชื่อตัวและชื่อสกุลเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับ พร้อมระบุรายละเอียดของผู้เขียน ชื่อหน่วยงานที่สังกัด ชื่อสถานศึกษา ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้สะดวกและอีเมล (TH SarabunPSK 16 pt. ปกติ)

● **บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)** เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วน ควรเขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

● **บทนำ (Introduction)** ระบุความเป็นมาและความสำคัญของการทำวิจัย เหตุผลการทำวิจัย เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวัตถุประสงค์การวิจัย

● **วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives)** เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

● **สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)** เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

● **วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methodology)** นำเสนอเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย เกณฑ์การเลือกคุณสมบัติ วิธีการเลือก สถานที่ที่เก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูลระยะเวลาในการดำเนินการ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

● **ผลการวิจัย (Results)** รายงานผลการวิจัยที่ได้ใจความชัดเจนและตรงประเด็น โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขวากให้นำเสนอเป็นตารางรูปภาพ แผนภาพ และกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้น ๆ โดยทั้งชื่อและคำอธิบายให้แสดงในทุกองค์ประกอบทั้งของตาราง (Table) รูปภาพ (Picture) ภาพลายเส้น (Figure) แผนภาพ (Diagram) และกราฟ (Graph) ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภาพ และกราฟให้อยู่ด้านล่าง

● **สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (Conclusion)** เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัยพร้อมอภิปรายผล เปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้กับงานวิจัยอื่นและแสดงความสอดคล้องหรือขัดแย้งในประเด็นใดอย่างไรโดยให้จบด้วยข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และประเด็นที่เป็นแนวทางการทำวิจัยต่อไป

● **เอกสารอ้างอิง** ใช้แบบตัวเลขในวงเล็บสี่เหลี่ยมตามลำดับการอ้างในเนื้อหาใช้ตัวอักษร การอ้างอิงในเนื้อหา ให้อ้างเป็นตัวเลขในวงเล็บสี่เหลี่ยมเช่นกัน เช่น [1], [2], [3]

2. บทความวิชาการจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้เขียน

● **ชื่อเรื่อง (Title)** ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษแต่ละคำให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของคำแรก

● **ชื่อเจ้าของบทความ** ให้ระบุทั้งชื่อตัวและชื่อสกุลเต็ม พร้อมระบุที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ และชื่อหน่วยงานของผู้เขียนที่ส่วนล่างของหน้าแรกพร้อม e-mail address

เนื้อหา (Main Texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

● **บทคัดย่อ (Abstract)** กล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจก่อนเข้าสู่เนื้อหา

● **เนื้อความ (Content)** ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและมีเนื้อหาทันสมัยเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันสำหรับการอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบตัวเลข

● **ตาราง รูปภาพ แผนภาพ และกราฟ** ที่แทรกในเนื้อหา อธิบายให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้น ๆ โดยทั้งชื่อและคำอธิบายให้แสดงในทุกองค์ประกอบทั้งของตาราง (Table) รูปภาพ (Picture) ภาพลายเส้น (Figure) แผนภาพ (Diagram) และกราฟ (Graph) ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภาพ และกราฟให้อยู่ด้านล่าง

● **เอกสารอ้างอิง** ใช้แบบตัวเลขในวงเล็บสี่เหลี่ยม ตามลำดับการอ้างในเนื้อหาใช้ตัวอักษร การอ้างอิงในเนื้อหา ให้อ้างเป็นตัวเลขในวงเล็บสี่เหลี่ยมเช่นกัน เช่น [1], [2], [3]

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2

Institute of Vocational Education : Southern Region 2

สาขาวิชาที่เปิดทำการสอน ในระดับปริญญาตรี

วิทยาลัยเทคนิคตรัง

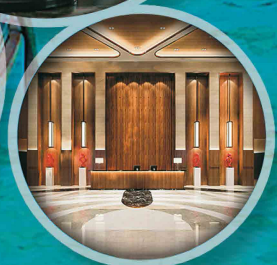
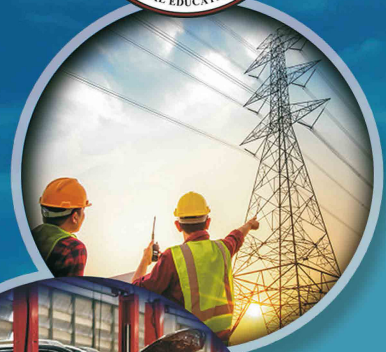
- สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์
- สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า
- สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิทยาลัยเทคนิคกระบี่

- สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์
- สาขาวิชาการตลาด

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2

เลขที่ 512 ถนนภูเก็ต ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ : 076-510-626, 088-751-1510 โทรสาร : 076-510-626
Website : www.veis2.ac.th E-mail : veis2@veis2.ac.th